ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁ - သုမေဓာဝဂ် ၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ် ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ၄ - ခတ္တိယာဝဂ်

------

၁ - သုမေဓာဝဂ်

၁ - သုမေဓာထေရီအပဒါန်

၂ - မေခလာဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၃ - မဏ္ဍပဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၄ - သင်္ကမနတ္ထာထေရီအပဒါန်

၅ - နဠမာလိကာထေရီအပဒါန်

၆ - ဧကပိဏ္ဍပါတဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၇ - ကဋစ္ဆုဘိက္ခာဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၈ - သတ္တုပ္ပလမာလိကာထေရီအပဒါန်

၉ - ပဉ္စဒီပိကာထေရီအပဒါန်

၁၀ - ဥဒကဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ်

၁ - ဧကူပေါသထိကာထေရီအပဒါန်

၂ - သဠလပုပ္ဖိကာထေရီအပဒါန်

၃ - မောဒကဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၄ - ဧကာသနဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၅ - ပဉ္စဒီပဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၆ - နဠမာလိကာထေရီအပဒါန်

၇ - မဟာပဇာပတိဂေါတမီထေရီအပဒါန်

၈ - ခေမာထေရီအပဒါန်

၉ - ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီအပဒါန်

၁၀ - ပဋာစာရာထေရီအပဒါန်

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ်

၁ - ကုဏ္ဍလကေသာထေရီအပဒါန်

၂ - ကိသာဂေါတမီထေရီအပဒါန်

၃ - ဓမ္မဒိန္နာထေရီအပဒါန်

၄ - သကုလာထေရီအပဒါန်

၅ - နန္ဒာထေရီအပဒါန်

၆ - သောဏာထေရီအပဒါန်

၇ - ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီအပဒါန်

၈ - ယသောဓရာထေရီအပဒါန်

၉ - ယသောဓရာပမုခဒသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၁၀ - ယသောဓရာပမုခအဋ္ဌာရသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၄ - ခတ္တိယာဝဂ်

၁ - ယသဝတီပမုခဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၂ - စတုရာသီတိဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၃ - ဥပ္ပလဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၄ - သိင်္ဂါလမာတုထေရီအပဒါန်

၅ - သုက္ကာထေရီအပဒါန်

၆ - အဘိရူပနန္ဒာထေရီအပဒါန်

၇ - အဍ္ဎကာသိထေရီအပဒါန်

၈ - ပုဏ္ဏိကာထေရီအပဒါန်

၉ - အမ္ဗပါလိထေရီအပဒါန်

၁၀ - ပေသလာထေရီအပဒါန်

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ ပြီးပြီ။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၁ - သုမေဓာထေရီအပဒါန်

ထေရာပဒါန်၏ အခြားမဲ့၌ ထေရီအပဒါန်တို့ကို နာကြားကုန်လော့-

၁။ သုံးယောက်သော မိတ်ဆွေမဖြစ်သော ငါတို့သည် ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ ကျောင်းတိုက်သစ်ဖြစ်သော သံဃာ့အရံ၌ ကျောင်းအလှူကို လှူခဲ့ကုန်၏။

၂။ (ငါတို့သည်) ဆယ်ကြိမ်၊ အကြိမ်တစ်ရာ၊ အကြိမ်တစ်ထောင်၊ အကြိမ်တစ်သောင်း နတ်ပြည်တို့၌ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ လူ့ဘဝ၌မူ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

၃။ (ငါတို့သည်) နတ်ပြည်၌ တန်ခိုးကြီးသူတို့ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏၊ လူ့ပြည်၌ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း၊ ငါသည် ရတနာ ခုနစ်ပါးရှိသော စကြဝတေးမင်း၏ မိဖုရားမိန်းမရတနာ ဖြစ်၏။

၄။ ဓနဉ္စာနီသည် လည်းကောင်း၊ ခေမာသည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း သုံးယောက်သော သူတို့သည် ဆည်းပူးသော ကုသိုလ်ကြောင့် လူ့ပြည်၌ အလွန်ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ဖြစ်ရကုန်၏။

၅။ (ငါတို့သည်) အလုံးစုံသော အစိတ်အပိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ကျောင်းတိုက်အရံကို ကောင်းစွာ ဆောက်ပြီးလျှင် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား အပ်နှင်း၍ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ခဲ့ကုန်၏။

၆။ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူအဖြစ်, နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ မြတ်သော သူအဖြစ်သို့ ရောက်ရကုန်၏။

၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ကဿပမည်သော ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၈။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီမြို့တော်၌ လူတို့ကို အစိုးရသော ကိကီမည်သော ကာသိမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်၏။

၉။ ထိုမင်းအား ချမ်းသာစွာ ကြီးပွားကုန်သော သမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုသမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ခြင်း၌ အမြဲ ပျော်မွေ့ကုန်လျက် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။

၁၀။ (ငါသည်) ထိုမင်းသမီးတို့၏ အဖော်မ ဖြစ်၍ သီလတို့၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ကာ အလှူတို့ကို ရိုသေစွာ လှူပြီးလျှင် အိမ်၌ပင်လျှင် အကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့၏။

၁၁။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၂။ ငါသည် ထိုတာဝတိံသာဘုံမှ စုတေလတ်သော် ယာမာဘုံသို့ ရောက်၏၊ ထိုဘုံမှ တုသိတာဘုံသို့ လည်းကောင်း၊ ထိုဘုံမှ နိမ္မာနရတိဘုံသို့ လည်းကောင်း၊ ထိုဘုံမှ ဝသဝတ္တီဘုံသို့ လည်းကောင်း ရောက်၏။

၁၃။ ကုသိုလ်ကံကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခဲ့သော ငါသည် အကြင် အကြင်ဘုံ၌ ဖြစ်ရ၏၊ ထိုထိုဘုံ၌ နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင် ပြုခဲ့ရ၏။

၁၄။ ငါသည် ထို (နတ်ဘုံ) မှ စုတေလတ်သော် လူ့အဖြစ်၌ စကြဝတေးမင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့၏ လည်းကောင်း မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၁၅။ ငါသည် အလုံးစုံသော နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးလျှင် ဘဝများစွာတို့၌ ကျင်လည်ခဲ့၏။

၁၆။ သာသနာ၌ (ငါ့အား) ထိုကျောင်းအရံပြုသော ကံလျှင် အကြောင်းရှိသော ထိုကံလျှင် အမွန်ရှိသော ထိုကံလျှင် အရင်းရှိသော နှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ရှေးဦးစွာ ထိုတရားနှင့် ပေါင်းမိ၍ တရားနှင့်ပျော်မွေ့ခြင်းကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်သည် ဖြစ်၏။

၁၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'ဆင်မသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' ငါသည် အာသဝ မရှိဘဲနေရပေ၏။

၁၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် သုမေဓာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော သုမေဓာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၂ - မေခလာဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၂၀။ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏ ပုထိုးစေတီကို တည်ထား ဆောက်လုပ်အပ်ကုန်၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အမှုသစ် အကျိုးငှါ ခါးကြိုးတန်ဆာကို လှူခဲ့၏။

၂၁။ပုထိုးစေတီတော်ကြီး ပြီးစီးလတ်သော် ငါသည် လောက၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ခါးကြိုးတန်ဆာကို တစ်ဖန်လှူခဲ့၏။

၂၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေး ကမ္ဘာထက်၌ ခါးကြိုးကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့၏ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ပုထိုး စေတီတော်ကို တည်ထား ဆောက်လုပ်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၂၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၅။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် မေခလာဒါယိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် မေခလာဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

------

၃ - မဏ္ဍပဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၂၆။ ငါသည် ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအား မဏ္ဍပ်ကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့၏၊ လောက၏ အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား သင်္ကန်းသုံးထည်ကို အမြဲ လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၇။ ငါသည် အကြင် အကြင် ဇနပုဒ်၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည်တို့ကို သွားရောက်၏၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်ရ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၂၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၀။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် မဏ္ဍပဒါယိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

သုံးခုမြောက် မဏ္ဍပဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၄ - သက်မနတ္ထာထေရီအပဒါန်

၃၁။ လောက၏ အကြီးအမျူးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်တော် မူတတ်သော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူစဉ်-

၃၂။ ငါသည် အိမ်မှ ထွက်၍ မှောက်လျက် အိပ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ အစဉ် သနားတော်မူတတ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဦးခေါင်းစွန်းဆံပင်၌ နင်းတော်မူလေ၏။

၃၃။ လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဦးခေါင်းစွန်းဆံပင်၌ နင်း၍ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ငါသည် ထိုစိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၃၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် သက်မနတ္ထာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

လေးခုမြောက် သက်မနတ္ထာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၅ - နဠမာလိကာထေရီအပဒါန်

၃၇။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းအနီး၌ ကိန္နရီမ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော အလိုလို ဖြစ်တော်မူ၍ ရန်သူတို့ မအောင်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၈။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ကျူပန်းကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၃၉။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကိန္နရီမ ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၄၀။ သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ စကြဝတေးမင်း တစ်ကျိပ်တို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ ငါသည် ငါ၏ စိတ်ကို (သံဝေဂရ) ထိတ်လန့်စေ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၄၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ငါသည် ဘဝအားလုံးကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၄၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပွင့်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့၏ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ'ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၄။ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် နဠမာလိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ငါးခုမြောက် နဠမာလိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၆ - ဧကပိဏ္ဍပါတဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၄၆။ ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ဗန္ဓုမာမည်သော မင်းသည် ရှိ၏၊ ငါသည် ထိုမင်း၏ မိဖုရားဖြစ်၏၊ မင်းနှင့် တစ်ပေါင်းတည်း တရားကျင့်ခဲ့၏။

၄၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်လျက် ထိုင်ပြီးလျှင် ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏၊ ငါ့အား သံသရာ၌ ယူ၍ သွားရန် ပြုထားပြီးသော ကုသိုလ်သည် မရှိချေ။

၄၈။ ငါသည် အလွန်ပူပြင်း, စပ်ခါး, ကြမ်းတမ်းသော သဘောရှိသော၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော ငရဲသို့ ဧကန် သွားရတော့အံ့။ ဤအရာ၌ ငါ့အား ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ (ဟု ကြံစည်ခဲ့၏)။

၄၉။ (ကြံစည်ပြီးလျှင်) မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်အား ရဟန်းတစ်ပါးကို ပေးတော်မူပါ၊ ဆွမ်းကျွေးမွေးပါရစေဟု ဤစကားကို လျှောက်ခဲ့၏။

၅၀။ မင်းမြတ်သည် ပွားပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော ရဟန်းကို ငါ့အား ပေးလေ၏၊ (ငါသည်) ထိုရဟန်း၏ သပိတ်ကို ယူ၍ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဖြင့် ပြည့်စေခဲ့၏။

၅၁။ ငါသည် မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို ပြည့်စေ၍ နံ့သာ လိမ်းကျံခြင်းကို ပြုခဲ့၏၊ ကွန်ရက်ဖြင့် ပိတ်၍ ဝတ်စုံဖြင့် ဖုံးလွှမ်း (လှူဒါန်း) ခဲ့၏။

၅၂။ ငါ၏ ဤအာရုံကို ငါသည် အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ခဲ့၏၊ ငါသည် ထိုအာရုံ၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၅၃။ ငါသည် သုံးကျိပ်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ ငါ၏ စိတ်ဖြင့် တောင့်တအပ်သော အရာသည် အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ရ၏။

၅၄။ နှစ်ကျိပ်သော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ ဆည်းပူးအပ်သော ကိုယ် စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငါသည် ဘဝတို့၌ ကျင်လည်ရပေ၏။

၅၅။ ငါသည် အလုံးစုံသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ပေပြီ၊ ငါ့အား စွဲလမ်းခြင်း ကင်းလေပြီ၊ ငါ့အား အလုံးစုံသော အာသဝတို့သည် ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၅၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့် တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၅၈။ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၉။လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဧကပိဏ္ဍပါတဒါယိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် ဧကပိဏ္ဍပါတဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၇ - ကင်္ခါရေဝတီထေရီအပဒါန်

၆၀။ ငါသည် ဆွမ်းခံလှည့်လည်တော်မူသော နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော တိဿမည်သော ဘုရားမြတ်အား တစ်ဇွန်းမျှသော ဆွမ်းကို ယူ၍ ပေးလှူခဲ့၏။

၆၁။လောကထက် အမြတ်ဆုံးရှေ့သွား တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် အလှူခံပြီး၍ လမ်းခရီး၌ ရပ်တန့်တော်မူလျက် ငါ့အား အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏။

၆၂။ သင်သည် တစ်ဇွန်းမျှသော ဆွမ်းကို လှူရခြင်းကြောင့် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရလတ္တံ့၊ သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။

၆၃။ ငါးကျိပ်သော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့၊ စိတ်ဖြင့် တောင့်တအပ်သော အရာအားလုံးကို အခါခပ်သိမ်းရလတ္တံ့။

၆၄။ စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီး၍ ကြောင့်ကြမရှိဘဲ ရဟန်းပြုရလတ္တံ့၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ကို ပိုင်းခြားသိ၍ အာသဝမရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့။

၆၅။ လောကထက် အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွား တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်ဆိုပြီးလျှင် 'ကောင်းကင်၌ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့' ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၆၆။ ငါသည် အလှူ မြတ်ကို ကောင်းစွာ လှူအပ်ပြီ၊ ပြည့်စုံသော ပူဇော်မှုကို ကောင်းစွာ ပူဇော်အပ်ပြီ၊ ငါသည် တစ်ဇွန်းမျှသော ဆွမ်းကို ပေးလှူရခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၆၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို လှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၆၉။ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၇၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ကင်္ခါရေဝတီရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ကင်္ခါရေဝတီထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၈ - သတ္တုပ္ပလမာလိကာထေရီအပဒါန်

၇၁။ အရုဏဝတီမြို့၌ အရုဏမည်သော မင်းသည် ရှိလေ၏၊ ငါသည် ထိုမင်း၏ မိဖုရားဖြစ်၍ တားမြစ်သင့်သော အရာကို တားမြစ်ခဲ့၏။

၇၂။ ထိုအခါ ငါသည် နတ်ရနံ့ရှိသော ကြာညိုပန်း ခုနစ်ပွင့်ကို ယူပြီးလျှင် မြတ်သော ပြာသာဒ်၌ ထိုင်၍ ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။

၇၃။ ငါသည် ဦးခေါင်း၌ ပန်ဆင်ထားသော ဤပန်းတို့ဖြင့် ငါ့အား အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘုရားမြတ်၏ ဉာဏ်တော်၌ တင်စိုက်လှူခြင်းသည် ငါ့အား မြတ်ပေ၏ဟု ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏၊ (ကြံစည်ပြီးလျှင်)-

၇၄။ အကြင်အခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူလတ္တံ့၊ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်အံ့ဟု မြတ်စွာဘုရားကို စောင့်မျှော်လျက် တံခါးအနီး၌ ထိုင်နေ၏။

၇၅။ 'တင့်တယ်သော ရေခံတက်ပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း' မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ လမ်းခရီး၌ ကြွလာတော်မူ၏။

၇၆။ ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသော ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်ကို ဖူးမြင်ရသည် ရှိသော် ရွှင်လန်းလျက် တံခါးကို ဖွင့်၍ ဘုရားမြတ်ကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၇၇။ ကြာညိုပန်း ခုနစ်ပွင့်တို့သည် ကောင်းကင်၌ ရောယှက်လျက် ရှိကုန်၏၊ ထိုပန်းတို့သည် အမိုးကို ပြုလျက် မြတ်စွာဘုရား၏ ဦးထိပ်ထက်၌ ဆောင်းမိုးကုန်၏။

၇၈။ ငါသည် တက်ကြွ, ဝမ်းမြောက်, နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကြည်ညိုခြင်းကြောင့် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၇၉။ မြတ်သော ဗိတာန် (မျက်နှာကြက်) ညိုအမိုးသည် ငါ၏ ဦးထိပ်ထက်၌ ဆောင်းမိုးလျက် ရှိ၏။ ငါသည် နတ်ရနံ့ကို ကြိုင်လှိုင်စေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကြာညိုခုနစ်ပွင့် လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၀။ တစ်ရံတစ်ခါ ဆွေမျိုးအပေါင်းသည် ငါ့ကို ခေါ်ဆောင်လတ်သော် ထိုအခါ ပရိသတ် ရှိသလောက် မြတ်သော ဗိတာန် (မျက်နှာကြက်) ညိုသည် ငါ့အား ဆောင်းမိုး၏။

၈၁။ ခုနစ်ကျိပ်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့၏၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ အစိုးရသူ ဖြစ်၍ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရပေ၏။

၈၂။ ခြောက်ဆယ့်သုံးယောက်သော စကြာဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည် ငါ့သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ (ထိုသူတို့သည် ငါ၏) စကားကို လိုက် နာသူတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၈၃။ 'ကြာညိုပန်းအဆင်းကဲ့သို့' ငါ့အား အဆင်းရှိ၏၊ 'ကြာညိုပန်းအနံ့ကဲ့သို့' ငါ၏ အနံ့သည်လည်း ကြိုင်လှိုင်၏၊ အဆင်းမလှသည့် အဖြစ်ကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၄။ ငါသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌ ကျွမ်းကျင်ပေ၏၊ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားများခြင်း၌ ပျော်မွေ့ပေ၏၊ အဘိညာဉ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၅။ ငါသည် သတိပဋ္ဌာန်၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာပေ၏၊ သမာဓိဈာန်၌ ကျက်စားပေ၏၊ သမ္မပ္ပဓာန်ကို အားထုတ်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၆။ ငါ၏ လုံ့လဝီရိယသည် ဝန်ဆောင်နွားလားသဖွယ် ဖြစ်၏၊ ယောဂကုန်ရာ (နိဗ္ဗာန်)ကို ပို့ဆောင်နိုင်၏၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၈၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပွင့်ကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၈၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် သတ္တုပ္ပလမာလိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် သတ္တုပ္ပလမာလိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၉ - ပဉ္စဒီပိကာထေရီအပဒါန်

၉၁။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ လှည့်လည်လေ့ရှိသူ ဖြစ်၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ကုသိုလ်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အရံတစ်ခုမှ အရံတစ်ခုသို့ လှည့်လည်၏။

၉၂။ ငါသည် လဆုတ်ပက္ခ လကွယ်နေ့၌ (ထင်းရှူး) ဗောဓိပင်မြတ်ကို ဖူးမြင်ရ၏၊ ထိုဗောဓိပင်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေ၏။

၉၃။ ထိုအခါ လေးစားသော စိတ်ကို ဖြစ်စေ၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။

၉၄။ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်, အတူမရှိ ပြိုင်ဘက်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါမူ ဤဗောဓိပင်သည် ငါ့အား တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြပါစေသတည်း၊ ဤဗောဓိပင်သည် ထွန်းလင်းပါစေသတည်းဟု ကြံစည်ခဲ့၏။

၉၅။ ထိုအခါ ငါ ကြံစည်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗောဓိပင်သည် ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးလေ၏၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံး တောက်ပတင့်တယ်၏။

၉၆။ ငါသည် ခုနစ်ညဥ့်, ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး ထိုဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေ၏၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့ရောက်လတ်သော် ငါသည် ဆီမီးပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၉၇။ ထိုအခါ (ဗောဓိပင်၏) နေရာကို ဝန်းရံ၍ ဆီမီးငါးတိုင်တို့သည် ထွန်းလင်း တောက်ပကုန်၏၊ နေတက်သည် တိုင်အောင် ငါ၏ ဆီမီးတိုင်တို့သည် တောက်ပလျက် ရှိကုန်၏။

၉၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၉၉။ ထိုဘုံ၌ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ဗိမာန်ကို “ပဥ္စဒီပ” ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏၊ ထိုဗိမာန်သည် ယူဇနာခြောက်ဆယ် အစောက်မြင့်၏၊ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၁၀၀။ မရေတွက်နိုင်သော ဆီမီးတိုင်တို့သည် ငါ့အား ဝန်းရံလျက် တောက်ပကုန်၏၊ နတ်ဘုံ ရှိသလောက် ဆီမီးရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းလေ၏။

၁၀၁။ ငါသည် မျက်ကွယ်၌ ထိုင်လျက် အကယ်၍ ရှုကြည့်ရန် အလိုရှိအံ့၊ အထက် အောက် ဖီလာ အားလုံးကိုပင် မျက်စိဖြင့် မြင်ရပေ၏။

၁၀၂။ အကြင်မျှလောက် ကောင်းသော လားရာ ဂတိရှိသူ, မကောင်းသော လားရာ ဂတိ ရှိသူတို့ကို ရှုကြည့်ရန် ငါအလိုရှိခဲ့မူ ထိုအရပ်၌ သစ်ပင်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တောင်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း ပိတ်ပင်ခြင်းသည် မရှိချေ။

၁၀၃။ ရှစ်ကျိပ်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ တစ်ရာသော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရား အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရ၏။

၁၀၄။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ်, နတ်အဖြစ် ဟူသမျှတို့၌ ဆီမီးတစ်သိန်းတို့သည် ငါ့အား ဝန်းရံလျက် တောက်ပကုန်၏။

၁၀၅။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ အမိဝမ်း၌ ဖြစ်ခဲ့ရ၏၊ အမိဝမ်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်ပါလျက် ငါ၏ မျက်စိသည် မှိတ်ခြင်း မရှိချေ။

၁၀၆။ ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသူ၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆီမီးတစ်သိန်းတို့သည် မွေးဖွားရာ အိမ်၌ တောက်ပလျက် ရှိကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးငါးတိုင်တို့၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၀၇။ ငါသည် နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် လူ့ဘဝသို့ ပြန်လည်ခဲ့၏၊ ငါသည် မအိုရာ, မသေရာ ဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးခြင်း သဘောရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့မြင်ရပေပြီ။

၁၀၈။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဂုဏ်ကို သိ၍ ငါ့ကို (ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၏)။

၁၀၉။ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း၊ ပြာသာဒ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လိုဏ်ဂူတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း၌ လည်းကောင်း နေသည်ရှိသော် (စျာန်ဝင်စားသည် ရှိသော်) ဆီမီးတိုင်ငါးတိုင်တို့သည် ငါ့အား တောက်ပလျက် ရှိကုန်၏။

၁၁၀။ ငါ၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည် အထူးစင်ကြယ်ပေ၏၊ ငါသည် စျာန်သမာဓိ၌ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာပေ၏၊ အဘိညာဉ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးငါးတိုင်တို့၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁၁။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော စကျွငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အလုံးစုံသော မဂ်တို့၌ ကျင့်သုံးခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသော မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသော အာသဝ မရှိသော ပဋာစာရီပမည်သော တပည့်မသည် အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဆီမီးတိုင်ကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးငါးတိုင်တို့၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၁၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၁၁၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၁၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် ပဋာစာရီပိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ပဋာစာရီပိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၁ - သုမေဓာဝဂ် ===

၁၀ - ဥဒကဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၁၁၆။ ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ရေသည်မ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ရေခပ်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးရ၏၊ ထိုရေခပ်ခြင်းဖြင့်ပင် သားငယ်, သမီးငယ်တို့ကို မွေးမြူရ၏။

၁၁၇။ ကုသိုလ်မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးရာ အမြတ်ဆုံး လယ်မြေသဖွယ် ဖြစ်သော သံဃာတော်၌ လှူဖွယ် ဝတ္ထုသည်လည်း ငါ့အား မရှိ၊ ငါသည် ရေချိုးအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ရေကို တည်ထားခဲ့၏။

၁၁၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏၊ ထိုဘုံ၌ ကောင်းစွာ ပြုထားပြီးဖြစ်သော ငါ၏ ဗိမာန်ကို ရေခပ်မှုကံဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်၏။

၁၁၉။ ထိုအခါ နတ်သမီး တစ်ထောင်တို့တွင် ငါသည်သာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် အကြောင်းအရာ ဆယ်ပါးတို့ဖြင့် ထိုနတ်သမီးအားလုံးတို့ကို အခါခပ်သိမ်း လွှမ်းမိုးရပေ၏။

၁၂၀။ ငါးကျိပ်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ နှစ်ကျိပ်သော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရ၏။

၁၂၁။ နတ်ဘဝ, လူ့ဘဝဟူသော နှစ်မျိုးသော ဘဝ၌ ကျင်လည်ရပေ၏၊ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရေလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၂။ တောင်ထိပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ဖျား၌ လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ မြေ၌ လည်းကောင်း အကြင်အခါ ငါသည် ရေကို အလိုရှိ၏၊ ထိုအခါ လျင်မြန်စွာ ရပေ၏။

၁၂၃။ မိုးမရွာသော အရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ပူပြင်းလျက် ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော အရပ်သည် လည်းကောင်း ငါ့အား မရှိချေ။ မိုးကြီးသည် ငါ၏ စိတ်အကြံအစည်ကို သိ၍ ရွာသွန်း၏။

၁၂၄။ တစ်ရံတစ်ခါ ဆွေမျိုးအပေါင်းသည် ငါ့ကို ခေါ်ဆောင်အပ်သည်ရှိသော် အကြင်အခါ ငါသည် မိုးကို အလိုရှိ၏၊ ထိုအခါ မိုးရွာခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၁၂၅။ ငါ၏ ကိုယ်၌ ပူခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အိုက်စပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း မရှိ။ ငါ၏ ကိုယ်၌ မြူမှုန်သည်လည်း မရှိ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရေလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၆။ ငါသည် ယခု အထူးစင်ကြယ်သော စိတ်ရှိ၏၊ ယုတ်မာသော စိတ်မှ ကင်းရှင်းလျက် ရှိ၏၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ချေ။

၁၂၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့် တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရေကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရေလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၂၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၁၂၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီး ပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥဒကဒါယိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ဥဒကဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ရှေးဦးစွာသော သုမေဓာဝဂ် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၁ - ကုဏ္ဍလကေသီထေရီအပဒါန်

၁။ ဗန္ဓုမတီမြို့၌ ဗန္ဓုမာမည်သော မင်းသည် ရှိ၏၊ ထိုမင်းသည် လပြည့်နေ့၌ ဥပုသ်ကို ကျင့်သုံး၏။

၂။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမြို့၌ အိုးရွက်ကျွန်မ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါသည် မင်းနှင့်တကွသော စစ်သည်တော်ကို မြင်သည်ရှိသော် ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏။

၃။ မင်းသည်သော်လည်း မင်းအဖြစ်ကို စွန့်၍ ဥပုသ်ကို ကျင့်သုံး၏၊ ထိုအမှုသည် စင်စစ် အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ရာ၏၊ လူအပေါင်းသည် လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်လျက် ရှိပေ၏ (ဟု ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏)။

၄။ ငါသည် (ကြံစည်ပြီးလျှင်) ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲရခြင်းကို လည်းကောင်း အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်၍ စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေလျက် ဥပုသ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့၏။

၅။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ဥပုသ်ကို ဆောက်တည်ပြီးလျှင် ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် (ငါသည်) တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၆။ ထိုတာဝတိံသာဘုံ၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ဗိမာန်သည် အထက် တစ်ယူဇနာတိုင်အောင် မြင့်၏၊ အထွတ်တပ်သော မြတ်သော ပြာသာဒ်ဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ မြတ်သော နေရာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားအပ်၏။

၇။ တစ်သိန်းသော နတ်သမီးတို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ခစားကြကုန်၏၊ ငါသည် အခြားသော နတ်တို့ကို လွန်၍ အခါခပ်သိမ်း အလွန်တင့်တယ်၏။

၈။ ခြောက်ကျိပ်လေးယောက်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏၊ ဗခြောက်ကျိပ်သုံးယောက်သော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏။

၉။ ငါသည် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိသူဖြစ်၍ ဘဝတို့၌ ကျင်လည်ရပေ၏၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဥပုသ် (ကျင့်သုံးခြင်း)၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၀။ ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ်, ရထားယာဉ်, ထမ်းစင် ဤအလုံးစုံကိုလည်း ရရှိပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဥပုသ် (ကျင့်သုံးခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၁။ ငါသည် ရွှေဖြင့်ပြီးသော ငွေဖြင့်ပြီးသော ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဖန်ဖြင့်ပြီးသော ပတ္တမြား (ကျောက်နီ) ဖြင့် ပြီးသော အရာဝတ္ထု အားလုံးကိုလည်း ရရှိပေ၏။

၁၂။ ငါသည် ပိုးထည်, ကမ္ဗလာထည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် အထည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝါချည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်ကုန်သော အထည် (အဝတ်) တို့ကို လည်းကောင်း ဤအထည် အားလုံးကိုလည်း ရရှိပေ၏။

၁၃။ ငါသည် ထမင်းကို လည်းကောင်း၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ ခဲဖွယ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝတ်, အိပ်ရာ, နေရာတို့ကို လည်းကောင်း ဤအားလုံးကိုလည်း ရရှိပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဥပုသ် (ကျင့်သုံးခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၄။ ကောင်းမြတ်သော နံ့သာကို လည်းကောင်း၊ ပန်းကို လည်းကောင်း၊ ကသယ် (နံ့သာ) မှုန့်ကို လည်းကောင်း၊ နံ့သာပျောင်းကို လည်းကောင်း ဤအားလုံးကိုလည်း ရရှိပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဥပုသ် (ကျင့်သုံးခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၅။ အထွတ်တပ်သော အိမ်ကို လည်းကောင်း၊ ပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းကို လည်းကောင်း၊ လိုဏ်ဂူ (ဥမင်) ကို လည်းကောင်း ဤအားလုံးကိုလည်း ရရှိပေ၏။

ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဥပုသ် (ကျင့်သုံးခြင်း) ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၆။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏၊ လခွဲမရောက်မီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၁၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတို့ ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၁၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဥပုသ်စောင့်မှုကို ပြုခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဥပုသ် (ကျင့်သုံးခြင်း)၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဧကူပေါသထိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ဧကူပေါသထိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ဧကူပေါသထကိဝဂ် ===

၂ - သင္ဂလပုပ္ဖိကာထေရီအပဒါန်

၂၂။ ထိုအခါ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းအနီး၌ ကိန္နရီမ ဖြစ်ခဲ့၏၊ လူတို့ထက်မြတ်၍ နတ်ထက်နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား စင်္ကြံ ကြွနေတော်မူသည်ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၂၃။ ငါသည် ထင်းရှူးပန်းကို ဆွတ်ခူး၍ ဘုရားမြတ်အား ပေးလှူခဲ့၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်ရနံ့ရှိသော ထင်းရှူးပန်းကို နမ်းရှူတော်မူ၏။

၂၄။ ထိုအခါ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော လောက၏ ရှေ့သွား ဝိပဿီမြတ်စွာ ဘုရားသည် အလှူခံတော်မူပြီးလျှင် ငါကြည့်ရှုစဉ် နမ်းရှူတော်မူ၏။

၂၅။ ငါသည် လက်အုပ်ချီ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေလျက် ထိုအရပ်မှတောင်သို့ တက်ခဲ့၏။

၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပန်းပွင့်ကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဘူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၂၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် သင္ဂလပုပ္ဖိကာရဟာန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် သင္ဂလပုပ္ဖိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ကေဋုပေါသထိကဝဂ် ===

၃ - မောဒကဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၃၀။ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့၌ အိုးရွက်ကျွန်မ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ငါသည် ငါ၏ ဝေစုအဖို့ကို ယူ၍ ရေခပ်ရန် သွားလတ်သော် -

၃၁။ လမ်းခရီး၌ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော တည်ကြည်သော ရဟန်းကို ဖူးမြင်ရသည် ရှိသော် ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကတွတ် (လချူး) မုန့် သုံးခုတို့ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၃၂။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး ငါသည် ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးကျရာ ငရဲသို့ မရောက်ခဲ့ရပေ။

၃၃။ ငါသည် စည်းစိမ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုလုပ်၍ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို ခံစားခဲ့၏၊ ငါသည် ကတွတ်မုန့်သုံးခုတို့ကို လှူခဲ့ခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပေ၏။

၃၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၃၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် မောဒကဒါယိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

သုံးခုမြောက် မောဒကဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ် ===

၄ - ဧကာသနဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၃၇။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ ကလေးသူငယ်မ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါ၏ အမိသည် လည်းကောင်း၊ အဖသည် လည်းကောင်း ထိုအမိ, အဖတို့သည် အလုပ်လုပ်ရာ ဌာနသို့ သွားကုန်၏။

၃၈။ နေသည် မွန်းတည့်လတ်သော် ငါသည် လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူသော ရဟန်းမြတ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ (ဖူးမြင်ရ၍ နေရာကို ခင်းခဲ့၏)။

၃၉။ ငါ၏ နေရာကို မွေးရှည် ကော်ဇော အရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းတို့ဖြင့် ခင်း၍ ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဤစကားကို လျှောက်ထားခဲ့၏-

၄၀။ မြေကြီးသည် ပူပြင်း၏၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၏၊ နေသည် မွန်းတည့်ချိန်၌ တည်၏၊ လေတို့သည် လည်း မတိုက်ခတ်ပါကုန်၊ ဆွမ်းစားချိန်လည်း တန်နေပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဤနေရာသို့ ကြွလာတော်မူပါလော့။

၄၁။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဤနေရာကို ခင်းထားပါ၏၊ အစဉ်သနားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ အကျွန်ုပ်၏ နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပါ (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ထား ခဲ့၏)။

၄၂။ လွန်စွာ ယဉ်ကျေးတော်မူသော စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၏၊ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သပိတ်ကို ယူ၍ ချက်ပြုတ်ထားသော စားဖွယ်ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၄၃။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်း ကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရပေ၏။

၄၄။ ထိုဘုံ၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ငါ၏ ဗိမာန်ကို နေရာဖြင့် ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းထားပေ၏၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ် မြင့်၏၊ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၄၅။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော, ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော, ထိုမှတစ်ပါး ဖလ်ဖြင့်ပြီးသော, ကျောက်နီဖြင့်လည်း ပြီးကုန်သော ပလ္လင်တို့သည် ငါ့အား အမျိုးမျိုး ရှိကုန်၏။

၄၆။ လဲမွေ့ရာအခင်း၊ အရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရတနာတို့ဖြင့် ချုပ်သော ပိုးချည်အခင်း၊ ဆန်းကြယ်သော သားမွေးအခင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှစ်ဖက်အမွေးရှိသော သားမွေးအခင်း၊ တစ်ဖက်အမွေးရှိသော သားမွေးအခင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ငါ၏ ပလ္လင်တို့သည် ကောင်းစွာ တည်လျက် ရှိကုန်၏။

၄၇။ အကြင်အခါ ငါသည် သွားခြင်းကို အလိုရှိ၏၊ ထိုအခါ ရယ်ရွှင်မြူးထူးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလျက် ပလ္လင်မြတ်နှင့်တကွ ငါ၏ တောင့်တရာ အရပ်သို့ သွားရပေ၏။

၄၈။ ရှစ်ကျိပ်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏၊ ခုနစ်ကျိပ်သော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရား အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရပေ၏။

၄၉။ ငါသည် ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် များမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရရှိပေ၏၊ ငါ့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ယုတ်လျော့သည်၏ အဖြစ် မရှိချေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ခုသော နေရာကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၀။ နတ်ဘဝ, လူဘဝဟူသော ဘဝနှစ်ပါး၌ ကျင်လည်ရပေ၏၊ အခြားတစ်ပါးသော ဘဝတို့ကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ခုသော နေရာကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၁။ မင်းမျိုး, ပုဏ္ဏားမျိုးဟူသော အမျိုးနှစ်ပါး၌ ဖြစ်ရပေ၏၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ခုသော နေရာကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၂။ ငါ၏ စိတ်ကို ပူလောင်စေတတ်သော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို မသိရပေ၊ အဆင်းမလှခြင်းကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ခုသော နေရာကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေ တည်း။

၅၃။ အထိန်းတို့သည် ငါ့ကို ခစားလုပ်ကျွေးကြရကုန်၏၊ ကုန်းကွသောသူ, အစေအပါး ဖြစ်သူတို့သည် များပြားကုန်၏၊ ရင်ခွင်တစ်ခုမှ ရင်ခွင်တစ်ခုသို့ ပြောင်းသွားရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ခုသော နေရာကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၄။ အချို့သူတို့သည် (ငါ့ကို) ရေချိုးပေးကုန်၏၊ အချို့သူတို့သည် (ငါ့ကို) ကျွေးမွေးကုန်၏၊ အချို့သူတို့သည် ငါ့ကို အခါခပ်သိမ်း ပျော်မွေ့စေကုန်၏၊ အချို့သူတို့သည် နံ့သာကို (ငါ့အား) လိမ်းကျံပေးကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ခုသော နေရာကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၅။ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ လည်းကောင်း နေလတ်သော် ငါ၏ စိတ်အကြံကို သိ၍ ပလ္လင်သည် ရှေ့ရှုတည်လာ၏။

၅၆။ ဤဘဝသည် ငါ့အား နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝဖြစ်ပေ၏၊ ဤယခုဘဝ၌လည်း မင်း (မိဖုရား) အဖြစ်ကို စွန့်ပယ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၅၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် တစ်ခုသော နေရာကို ခင်းလှူခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၅၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၅၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၆၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဧကာသနဒါယိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

လေးခုမြောက် ဧကာသနဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ် ===

၅ - ပဉ္စဒီပဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၆၁။ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ လှည့်လည်လေ့ရှိသူ ဖြစ်၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ကုသိုလ်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အရံတစ်ခုမှ အရံတစ်ခုသို့ လှည့်လည်၏။

၆၂။ လဆုတ်ပက္ခ လကွယ်နေ့၌ (ထင်းရှူး) ဗောဓိပင်မြတ်ကို ဖူးမြင်ရ၏၊ ထိုဗောဓိပင်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေ၏။

၆၃။ ထိုအခါ လေးစားသော စိတ်ကို ဖြစ်စေ၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့၏-

၆၄။ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်, အတုမရှိ ပြိုင်ဘက်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါမူ ဤဗောဓိပင်သည် ငါ့အား တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြပါစေသတည်း၊ ဤဗောဓိပင်သည် ထွန်းလင်းပါစေသတည်း (ဟု ကြံစည်ဆင်ခြင်၏)။

၆၅။ ထိုအခါ ငါ ကြံစည်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗောဓိပင်သည် ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးလေ၏၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံး တောက်ပတင့်တယ်၏။

၆၆။ ငါသည် ခုနစ်ညဉ့်, ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး ထိုဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေခဲ့၏၊ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့ ရောက်လတ်သော် ဆီမီးပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။

၆၇။ ထိုအခါ (ဗောဓိပင်၏) နေရာကို ဝန်းရံ၍ ဆီမီးငါးတိုင်တို့သည် ထွန်းလင်း တောက်ပကုန်၏၊ နေတက်သည့် တိုင်အောင် ငါ၏ ဆီမီးတိုင်တို့သည် တောက်ပလျက် ရှိကုန်၏။

၆၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၆၉။ ထိုဘုံ၌ ငါ၏ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ဗိမာန်ကို “ပဉ္စဒီပ” ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏၊ (ထိုဗိမာန်သည်) ယူဇနာခြောက်ဆယ် အစောက်မြင့်၏၊ ယူဇနာသုံးဆယ် ကျယ်ပြန့်၏။

၇၀။ မရေမတွက်နိုင်ကုန်သော ဆီမီးတိုင်တို့သည် ငါ့အား ဝန်းရံကုန်လျက် တောက်ပကုန်၏၊ နတ်ဘုံရှိသလောက် ဆီမီးရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းလေ၏။

၇၁။ ငါသည် မျက်ကွယ်၌ ထိုင်နေလျက် အကယ်၍ ကြည့်ရှုရန် အလိုရှိအံ့။ အထက်, အောက်, ဖီလာ အားလုံးကိုပင် မျက်စိဖြင့် မြင်ရပေ၏။

၇၂။ အကြင်မျှလောက် ကောင်းသော လားရာဂတိရှိသူ, မကောင်းသော လားရာဂတိ ရှိသူတို့ကို ကြည့်ရှုရန် (အကယ်၍) အလိုရှိမူ ထိုအရပ်၌ သစ်ပင်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တောင်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း ပိတ်ပင်ခြင်းသည် မရှိချေ။

၇၃။ ရှစ်ကျိပ်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ တစ်ရာသော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရား အဖြစ်ကိုလည်း ပြုခဲ့ရ၏။

၇၄။ ကပ်ရောက်ရတိုင်းသော လူ့အဖြစ်, နတ်အဖြစ်ဟူသမျှတို့၌ ဆီမီးတစ်သိန်းတို့သည် ငါ့အား ဝန်းရံလျက် တောက်ပကုန်၏။

၇၅။ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ အမိဝမ်း၌ ဖြစ်ခဲ့ရ၏၊ အမိဝမ်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်ပါလျက် ငါ၏ မျက်စိသည် မှိတ်ခြင်း မရှိချေ။

၇၆။ ကောင်းမှုကံနှင့် ပြည့်စုံသူ၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆီမီးတစ်သိန်းတို့သည် မွေးဖွားရာ အိမ်၌ တောက်ပလျက် ရှိကုန်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးငါးတိုင်တို့၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၇။ ငါသည် နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် လူ့ဘဝသို့ ပြန်လည်ခဲ့၏၊ ငါသည် မအိုရာ မသေရာဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးခြင်း သဘောရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့မြင်ရပေ၏။

၇၈။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် (ငါ၏) ဂုဏ်ကို သိတော်မူ၍ ငါ့ကို ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၏။

၇၉။ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်း၌ လည်းကောင်း နေသည်ရှိသော် ဆီမီးသည် အခါခပ်သိမ်း တောက်ပ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးငါးတိုင် ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၀။ ငါ၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည် အထူးစင်ကြယ်ပေ၏၊ ငါသည် ဈာန်သမာဓိ၌ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာပေ၏၊ အဘိညာဉ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရပေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးငါးတိုင် ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၁။ ကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူ၍ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အလုံးစုံသော မဂ်တို့၌ ကျင့်သုံးခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသော မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသော အာသဝ မရှိသော ပဉ္စဒီပါမည်သော တပည့်တော်မသည် အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

၈၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဆီမီးတိုင်ကို လှူဒါန်းခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှုပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးငါးတိုင် ပူဇော်ရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၈၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၈၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ပဉ္စဒီပဒါယိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ငါးခုမြောက် ပဉ္စဒီပဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ် ===

၆ - နဠမာလိကာထေရီအပဒါန်

၈၆။ ငါသည် စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်း အနီး၌ ကိန္နရီ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ အလိုလို ဖြစ်တော်မူသော ရန်သူတို့ မအောင်နိုင်သော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပေ၏။

၈၇။ ငါသည် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ကျူပန်းကို ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၈၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း ကိန္နရီခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၈၉။ သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏၊ စိတ်ဖြင့် တောင့်တ တိုင်းသော အရာဝတ္ထုသည် အလိုရှိတိုင်း ငါ့အား ဖြစ်လေ၏။

၉၀။ တစ်ကျိပ်သော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏၊ ငါသည် ဆည်းပူးအပ်သော ကိုယ်, စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင် ဘဝတို့၌ ကျင်လည်ခဲ့၏။

၉၁။ ငါ့အား ကုသိုလ်သည် ရှိ၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏၊ ငါသည် ယခု သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အပူဇော်ခံထိုက်သော ရဟန္တာဖြစ်ရ၏။

၉၂။ ငါသည် ယခု အထူးစင်ကြယ်သော စိတ်ရှိပေ၏၊ ယုတ်မာသော စိတ်မှ ကင်းရှင်းပေ၏၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းပေပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ရခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၉၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ကျူပန်း လှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၉၄။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၉၅။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် နဠမာလိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် နဠမာလိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ် ===

၇ - မဟာပဇာပတိဂေါတမီထေရီအပဒါန်

၉၇။ အခါတစ်ပါး လောကကို ထွန်းလင်းစေတော်မူ၍ လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော အထွတ်တပ်သော ဇရပ်ကျောင်း၌ နေတော်မူ၏။

၉၈။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ မိထွေးတော်ဖြစ်သော မဟာဂေါတမီရဟန်းမသည် ထိုမြို့၌ ဆောက်လုပ်အပ်သော ပျော်မွေ့ဖွယ် ကောင်းသော ရဟန်းမကျောင်း၌ နေလေ၏။

၉၉။ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သော ရဟန်းမ ငါးရာတို့နှင့်တကွ (နေ၏၊) ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်သော ထိုမဟာဂေါတမီအားလည်း ဤသို့ စိတ်အကြံ ဖြစ်လေ၏-

၁၀၀။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝကအစုံ၏ လည်းကောင်း၊ အသျှင်ရာဟုလာ, အသျှင်အာနန္ဒာ, အသျှင်နန္ဒတို့၏ လည်းကောင်း ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူခြင်းကို ဖူးမြင်ရန် ရလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

၁၀၁။ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝကအစုံ၏ လည်းကောင်း၊ အသျှင်မဟာကဿပ, အသျှင်နန္ဒတို့၏ လည်းကောင်း၊ အသျှင်အာနန္ဒာ, အသျှင်ရာဟုလာတို့၏ လည်းကောင်း ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်မှ-

၁၀၂။ ရှေးဦးစွာ အာယုသင်္ခါရကို စွန့်လွှတ်ပြီးလျှင် လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခွင့်ပြုတော် မူအပ်သည် ဖြစ်၍ (ငါသည်) ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော့အံ့၊ (ဤသို့ စိတ်အကြံ ဖြစ်၏)။

၁၀၃။ ရဟန်းမငါးရာတို့အားလည်း ထို့အတူပင် စိတ်အကြံ ဖြစ်လေ၏၊ ဗုဒ္ဓမာစသော ရဟန်းမတို့အားလည်း ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်ပင် ဖြစ်လေ၏။

၁၀၄။ ထိုအခါ မြေလှုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏၊ နတ်စည်တို့သည် မြည်ဟည်းကုန်၏၊ ရဟန်းမကျောင်းကို (စိုးအုပ်၍ နေသော) နတ်တို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍-

၁၀၅။ အလွန်သနားစဖွယ် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်လျက် ထိုကျောင်း၌ မျက်ရည်တို့ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ မိတ်ဆွေရဟန်းမတို့သည် ထိုနတ်တို့နှင့် အတူတကွ မဟာဂေါတမီအထံသို့ ချဉ်းကပ်၍-

၁၀၆။ ခြေတို့ကို ဦးတိုက်ကာ ဤစကားကို လျှောက်ထားကုန်၏- အရှင်မ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကျောင်း၌ ရေပေါက်ဖြင့် ဆွတ်ဖြန်းကုန်လျက် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

၁၀၇။ ထိုမြေသည်လည်း မလှုပ်စဖူး လှုပ်ခဲ့ပါ၏၊ နတ်စည်တို့သည်လည်း မြည်ဟည်းပါကုန်၏၊ ငိုကြွေးသံတို့ကိုလည်း ကြားရပါကုန်၏၊ အရှင်မဂေါတမီ အဘယ် အကျိုးငှါ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း(ဟု ဤစကားကို လျှောက်ထားကုန်၏)။

၁၀၈။ ထိုအခါ ထိုမဟာဂေါတမီသည် (မိမိ) ကြံစည်သည့်အတိုင်း အလုံးစုံကို မိန့်ဆို၏၊ ထိုရဟန်းမအားလုံးတို့သည်လည်း (မိမိတို့) ကြံစည်ကြသည့်အတိုင်း လျှောက်ထားကြကုန်၏။

၁၀၉။ အရှင်မ အရှင်မသည် ချမ်းမြေ့သော အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ကို အကယ်၍ နှစ်သက်အံ့၊ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်သီလရှိသော အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါကုန်အံ့။

၁၁၀။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်မှ လည်းကောင်း၊ ဘဝမှ လည်းကောင်း အတူတကွသာလျှင် ထွက်မြောက်ကုန်၍ ငြိမ်းအေးသော အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့လည်း အတူတကွသာလျှင် သွားပါကုန်အံ့ (ဟု လျှောက်ထားကုန်၏)။

၁၁၁။ ထိုအခါ ထိုမဟာဂေါတမီသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်သော ပြောဆိုကုန်သော ရဟန်းမတို့အား ငါသည် အဘယ်သို့ ပြောဆိုရမည်နည်းဟု မိန့်ဆိုလျက် ရဟန်းမတို့၏ ကျောင်းမှ ရဟန်းမအားလုံးတို့နှင့်တကွ ထွက်၏။

၁၁၂။ အကြင်နတ်တို့သည် ရဟန်းမကျောင်း၌ အုပ်စိုးလျက် နေကုန်၏၊ ထိုနတ်တို့သည် အကျွန်ုပ်အား သည်းခံပါကုန်လော့၊ ဤရဟန်းမကျောင်းကို ရှုမြင်ခြင်းသည် အကျွန်ုပ်၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ရှုမြင်ခြင်းပင်တည်း။

၁၁၃။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ အိုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မုန်းသူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ချစ်သူတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းသည် လည်းကောင်း မရှိချေ။ ငါသည် အကြောင်းတရားတို့ မပြုပြင်အပ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော့အံ့။

၁၁၄။ ရာဂ မကင်းသေးကုန်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သမီးတော်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားရကုန်သည်ရှိသော် စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်လျက် ငါတို့အား ဘုန်းကံ နည်းပါးလေကုန်စွတကားဟု ငိုကြွေးကြလေကုန်၏။

၁၁၅။ ဤရဟန်းမကျောင်းသည် ထိုရဟန်းမတို့နှင့် ကင်း၍ ဆိတ်သုဉ်းခဲ့လေ၏၊ မိုးလင်းသောအခါ 'ကြယ် (တာရာ) တို့ကဲ့သို့' မြတ်စွာဘုရား သမီးတော်တို့ကို မတွေ့မြင်ရကုန်။

၁၁၆။ ဂင်္ဂါမြစ်သည် မြစ်ငယ် ငါးရာတို့နှင့်တကွသာလျှင် သမုဒ္ဒရာသို့ သွားသကဲ့သို့ ထို့အတူ မဟာဂေါတမီသည် ရဟန်းမငါးရာတို့နှင့် အတူတကွ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားလေ၏။

၁၁၇။ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော ဥပါသိကာမတို့သည် လမ်းခရီး၌ ကြွသွားကုန်သော ရဟန်းမတို့ကို မြင်သည်ရှိသော် အိမ်မှ ထွက်ပြီးလျှင် ခြေတို့၌ ဦးတိုက်၍ ဤစကားကို လျှောက်ထားကုန်၏-

၁၁၈။ စည်းစိမ်ရှင်မကြီး (အကျွန်ုပ်တို့ကို) ကြည်လင်စေပါလော့၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အရှင်မသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် မသင့်ပါဟု အလိုဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သော ထိုဥပါသိကာမတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြကုန်၏။

၁၁၉။ ထိုဥပါသိကာမတို့၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ ချိုသာသော စကားကို မိန့်ဆို၏၊ ချစ်သမီးတို့ ငိုခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ ယခု ဤအခါသည်ကား သင်တို့အား ရွှင်ပြုံးရမည့် အခါတည်း။

၁၂၀။ ငါသည် ဒုက္ခကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းကို ကြဉ်ပယ်အပ်ပြီ၊ ငါသည် ဒုက္ခချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ မဂ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ ပွါးများအပ်ပြီ။

ပဌမ ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၁၂၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ လေးလံသော ခန္ဓာဝန်ကို ချအပ်ပြီ၊ ဘဝကို ဆောင်တတ်သော တဏှာကို ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။

၁၂၂။ အကြင် အကျိုးငှါ အိမ်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏၊ ငါသည် အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကုန်ရာ ထိုအကျိုးသို့ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ။

၁၂၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သူတော်ကောင်းတရားသည် လည်းကောင်း မယုတ်လျော့မူ၍ အကြင်မျှလောက် တည်၏။ ထိုမျှလောက် ငါ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အခါတည်း။ ချစ်သမီးတို့ ငါ့ကို မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။

၁၂၄။ အသျှင်ကောဏ္ဍည, အသျှင်အာနန္ဒာ, အသျှင်နန္ဒစသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အသျှင် ရာဟုလာသည် လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း တည်ရှိကုန်၏။ သံဃာသည်လည်း ချမ်းသာခြင်း ရှိ၏၊ ညီညွတ်၏၊ တိတ္ထိတို့သည်လည်း မာန်မူခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ပြီး ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂၅။ သြက္ကာကရာဇ်အနွယ်၏ ဂုဏ်သတင်းကို စိုက်ထူ၍ မာန်ကို နှိမ်နင်းအပ်ပြီ၊ ချစ်သမီးတို့ ယခုအခါ ငါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဖို့ရန် အခါ မဟုတ်ပါလော။

၁၂၆။ ငါသည် တစ်သိန်းကမ္ဘာ ကြာမြင့်စွာသော အခါမှစ၍ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တခဲ့၏၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည် ယခု ပြည့်စုံ၏၊ ဤအခါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် စည်ရွှမ်းရမည့် အခါတည်း။ ချစ်သမီးတို့ သင်တို့အား ယိုစီးသော မျက်ရည်တို့ဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။

၁၂၇။ အကယ်၍ ငါ့အပေါ် သနားကြင်နာခြင်း အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပြုခဲ့သော ကျေးဇူးကို သိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော် ဥပါသိကာမ အားလုံး တို့သည် သူတော်ကောင်းတရား တည်ခြင်းငှါ မြဲမြံစွာ လုံ့လ ပြုကုန်လော့။

၁၂၈။ ငါတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် မိန်းမတို့အား ရဟန်းအဖြစ်ကို ပေးခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ နှစ်သက် သဘောကျသည့်အတိုင်း ထိုလုံ့လကို အစဉ်တည်ကြကုန် လော့။

၁၂၉။ ထိုဥပါသိကာမတို့ကို ဤသို့ ဆုံးမပြီးလျှင် ရဟန်းမတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးသော် ဤစကားကို လျှောက်ထားလေ၏။

၁၃၀။ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏ မယ်တော်ပါတည်း၊ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည်ကား အကျွန်ုပ်၏ ခမည်းတော် ပါတည်း၊ သူတော်ကောင်းတရား ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သော လူတို့ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားမှ မွေးဖွားသူ ဖြစ်ပါ၏။

၁၃၁။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ဤရူပကာယကို အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာ ကြီးပွါးစေအပ်ပါ ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ မကဲ့ရဲ့ထိုက်သော တရားတည်းဟူသော ကိုယ်ကို အရှင်ဘုရားသည် ကောင်းစွာ ကြီးပွါး စေအပ်ပါ၏။

၁၃၂။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကို တစ်မုဟုတ်မျှ တပ်ခြင်းကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်သော နို့ရည်ကို တိုက်ကျွေးခဲ့ပါ၏၊ အရှင်ဘုရားသည်ကား အကျွန်ုပ်ကို စင်စစ် ငြိမ်းအေးသော တရားတည်းဟူသော နို့ရည်ကို တိုက်ကျွေးတော်မူပါ၏။

၁၃၃။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့မှ စောင့်ရှောက် ခြင်းကြောင့် နို့ဖိုးကြွေး မရှိပါ၊ သားကို အလိုရှိကုန်သော မိန်းမတို့သည် သားဆု တောင်းကုန်၍ ထိုသို့ သဘောရှိသော သားကို ရကုန်၏။

၁၃၄။ "မန္ဓာတု" စသော မင်းတို့၏ အကြင်အမိသည် ရှိ၏၊ ထိုအမိသည် ဘဝဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌ နစ်မြုပ်ရ၏၊ သားတော်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ဘဝဟူသော သမုဒ္ဒရာမှ ကယ်တင်တော် မူပါပေ၏။

၁၃၅။ မိန်းမတို့အား မင်း၏ မယ်တော်, မိဖုရားဟူသော အမည်ကို ရလွယ်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်ဟူသော အကြင်အမည်သည် ရှိ၏၊ ထိုအမည်ကို အလွန်ရခဲပါ၏။

၁၃၆။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော ထိုအမည်ကို လည်း အရှင်ဘုရားကြောင့် ရအပ်ပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော ထိုအလုံးစုံကို ပြည့်စေအပ်ပါပြီ။

၁၃၇။ အကျွန်ုပ်သည် ဤကိုယ်ကောင်ကို စွန့်ပယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အလိုရှိပါ၏၊ လွန်လ ရှိတော်မူသော ဒုက္ခအဆုံးကို ပြုတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်အား ခွင့်ပြုတော်မူပါ။

၁၃၈။ စကြာချွန်းတောင်း တံခွန်တို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်၍ 'ကြာကဲ့သို့' နူးညံ့ကုန်သော ခြေတော်တို့ကို ဆန့်တော်မူပါ၊ သားတော်ဘုရား အရှင်ဘုရား၏ မြတ်သော ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါအံ့။

၁၃၉။ မြတ်စွာဘုရား ရွှေတုံးနှင့် တူသော ကိုယ်တော်ကို ထင်ရှားအောင် ပြုတော်မူပါ၊ အရှင်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်ကို ကောင်းစွာ ဖူးမြင်ခြင်းကို ပြု၍ ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားပါတော့အံ့ (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ဆို၏)။

၁၄၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်တော်ကို 'တစ်ခဲနက်သော ဆည်းဆာရောင်မှ နေလုလင်ကဲ့သို့' မိထွေးတော်ဂေါတမီအား ပြတော်မူ၏။

၁၄၁။ ထိုအခါ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီသည် 'ပွင့်သော ကြာနှင့် တူသော နေလုလင်ကဲ့သို့' ထွက်သော ရောင်ခြည်ရှိသော စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့် ခတ်နှိပ်အပ်သော ခြေဖဝါးအပြင်၌ ဦးခေါင်းဖြင့် တိုက်လေ၏။

၁၄၂။ အာဒိစ္စဝင်မင်းမျိုးတို့၏ မှန်ကင်းသဖွယ်ဖြစ်သော လူတို့၏ နေမင်းဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား နောက်ဆုံးဖြစ်သော သေခါနီး အခါ၌ အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကို တစ်ဖန် မဖူးမြင်ရပါတော့အံ့။

၁၄၃။ လောကထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား မိန်းမတို့မည်သည်ကို အလုံးစုံသော အပြစ်တို့၏ တည်ရာတို့ဟု သိအပ်ပါကုန်၏၊ သနားခြင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကယ်၍ အကျွန်ုပ်အား တစ်စုံတစ်ရာသော အပြစ်သည် ရှိအံ့၊ သည်းခံတော်မူပါ။

၁၄၄။ မြတ်စွာဘုရား မိန်းမတို့၏ ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်း အကျွန်ုပ်သည် အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့ တောင်းပန်ရာ၌ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်အား အပြစ်ရှိပါအံ့၊ ထိုအပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။

၁၄၅။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အရှင် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရဟန်းမတို့ကို ဆုံးမအပ်ပါကုန်၏၊ ထိုသို့ ဆုံးမရာ၌ အကယ်၍ မကောင်းသော ထုတ်ဆောင်ခြင်း ရှိအံ့၊ သည်းခံခြင်းကို အစိုးရသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ထိုအပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ (ဟု တောင်းပန်၏)။

၁၄၆။ ဂုဏ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မိထွေးတော်ဂေါတမီ သည်းခံဖွယ် မလိုသော အရာ၌ သည်းခံဖွယ် မည်သည် အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ သွားတော့မည့်ဆဲဆဲ ဖြစ်သော သင့်အား အဘယ်မှာ အတုန့်အပြန် ပြောရပါတော့အံ့နည်း။

၁၄၇။ 'မိုးသောက်သော အခါ၌ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော နက္ခတ်တာရာတို့ကို မြင်ရသောကြောင့် လရေးသည် ကမ္ဘာ့မြင်ကွင်းမှ ထွက်ခွါသွားသကဲ့သို့' ဤလောကမှ ထွက်မြောက်ဖို့ရန် လိုလားနှစ်သက်ကုန်သော မယုတ်မလျော့ စင်ကြယ်သော ငါဘုရား၏ တပည့် ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို မြင်ရသောကြောင့် ငါဘုရားသည် လည်း လောကမှ ထွက်ခွါသွားရ လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၄၈။ 'လသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော ကြယ်တာရာတို့သည် မြင်းမိုရ်တောင်ကို လက်ယာရစ် လှည့်သည်ကို ပြုသကဲ့သို့' ထိုမဟာဂေါတမီမှ တစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းမတို့သည် ဘုရားမြတ်ကို လက်ယာရစ် လှည့်သည်ကို ပြု၍ ခြေတော်၌ ဦးတိုက်ကာ ထိုမျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော် ကုန်လျက်တည်ကုန်၏။

၁၄၉။ အရှင်ဘုရား ဖူးမြင်ခြင်းဖြင့် မျက်စိသည် မရောင့်ရဲနိုင်ဖူးပါ၊ အရှင်ဘုရား၏ တရားစကားဖြင့် နားသည် မရောင့်ရဲနိုင်ဖူးပါ၊ သက်သက် အာရုံတစ်ခုသာ ရှိသော အကျွန်ုပ်၏ စိတ်သည် ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ တရားအရသာဖြင့် မရောင့်ရဲနိုင်ပါ။

၁၅၀။ လူတို့၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရား 'တီးမှုတ်အပ်သော တူရိယာကို တီးမှုတ်သကဲ့သို့' ပရိသတ် (အလယ်)၌ မိန့်မြွက်တော်မူသော အရှင်၏ နှုတ်ခမ်းတော်ကို အကြင်သူတို့သည် ဖူးမြင်ရကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ဘုန်းကံကြီးမားသူတို့ပါပေတည်း။

၁၅၁။ ဂုဏ်ကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကြင်သူတို့သည် (အရှင်ဘုရား၏) ရှည်သော ခြေချောင်းတော် နီမြန်းသော ခြေသည်းတော် ရှည်သော ဖနောင့်တော် ရှိကုန်သော လှပတင့်တယ်သော ခြေတို့ကို ရှိခိုးကြရကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုန်းကံကြီးမားသူတို့ပါ ပေတည်း။

၁၅၂။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကြင်သူတို့သည် စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံး စေတတ်ကုန်သော အပြစ်မျိုးမှ သန့်ရှင်းကုန်သော အစီးအပွါးနှင့် စပ်ကုန်သော အရှင်ဘုရား၏ ချိုမြိန် သာယာဖွယ်သော စကားတော်တို့ကို ကြားနာကြရကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုန်းကံကြီးမားသူတို့ပါ ပေတည်း။

၁၅၃။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းသော စကားကြောင့် အသရေရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို မြတ်နိုးပူဇော်ရခြင်းကြောင့် သံသရာခရီးခဲမှ ကူးမြောက်ရခြင်းသည် ဘုန်းကံကြီးမားလှပါပေ၏။

၁၅၄။ ထို့နောက် ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ထိုမဟာဂေါတမီသည် ရဟန်းသံဃာကို လည်း ကောင်း၊ အသျှင်ရာဟုလာ, အသျှင်အာနန္ဒာ, အသျှင်နန္ဒတို့ကို လည်းကောင်း ပန်ကြား ရှိခိုး၍ ဤစကား ကို လျှောက်ထား၏-

၁၅၅။ မြွေ၏ နေရာနှင့် တူသော ရောဂါအနာတို့၏ နေရာဖြစ်သော ဒုက္ခ၏ ပေါင်းစုရာ ဖြစ်သော အိုခြင်း, သေခြင်း၏ ကျက်စားရာဖြစ်သော ကိုယ်ကောင်၌ အကျွန်ုပ်သည် ငြီးငွေ့ပါပြီ။

၁၅၆။ အထူးထူးသော အပြစ် အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော သူတစ်ပါးနှင့် စပ်သော အားထုတ် ခြင်း မရှိသော ကိုယ်ကောင်၌ အကျွန်ုပ်သည် ငြီးငွေ့ပါပြီ၊ ထို့ကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အလိုရှိပါ၏၊ ချစ်သားတို့ ခွင့်ပြုတော်မူကြပါကုန် (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ဆို၏)။

၁၅၇။ အသျှင်နန္ဒသည် လည်းကောင်း၊ အသျှင်ရာဟုလာသည် လည်းကောင်း အာသဝမ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ပူဆွေးခြင်း ကင်းကုန်လျက် မတုန်လှုပ်သော တည်ခြင်းဖြင့် မြဲမြံစွာ တည်ပြီးလျှင် တရားသဘောကို အသင့်ဆင်ခြင်ကုန်၏။

၁၅၈။ အကြောင်းတို့ ပေါင်းစပ် ပြုပြင် စီရင်အပ်သော သင်္ခါရတရားသည် လျှပ်ပေါ်လော်လည်၏၊ အနှစ်မရှိ၊ ငှက်ပျောတုံး ဥပမာရှိ၏၊ မျက်လှည့်, တံလျှပ်နှင့် တူ၏၊ ကာလတိုတောင်း၏၊ အမြဲမတည်တံ့၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်၏။

၁၅၉။ ယင်းသင်္ခါရမည်သည်၌ မြတ်စွာဘုရားကို မွေးမြူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဤမိထွေးတော် ဂေါတမီသည်ပင် (တစ်ကိုယ်တည်း) နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရ၏၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရသည် အမြဲမရှိ (ဟု တရား သဘောကို အသင့်အားဖြင့်) ဆင်ခြင်ကြကုန်၏)။

၁၆၀။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးခြင်း၌ ပြေပြစ်သော အာနန္ဒာသည်ကား သေခပုဂ္ဂိုလ် တည်း၊ ထိုအသျှင်အာနန္ဒာသည် စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်၍ ထိုနေရာ၌ မျက်ရည် ယိုစီးလျက် သနားစဖွယ် ငိုကြွေး၏။

၁၆၁။ ဂေါတမီသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ဧကန် သွားဘိ၏တကား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း 'လောင်စာ မရှိသော မီးကဲ့သို့' မကြာမြင့်မီပင် နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားလိမ့်မည်တကား (ဟု သနားစဖွယ် ငိုကြွေး၏)။

၁၆၂-၁၆၃။ ဂေါတမီသည် ဤသို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းနေသော ထိုအာနန္ဒာမထေရ်ကို "သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ နက်နဲသော အကြား, အမြင်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို အမြဲမပြတ် လုပ်ကျွေးခြင်း၌ ချစ်ခြိုက်သော

သားတော် ချစ်အာနန္ဒာ ရှင်လန်းဖွယ် အခါသည် ရှေးရှုတည်ရှိပါလျက် စိုးရိမ်ရန် မသင့်၊ သားတော်, သားတော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကိုးကွယ်ရာပါတည်း၊ အရှင့်ကြောင့် အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါ၏။

၁၆၄။ သားမောင် အရှင်သည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်တို့အား ရဟန်းအဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူပါ၏၊ ချစ်သား စိတ်မကောင်းခြင်း မဖြစ်ပါလင့်၊ အရှင်၏ အားထုတ်၍ အပင်ပန်း ခံခြင်းသည် အကျိုးရှိပါ၏။

၁၆၅။ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို ပုထုဇဉ်ကသာမှ မမြင်ဖူးသော ရှေးတိတ္ထိဆရာတို့သည်ပင် မမြင်နိုင်၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ခုနစ်နှစ်မျှ ရှိသေးသော သတို့သမီးငယ်တို့သည် သိအပ်ပါ၏။

၁၆၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်တတ်သော သားတော်အာနန္ဒာ အရှင့်အား ဖူးမြင်ခြင်းသည် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဖူးမြင်ခြင်းပါတည်း၊ သားတော်အာနန္ဒာ အကြင် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားသော သူသည် မထင်၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ အကျွန်ုပ်သည် သွားပါတော့အံ့’ (ဟု လျှောက်၏)။

၁၆၇။ လောကထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားကို ဟောလတ်သော် တစ်ရံ တစ်ခါ ချေဆတ်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍ တောင့်တအပ်သော စကားကို လျှောက်ထား၏။

၁၆၈။ ကြီးသော လုံ့လရှိသော မြတ်စွာဘုရား (အရှင်ဘုရားသည်) ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှည်တော်မူပါစေ၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်တော်မူပါစေ၊ အလုံးစုံသော လောက၏ အကျိုးငှါ မအို, မသေသည် ဖြစ်တော်မူပါစေ (ဟုတောင့်တသော စကားကို လျှောက်ထား၏)။

၁၆၉။ ထိုသို့ လျှောက်ဆိုလေ့ရှိသော ထိုအကျွန်ုပ်ကို ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ‘ဂေါတမီ သင် ရှိခိုးသကဲ့သို့’ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို မရှိခိုးသင့်ကုန်ဟု ဤစကားကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၁၇၀။ တရားအားလုံးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားတို့ကို ရှိခိုးသင့်ပါကုန်သနည်း၊ အဘယ်သို့ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို ရှိမခိုးသင့်ပါကုန်သနည်း၊ မေးလျှောက်အပ်သော အရှင်ဘုရားသည် ထိုအကြောင်းကို အကျွန်ုပ်အား ဖြေကြားတော်မူပါ။

၁၇၁။ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော အမြဲပြင်းထန်သော လုံ့လရှိကုန်သော ညီညွတ်ကုန်သော တပည့်သာဝကတို့ကို ရှုကြည့်ပါလော့၊ ဤသို့ လိုက်နာခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား ရှိခိုးခြင်းပင်တည်း။

၁၇၂။ ထို့နောက် ငါသည် ရဟန်းမ ကျောင်းသို့ သွား၍ တစ်ဦးတည်း ကြံစည်၏၊ ဘဝသုံးပါး၏ အဆုံးသို့ ရောက် (တော်မူ) သော မြတ်စွာဘုရားသည် ညီညွတ်သော ပရိသတ်ကို နှစ်သက်တော်မူ၏။

၁၇၃။ ယခု ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ ပျက်စီးသည့် အဖြစ်ကို မမြင်လို၊ ဤသို့ ငါသည် ကြံစည်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့လျက်-

၁၇၄။ငါ၏ ပရိနိဗ္ဗာန် (ပြုမည့်) အခါကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြား၏၊ ထိုအခါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် “ဂေါတမီ အခါကို သိလော့” ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

၁၇၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၁၇၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၇၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

၁၇၈။ ဂေါတမီ အကြင် သူမိုက်တို့သည် မိန်းမတို့၏ သစ္စာတရားကို သိခြင်း၌ ယုံမှားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ထိုသူမိုက်တို့၏ မိစ္ဆာအယူကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ တန်ခိုးပြခဲ့ ဦးလော့။

၁၇၉။ ထိုအခါ ဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားကို တုပ်ဝပ်ပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူချက်ဖြင့် များစွာသော တန်ခိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြ၏။

၁၈၀။ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လျက် အများအပြား ဖြစ်၏၊ ထို့အတူ အများအပြား ရှိလျက်လည်း တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်၏၊ မျက်မှောက်အဖြစ်, မျက်ကွယ်အဖြစ်ကိုလည်း ပြု၏၊ နံရံတစ်ဖက်, တောင်တစ်ဖက်သို့လည်း-

၁၈၁။ မငြိတွယ်ဘဲ သွား၏၊ မြေ၌လည်း (ရေ၌ကဲ့သို့) ငုပ်၏၊ ရေ၌လည်း မကွဲအက်ဘဲ မြေ၌ကဲ့သို့ သွား၏။

၁၈၂။ ထိုအခါ ငှက်ကဲ့သို့ ကောင်းကင်၌ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထို့အတူ သွား၏၊ ပြဟ္မာ့ဘုံ တိုင်အောင် ကိုယ်ဖြင့် အလိုကို လိုက်စေနိုင်၏။

၁၈၃။ မြင်းမိုရ်တောင်ကို ထီးရိုးပြု၍ မြေကြီးကို တောင်ခြေရင်းနှင့်တကွ ပြန်လှန်၍ ထီးပြုကာ ဆောင်းမိုးလျက် ကောင်းကင်၌ စင်္ကြံသွား၏။

၁၈၄။ လောကဓာတ်ကိုလည်း 'နေခြောက်စင်း ထွက်လာသော အခါကဲ့သို့' အခိုးထွက်အောင် ပြု၏၊ ထိုဂေါတမီသည် 'ကမ္ဘာပျက်မိုး ရွာရာ၌ကဲ့သို့' လောကဓာတ်ကို ရေပန်းနှင့် ရောပြွမ်းအောင် ပြု၏။

၁၈၅။ မုစလိန္ဒအိုင်ကို လည်းကောင်း၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေရင်း သီတာမြစ်အကြား၌ ကျောက်တောင်ကြီးကို လည်းကောင်း အလုံးစုံတို့ကို 'မုန်ညင်းစေ့ကဲ့သို့' လက်ဆုပ်တစ်ခုဖြင့် ယူ၏။

၁၈၆။ လနှင့်တကွသော နေကို လက်ချောင်းများဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၏၊ လ, နေတစ်ထောင်တို့ကို 'နားသွယ်ပန်းကဲ့သို့' ဆောင်၏။

၁၈၇။ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းရေတို့ကို လက်ဝါးတစ်ဖက်ဖြင့် ဆောင်ယူ၏၊ 'ကမ္ဘာပျက် မိုးရေကဲ့သို့' မိုးကြီးကို သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းစေ၏။

၁၈၈။ ထိုဂေါတမီသည် ကောင်းကင်အပြင်၌ ပရိသတ်နှင့်တကွ စကြဝတေးမင်းအသွင် ဖန်ဆင်း၏၊ မြည်ကျူးသော ဂဠုန်, ဆင်, ခြင်္သေ့ကို ပြသ၏။

၁၈၉။ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်လျက် မရေတွက်နိုင်သော ရဟန်းမအပေါင်းကို ဖန်ဆင်းပြပြီးလျှင် တစ်ဖန် ကွယ်ပျောက်စေ၍ တစ်ယောက်တည်း မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ဆို၏။

၁၉၀။ ကြီးသော လုံ့လရှိသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ မိထွေးတော်သည် အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမကို ပြုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိအကျိုးသို့ အစဉ်ရောက်ပါ၏၊ စက္ခုငါးမျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏ (ဟု လျှောက်ဆို၏)။

၁၉၁။ ထိုဂေါတမီသည် အမျိုးမျိုးသော တန်ခိုးကို ပြပြီးလျှင် ကောင်းကင်ပြင်မှ သက်ဆင်း၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် သင့်တင့်သော အရပ်၌ ထိုင်လေ၏။

၁၉၂။ မြတ်စွာဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်သည် မွေးဖွားသည်မှ အနှစ်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ရှိပါပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဤမျှလောက်ဖြင့် သင့်လျော်ပါပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါတော့အံ့ (ဟု လျှောက်၏)။

၁၉၃။ ထိုအခါ ထိုအလုံးစုံသော ပရိသတ်သည် အလွန် အံ့ဩသည် ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် အရှင်မ အတုမရှိသော တန်ခိုးလုံ့လသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါသနည်းဟု လျှောက် ထား၏။

၁၉၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၉၅။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့၌ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦနှင့် ပြည့်စုံသော ကြွယ်ဝသော ဝပြောသော များသော ဥစ္စာရှိသော အမတ်မျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၉၆။တစ်ရံရောအခါ အဖနှင့်အတူ ကျွန်မအပေါင်း ခြံရံလျက် အခြံအရံ များစွာဖြင့် ထိုမြတ်စွာ ဘုရား (ထံ) သို့ ချဉ်းကပ်လတ်သော် -

၁၉၇။ တရားမိုးကို ရွာသွန်းလျက် 'သိကြားမင်းကဲ့သို့' နေတော်မူသော 'တန်ဆောင်မုန်းလ၌ ထွက်သော နေကဲ့သို့' ရောင်ခြည်ကွန်ရက်တို့ဖြင့် တောက်ပတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၁၉၈။ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် မိထွေးတော်ရဟန်းမကို (ရတ္တညူ) ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားနေဆဲဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် စိတ်ကို ကြည်ညိုစေလျက် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ (ကောင်းစွာ မိန့်ဆို သော) တရားစကားကိုလည်း ကြားနာရ၏။

၁၉၉။ ကြားနာရသည်ရှိသော် လူတို့ထက် မြတ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား သံဃာနှင့်တကွ အလှူကြီးကို လည်းကောင်း၊ များစွာကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို လည်းကောင်း ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လှူဒါန်း ပြီးလျှင် -

၂၀၀။ ခြေတော်ရင်း၌ ပျပ်ဝပ်လျက် ထိုမိထွေးတော်အရာကို ဆုတောင်းခဲ့၏၊ ထိုအခါ များစွာသော ပရိသတ်အလယ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏-

၂၀၁။ အကြင်အမျိုးသမီးသည် မြတ်စွာဘုရားကို သံဃာနှင့်တကွ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းလုပ်ကျွေး ၏၊ ထို (အမျိုးသမီး) ကို ငါ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားအံ့၊ မိန့်ကြားမည့် ငါ့စကားကို နာကြကုန်လော့-

၂၀၂။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၀၃။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သမီးတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် ဂေါတမီဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့။

၂၀၄။ ဤအမျိုးသမီးသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အသက်ရှည်အောင် ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက် တတ်သော (မြတ်စွာဘုရား၏) မိထွေးတော်ဖြစ်၍ ညဥ့်အပိုင်းအခြားကို သိသော ရဟန်းမတို့တွင် အမြတ်ဆုံး အဖြစ်ကို ရလတ္တံ့။

၂၀၅။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည် ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ အသက် ထက်ဆုံး မြတ်စွာဘုရားကို ပစ္စည်း (လေးပါး) တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးလျှင် ထိုဘဝမှ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

၂၀၆။ (ကွယ်လွန်ပြီးနောက်) ငါသည် အလုံးစုံ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော တာဝတိံသာနတ်တို့၌ ဖြစ်၍ အကြောင်းအင်္ဂါ ဆယ်ပါးတို့ဖြင့် အခြားသော နတ်တို့ကို လွှမ်းမိုးခဲ့ရ၏။

၂၀၇။ ငါသည် ရူပါရုံ, သဒ္ဒါရုံ, ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆင်းလှခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်းအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ အခြံအရံများခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း-

၂၀၈။ ထိုမှတစ်ပါး အစိုးရခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း (အခြားနတ်တို့ကို) လွှမ်းမိုး၍ တင့်တယ်ခဲ့ ပေ၏၊ ထိုနတ်ဘုံ၌ သိကြားမင်း၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သော မိဖုရား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၀၉။ ငါသည် သံသရာ၌ ကျင်လည်လတ်သော် ကံကြမ္မာလေ တိုက်ခတ်အပ်သည် ဖြစ်၍ ကာသိမင်း၏ နိုင်ငံတော်တွင် ကျွန်တို့၏ ရွာငယ်၌ မွေးဖွားခဲ့၏။

၂၁၀။ ထိုအခါ ထိုရွာ၌ ငါးရာအောက် မယုတ်လျော့သော ကျွန်တို့သည် နေကုန်၏၊ ငါသည် ထိုရွာ၌ အကြင် ကျွန်သည် ကျွန်အားလုံးတို့ထက် အကြီးအမှူး ဖြစ်၏၊ ထိုကျွန်၏ မယား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၁၁။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ငါးရာတို့သည် ရွာသို့ ဆွမ်းအကျိုးငှါ ဝင်ကုန်၏၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို ဖူးမြင်ရသော် ငါသည် ကြည်ညိုနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော မိန်းမတို့နှင့်တကွ-

၂၁၂။ အသင်းဖွဲ့ကုန်သည် ဖြစ်၍ အားလုံးသော မိန်းမတို့သည် လေးလတို့ပတ်လုံး လုပ်ကျွေးခဲ့ကုန်၏၊ ငါသည် သင်္ကန်းသုံးထည်တို့ကို လှူဒါန်း၍ လင်နှင့်တကွ ကျင်လည်ခဲ့ကုန်၏။

၂၁၃။ ထိုငါတို့ အားလုံးတို့သည် ထိုဘဝမှ စုတေကုန်လတ်သော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌ကား ဒေဝဒဟပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၁၄။ အဥ္စနသာကီဝင်မင်းသည် ငါ၏ ခမည်းတော်ပေတည်း၊ သုလက္ခဏာမိဖုရားသည် ငါ၏ မယ်တော်ပေတည်း၊ ဒေဝဒဟပြည်မှ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ အိမ်တော်သို့ ရောက်ခဲ့ပေ၏။

၂၁၅။ ကြွင်းသော အမျိုးသမီးတို့သည် သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်၍ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အိမ်သို့ ရောက်ကုန်၏၊ ငါသည် မိန်းမအားလုံးတို့ထက် ထူးခြားသူ ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ရသော အမိ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၁၆။ ငါ၏ သားတော်သည် တောထွက်၍ (သစ္စာလေးပါးကို) သိသော မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏၊ နောက်အခါ ငါသည် (သာကီဝင်မင်းသမီး) ငါးရာတို့နှင့်တကွ ရဟန်းပြု၍-

၂၁၇။ ဉာဏ်ပညာရှိကုန်သော သာကီဝင်မင်းသမီးတို့နှင့် အတူတကွ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ အကြင်သူတို့သည် ရှေးဘဝ၌ ငါတို့၏ အရှင်လင်တို့ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

၂၁၈။ ကောင်းမှုကို အတူပြုခဲ့ကုန်သော ကြီးကျယ်သော ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ထိုသူတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၂၁၉။ ထိုအခါ ဂေါတမီမှတစ်ပါး အခြားသော ရဟန်းမတို့သည် ကောင်းကင်ပြင်သို့ တက်ရောက်ကုန်၏၊ 'ကောင်းကင်၌ တည်သော ကြယ်တာရာတို့ကဲ့သို့' ကြီးသော တန်ခိုးရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍ အလွန်တင့်တယ်ကုန်၏။

၂၂၀။ 'ကောင်းစွာ သင်ယူပြီးသော ရွှေပန်းထိမ်သည်သည် အမှု၌ ခံ့ညားသော ရွှေ၏ တန်ဆာ အထူးကိုသာလျှင် ပြသကဲ့သို့' များစွာသော တန်ခိုးတို့ကို ပြလေကုန်၏။

၂၂၁။ ဆန်းလည်း ဆန်းကြယ် များလည်း များပြားကုန်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို ပြ၍ ထိုအခါ ပရိသတ်နှင့်တကွသော ဝါဒရှိသူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သက်စေပြီးလျှင် -

၂၂၂။ ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်း၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသည် ဖြစ်၍နေရာအားလျော်စွာ ထိုင်နေကုန်၏။

၂၂၃။ အရှင်မဂေါတမီ အကျွန်ုပ်တို့ကို (အရှင်မ၏) အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် အံ့သြဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ (အရှင်မနှင့်) အတူတကွ နေရခြင်းသည် ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ၊ အရှင်မ၏ ကုသိုလ်တို့ဖြင့် ထုံအပ်ကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် အာသဝေါကုန်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ရပါကုန်ပြီ။

၂၂၄။ ငါတို့သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'ဆင်မသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' အာသဝမရှိဘဲ နေရကုန်၏။

၂၂၅။ ငါတို့၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ဘုရားမြတ်၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက် နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၂၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၂၂၇။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)၌ လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗသောတ(အဘိညာဉ်)၌လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယဉာဏ် (အဘိညာဉ်) ၌လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါကုန်၏။

၂၂၈။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိကြပါကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီး ပါပြီ၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းပါကုန်ပြီ၊ (အကျွန်ုပ်တို့အား) ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၂၂၉။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ သဏ္ဍာန်တော်၌ဖြစ်သော အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ရှိပါ၏။

၂၃၀။ မြတ်စွာဘုရား မေတ္တာစိတ်ရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ဘုရားကို လုပ်ကျွေးခဲ့ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား အလုံးစုံသော အကျွန်ုပ်တို့ကို ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့ (ဟုလျှောက်ကုန်၏)။

၂၃၁။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါကုန်အံ့ဟု ဤသို့ လျှောက်ဆိုသော သင်တို့ကို ငါသည် အဘယ်သို့ မိန့်ဆိုမည်နည်း၊ သင်တို့သည် အကြင် (ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း၏) အခါကို ယခု သိကုန်လော့ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၂။ ထိုအခါ ဂေါတမီ အစရှိကုန်သော ထိုရဟန်းမတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ထိုနေရာမှ ထ၍ ထိုရဟန်းမတို့သည် သွားကုန်၏။

၂၃၃။ လောက၏ အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွား ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူအပေါင်းနှင့်တကွ မိထွေးတော်ကို တံခါးမုခ်တိုင်အောင် လိုက်ပို့တော်မူ၏။

၂၃၄။ ထိုအခါ ဂေါတမီသည် ထိုရဟန်းမိန်းမ အားလုံးတို့နှင့်တကွသာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့၌ ဦးတိုက်၏၊ ခြေတော်တို့ကို နောက်ဆုံး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုလေ၏။

၂၃၅။ အကျွန်ုပ်၏ ဤယခု ဖူးမြင်ရခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဖူးမြင်ရခြင်း ပါပေတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အမြိုက်သဖွယ်ဖြစ်သော အရှင်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို တစ်ဖန် ဖူးမြင်ရတော့မည် မဟုတ်ပါ။

၂၃၆။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းသည်လည်း အရှင်ဘုရား၏ အလွန်နူးညံ့သော ခြေတော်၌ နောက်ထပ် တွေ့ထိရတော့မည် မဟုတ်ပါ၊ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားပါတော့အံ့ (ဟု လျှောက်၏)။

၂၃၇။ အမှန်အတိုင်း တရားကို မြင်လတ်သော် သင့်အား ဤရုပ်ဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိမည်နည်း၊ ဤရုပ်အားလုံးသည် အကြောင်းတရားတို့ ပေါင်းစပ်ပြုပြင်အပ်သော 'သင်္ခတ' တရားသာလျှင် ဖြစ်၍ သက်သာရာ မရှိဘဲ စက်ဆုပ်ဖွယ်အတိ ဖြစ်ပေ၏။

၂၃၈။ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ထိုရဟန်းမတို့နှင့်တကွ မိမိနေရာ ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ သွား၍ မြတ်သော နေရာ၌ ထက်ဝယ် တင်ပလ္လင်ကို ဖွဲ့ခွေထိုင်နေ၏။

၂၃၉။ ထိုအခါ ထိုအရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသာသနာကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော ဥပါသိကာမတို့သည် ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့် သတင်းစကားကို ကြားကုန်၍ ခြေတို့ကို ရှိခိုးကုန်လျက် ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

၂၄၀။ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော ဥပါသိကာမတို့သည် လက်တို့ဖြင့် ရင်ကို ထုကုန်ပြီးလျှင် သနားဖွယ်ရာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်လျက် 'အမြစ်ပြတ်သော နွယ်ကဲ့သို့' မြေ၌ လဲကျ လေကုန်၏။

၂၄၁။ ကိုးကွယ်ရာကို ပေးတတ်သော အားထားရာဖြစ်သော အရှင်မ အရှင်မသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပယ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မသွားပါလင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးသည် ဦးခေါင်းဖြင့် ဝပ်တွား၍ တောင်းပန်ပါကုန်၏။

၂၄၂။ ထိုဥပါသိကာမတို့တွင် သဒ္ဓါတရားရှိသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အကြင် ဥပါသိကာမသည် အထူးပြဋ္ဌာန်း၏၊ ထိုဥပါသိကာမ၏ ဦးခေါင်းကို ပွတ်သပ်လျက် ဤစကား ကို မိန့်ဆို၏-

၂၄၃။ ချစ်သမီးတို့ (သင်တို့အား) မာရ်မင်း၏ ကျော့ကွင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော စိုးရိမ် ပင်ပန်းခြင်းဖြင့် မသင့်လျော်၊ အကြောင်းတို့ ပေါင်းစပ် ပြုပြင်အပ်သော 'သင်္ခတ' တရားအားလုံးသည် အမြဲ မရှိ။ ကွေကွင်းခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချား၏ (ဟု ဤစကားကို မိန့်ဆို၏)။

၂၄၄။ ထို့နောက် ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ထိုဥပါသိကာမတို့ကို လွှတ်လိုက်၍ မြတ်သော ပထမဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်ကို လည်းကောင်း ဝင်စား၏။

၂၄၅။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို လည်းကောင်း အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားလေ၏။

၂၄၆။ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ပထမဈာန်တိုင်အောင် အပြန် (ပဋိလုံ)အားဖြင့် ဈာန်တို့ကို ဝင်စား၏၊ ထို့နောက် စတုတ္ထဈာန်တိုင်အောင် ဝင်စား၏။

၂၄၇။ ထိုစတုတ္ထဈာန်မှ ထ၍ 'ဆီမီးလျှံ ငြိမ်းသကဲ့သို့' အာသဝ မရှိဘဲ ငြိမ်းလေ၏၊ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏၊ လျှပ်စစ်နွယ်သည် ကောင်းကင်မှ ပြက်၍ ကျလေ၏။

၂၄၈။ စည်တို့သည် မြည်ဟည်းလေကုန်၏၊ နတ်တို့သည် ငိုကြွေးလေကုန်၏၊ ပန်းမိုးသည်လည်း ကောင်းကင်မှ မြေသို့ ရွာသွန်းလေ၏။

၂၄၉။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း 'ပွဲသဘင်အလယ်၌ ကချေသည်ကဲ့သို့' တုန်လှုပ်လေ၏၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း 'စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် အလွန်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းသကဲ့သို့' ကျယ်လောင်သော အသံရှိလေ၏။

၂၅၀။ ထိုခဏ၌ နတ်, နဂါး, အသုရာ, ဗြဟ္မာတို့သည် ထိတ်လန့်ခြင်း ဖြစ်ကြလေကုန်၏၊ သင်္ခါရတရားတို့သည် စင်စစ် အမြဲမရှိကုန်၊ ယင်း (အမြဲမရှိသော) အခြင်းအရာအားဖြင့် ဤဂေါတမီသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။

၂၅၁။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးလေ့ရှိကုန်သော အကြင်ရဟန်းမတို့သည် ဤမိထွေးတော်ဂေါတမီကို ခြံရံကုန်၏၊ ထိုရဟန်းမတို့သည်လည်း 'လောင်စာမရှိသော ဆီမီးလျှံကဲ့သို့' ငြိမ်းအေးလေကုန်ပြီ။

၂၅၂။ ပေါင်းဆုံခြင်းတို့သည် ဩော် ကွေကွင်းခြင်းလျှင် အဆုံးရှိကုန်၏၊ အကြောင်းတို့ ပေါင်းစပ် ပြုပြင်အပ်သော 'သင်္ခတ' တရားအားလုံးတို့သည် ဩော် အမြဲမရှိလေစွ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည် ဩော် ပျက်စီးခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ ဤသို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ဖြစ်လေ၏။

၂၅၃။ ထို့နောက် နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ လောကဓမ္မသို့ အစဉ်လိုက်သော ပူဇော်မှုကို အခါအားလျော်စွာ ပြုကုန်၏။

၂၅၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သမုဒ္ဒရာနှင့် တူသော အကြားအမြင်ရှိသော အရှင်အာနန္ဒာကို "အာနန္ဒာ သွားချေ၊ မယ်တော်၏ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကြောင်းကို ရဟန်းတို့အား ပြောကြားချေလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅၅။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်စိရှိသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းနည်းလျက် ရှိုက်ငင်သော အသံဖြင့် "ရဟန်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးပါကုန်လော့" ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

၂၅၆။ အရှေ့အရပ်, တောင်အရပ်, အနောက်အရပ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မြောက်အရပ်၌ လည်း ကောင်း (နေကြသော) မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ရဟန်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံမှ စကားကို နားစိုက် ကြပါကုန်လော့။

၂၅၇။ အကြင်ဂေါတမီသည် ကြိုးစားအားထုတ်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ကို နောက်ဆုံး ရှိခိုးခဲ့၏၊ ထိုဂေါတမီသည် 'နေတက်ခြင်းကြောင့် (ကင်းပျောက်သော) ကြယ်တာရာ တို့ကဲ့သို့' ငြိမ်းအေး ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လေပြီ။

၂၅၈။ ထိုဂေါတမီသည် "မြတ်စွာဘုရားမယ်တော်"ဟူသော အမည်ပညတ်ကို ထားခဲ့၍ နိဗ္ဗာန်သို့သွားပါပြီ၊ ယင်းနိဗ္ဗာန်၌ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပင် လားရာ'ဂတိ'ကို မမြင်နိုင်ပါ။

၂၅၉။ အကြင်ရဟန်းအား မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်ခြင်း 'သဒ္ဓါ' တရားသည် ရှိ၏၊ အကြင် ရဟန်း သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၌ ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ဖြစ်သော ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရား မယ်တော်အား ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုပါလော့ (ဟု ပြောဆိုလေ၏)။

၂၆၀။ ထိုစကားကို ကြားလတ်ကုန်သော် အလွန်ဝေးသော အရပ်၌ တည်နေသော ရဟန်းတို့သည် လည်း လျင်စွာ လာစေကုန်သတည်း၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အာနုဘော်ဖြင့် လာကုန်ပြီ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည် တန်ခိုး၌ လိမ္မာကုန်၍ လျင်မြန်စွာ လာကုန်၏။

၂၆၁။ အကြင် ညောင်စောင်း၌ ဂေါတမီသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေ၏၊ ထို(ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ) ညောင်စောင်း ကို အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော လှပတင့်တယ်သော မွှေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်မြတ်၌ ကောင်းစွာ တင်ထားကုန်၏။

၂၆၂။ ထိုလောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးဦးတို့သည် ပခုံးတို့ဖြင့် အညီအညွတ် ထမ်းဆောင်ကုန်၏၊ သိကြားမင်း အစရှိကုန်သော ကြွင်းသော နတ်တို့သည် အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်၌ ကောင်းစွာ ထိုင်ကုန်၏။

၂၆၃။ အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်အားလုံးတို့သည် ငါးရာတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ ထွက်သော နေအဆင်း ရှိကုန်၏၊ ဝိသကြုံနတ်သားချည်းသာ ပြုလုပ် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။

၂၆၄။ ထိုရဟန်းမအားလုံးတို့သည်လည်း ညောင်စောင်းတို့၌ လျောင်းလျက် ရှိကုန်၏၊ နတ်တို့၏ ပခုံးပေါ်သို့ တင်ကုန်လျက် အစဉ်အတိုင်း ဆောင်ယူကုန်၏။

၂၆၅။ ဗိတာန်မျက်နှာကြက်ဖြင့် ကောင်းကင် တစ်ပြင်လုံးကို မိုးထားလေ၏၊ ကြယ်တာရာနှင့်တကွသော လ, နေတို့သည် ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။

၂၆၆။ ကျယ်ပြန့်သော ပန်းသင်တိုင်းရှိသော တံခွန်များစွာတို့ကို စိုက်ထူထားကုန်၏၊ ကောင်းကင်မှ ပဒုမ္မာကြာတို့သည် တွဲရရွဲ ကျကုန်၏၊ မြေပြင်မှ ပန်းပွင့်သည် အထက်သို့ တက်၏။

၂၆၇။ လ, နေတို့သည် ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ကြယ်တာရာတို့သည်လည်း တောက်ပလျက် ရှိကုန်၏၊ နေသည်လည်း မွန်းတည့်ချိန်သို့ ရောက်သော်လည်း 'အေးမြသော လကဲ့သို့' ပူလောင်ခြင်း မရှိချေ။

၂၆၈။ နတ်တို့သည် နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော ရနံ့တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အလွန်မွှေးကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ (သီချင်းဂီတ) သီဆိုခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

၂၆၉။ နဂါး, အသုရာ, ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း စွမ်းနိုင်သည့် အလျောက် အင်အားရှိသည့် အလျောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ဘုရားမယ်တော်ကို ဆောင်ယူစဉ် ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

၂၇၀။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော ဘုရား၏ သမီးတော် အားလုံးတို့ကို ရှေ့မှ ဆောင်ယူကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို မွေးမြူတတ်သော ဂေါတမီကို အရိုအသေပြုလျက် နောက်မှ ဆောင်ယူအပ်၏။

၂၇၁။ မယ်တော်အား ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ နဂါး, အသုရာ, ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော နတ်, လူတို့သည် ရှေ့မှ သွားကုန်၏၊ တပည့်သာဝကနှင့်တကွသော မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်မှ ကြွသွားတော်မူ၏။

၂၇၂။ အကြင်သို့ သဘောရှိသော မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် အလွန်အံ့သြဖွယ် ဖြစ်လေ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ဤသို့ သဘောရှိသော အံ့သြဖွယ် မဖြစ်ချေ။

၂၇၃။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို (ကိုယ်တိုင်) မစီမံနိုင်ချေ၊ ဂေါတမီ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် (ကိုယ်တိုင်) စီမံတော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တရာစသည်တို့သည် အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိကုန်အံ့နည်း။

၂၇၄။ ထိုနတ်, လူတို့သည် အလုံးစုံနံ့သာဖြင့် ပြီးကုန်သော ထင်းပုံတို့ကို နံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းအောင် ပြု၍ ထိုရဟန်းမ (ရုပ်ကလာပ်) တို့ကိုလည်း ထိုနံ့သာ ထင်းပုံ၌ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်၏။

၂၇၅။ (အရိုးမှ) ကြွင်းသော အဖို့အစုတို့ကို လောင်ကျွမ်းကုန်၏၊ အရိုးတို့သည် အားလုံး ကြွင်းကျန်ကုန်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် သံဝေဂကို ဖြစ်စေတတ်သော စကားကို မိန့်ဆိုလေ၏-

၂၇၆။ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားလေပြီ၊ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ကိုယ်ကောင်ကိုလည်း (မီးသည်) လောင်ကျွမ်းအပ်လေပြီ၊ မကြာမြင့်မီ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် မချွတ်ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့ (ဟု မိန့်ဆိုလေ၏)။

၂၇၇။ ထို့နောက် ထိုအသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား တိုက်တွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍ ထိုဂေါတမီ၏သပိတ်၌ တည်ကုန်သော ဂေါတမီ၏ ဓာတ်တော်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လေ၏။

၂၇၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် လက်ဖြင့် ထိုဓာတ်တော်တို့ကို ခံယူ၍ မိန့်တော်မူ၏၊ အနှစ်ရှိ၍ တည်တံ့သော သစ်ပင်ကြီး၏-

၂၇၉။ အကြီးဆုံးဖြစ်သော အကြင် ပင်စည်သည် အမြဲ မရှိခြင်းကြောင့် ပျက်စီးရာသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ အကြီးဆုံးဖြစ်သော ဂေါတမီသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလေပြီ။

၂၈၀။ ငါ၏ မယ်တော်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် ဖြစ်၍ သရီရဓာတ်မျှသာ ကြွင်းကျန်သော်လည်း ငါ့အား စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးခြင်း မရှိချေ၊ ဩော် အံ့သြဖွယ်ရှိပါပေစွ။

၂၈၁။ အခြားသူတို့သည်လည်း ထိုဂေါတမီကို မစိုးရိမ်သင့်ပေ၊ ထိုဂေါတမီသည် သံသရာ သမုဒ္ဒရာကို ကူးမြောက်လေပြီ၊ ပူလောင်ခြင်း ကင်းလေပြီ၊ အေးမြသည်ဖြစ်၍ အလွန် ငြိမ်းအေးလေပြီ။

၂၈၂။ ထိုဂေါတမီသည် ပညာရှိသူ, ကြီးသော ပညာရှိသူ, ကျယ်ပြန့်သော ပညာရှိသူဖြစ်၍ ရဟန်းမတို့တွင် ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိသော ရဟန်းမ ဖြစ်လေ၏၊ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ဤသို့ မှတ်ကုန်လော့။

၂၈၃။ ဂေါတမီသည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပေ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်နှင့် စေတောပရိယအဘိညာဉ်ကိုလည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပေ၏။

၂၈၄။ ရှေးဘဝ၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပေ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်ပြီး ဖြစ်ပေ၏၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းလေကုန်ပြီ၊ ထိုဂေါတမီအား ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ချေ။

၂၈၅။ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း ဉာဏ်သည် ထို့အတူပင် စင်ကြယ်ပြီး ဖြစ်ပေ၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုဂေါတမီကို စိုးရိမ်ဖွယ် မရှိချေ။

၂၈၆။ မီးခတ်ဖြင့် ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ တောက်လောင်သော မီးသည် အစဉ်အတိုင်း ငြိမ်းသည်ရှိသော် (ထိုမီး၏) လားရာကို မသိအပ်သကဲ့သို့-

၂၈၇။ ဤအတူ (ကိလေသာမှ) ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သော၊ ကာမ အနှောင်အဖွဲ့ 'ဩဃ' ကို ကူးမြောက်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပညတ်ရန် လားရာဂတိ မရှိတော့ချေ။

၂၈၈။ ထို့ကြောင့် (သင်တို့သည်) မိမိကိုယ်ကိုသာ ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်လျက် သတိပဋ္ဌာန်လျှင် ကျက်စားရာ ရှိသူတို့ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို ပွါးများစေ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုကုန်လော့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မဟာပဇာပတိဂေါတမီရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် မဟာပဇာပတိဂေါတမီထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ် ===

၈ - ခေမာထေရီအပဒါန်

၂၈၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူ၍ လောက၏ ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၉၀။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် ရတနာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် တောက်ပသော ကြီးစွာသော ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော သူဌေးမျိုး၌ မွေးဖွားခဲ့၏။

၂၉၁။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားဒေသနာကို နာကြားခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်၏။

၂၉၂။ ငါသည် အမိကို လည်းကောင်း၊ အဖကို လည်းကောင်း တောင်းပန်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို တပည့်သာဝကနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၂၉၃။ ခုနစ်ရက်လွန်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ပညာကြီးသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ရဟန်းမကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၂၉၄။ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာရကို တစ်ဖန်ပြုပြီးလျှင် တုပ်ဝပ်လျက် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၂၉၅။ ထိုအခါ ငါ့အား မြတ်စွာဘုရားသည် သင်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် ပြည့်စုံပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏၊ သံဃာနှင့် တကွဖြစ်သော ငါဘုရားအား သင်ပြုအပ်သော ပူဇော်သက္ကာရသည် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အကျိုးရှိပေ၏။

၂၉၆။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၉၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သမီးတော်ဖြစ်၍ ဧတဒဂ်အရာသို့ ရောက်လျက် ခေမာမည်သော တပည့်မ ဖြစ်လတ္တံ့၊ (ဤသို့ မိန့်တော်မူလေ၏)။

၂၉၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၉၉။ ငါသည် ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် ယာမာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏၊ ငါသည် ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏၊ ထိုဘုံမှ (စုတေလတ်သော်) နိမ္မာနရတိဘုံသို့ လည်းကောင်း၊ ထိုဘုံမှ (စုတေလတ်သော်) ဝသဝတ္တိဘုံသို့ လည်းကောင်း ရောက်ခဲ့၏။

၃၀၀။ ငါသည် အကြင် အကြင် ဘုံဘဝ၌ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ထို ထိုဘုံဘဝ၌ပင် နတ်မင်းကြီးတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင် ပြုခဲ့ရပေ၏။

၃၀၁။ ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် လူအဖြစ်၌ စကြာမင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့၏ လည်းကောင်း မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရပေ၏။

၃၀၂။ ငါသည် များစွာသော ကမ္ဘာတို့၌ အလုံးစုံသော နတ်ဘုံ, လူ့ဘုံတို့တွင် ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်၍ စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက် ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၃၀၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဖူးမြော်ချင်ဖွယ် သပ္ပါယ်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ရှုမြင်တတ်သော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၃၀၄။ ငါသည် လောက၏ ရှေ့သွား ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို နာကြားပြီးလျှင် သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၃၀၅။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အနှစ်တစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း၌ ယှဉ်၏၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏။

၃၀၆။ (ငါသည်) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ လိမ္မာသူ ဖြစ်၏၊ သစ္စာလေးပါး၌ ရဲရင့်သူ ဖြစ်၏၊ သိမ်မွေ့သည် ဖြစ်၍ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ပြောဟောတတ်သူ ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၀၇။ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်၍ များသော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ငါသည် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ခြင်း၏ အကျိုးအားဖြင့် ထိုတုသိတာနတ်ဘုံ၌ အခြားတစ်ပါးသော နတ်တို့ကို လွှမ်းမိုးရပေ၏။

၃၀၈။ ငါသည် အကြင် အကြင်ဘုံ၌ ဖြစ်လတ်သော် များသော စည်းစိမ်ရှိ၏၊ များသော ဥစ္စာရှိသူ, လျင်မြန်သော ပညာရှိသူ, ကိုယ်ကျင့်သီလရှိသူ, ဆုံးမယဉ်ကျေးပြီးသော ပရိသတ်ရှိသူလည်း ဖြစ်ပေ၏။

၃၀၉။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ တရားအားထုတ်ခြင်းဟူသော ထိုကံကြောင့် စိတ်ဖြင့် ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော စည်းစိမ်အားလုံးတို့ကို ငါ့အား ရလွယ်၏။

၃၁၀။ အကြင်အကြင် ဘဝ၌ ဖြစ်သော်လည်း အကြင်သူသည် ငါ၏ လင်သား ဖြစ်၏၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ထိုလင်သားသည်လည်း ငါ၏ အကျင့်စွမ်းအားကြောင့် ငါ့ကို မထီမဲ့မြင် မပြုပေ။

၃၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော အမည်အားဖြင့် ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၃၁၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဗာရာဏသီပြည်၌ အလွန်ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏၊ (ပုဏ္ဏေးမသမီး) ဓနဥ္စာနီသည်လည်းကောင်း၊ (ကစ္ဆနမင်းကြီး၏သမီး) သုမေဓာသည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း ဤသုံးယောက်သော သူတို့သည်-

၃၁၃။ သံဃာ့အရံကို လှူခဲ့ကုန်၏၊ ငါတို့သည် ရှေးက အလှူ, လှူဖက်ဖြစ်၍ သံဃာကို ရည်ရွယ်ပြီးလျှင် ကျောင်းကိုလည်း ဆောက်လုပ်ခဲ့ကုန်၏။

၃၁၄။ ငါတို့အားလုံးတို့သည် ထိုဘဝမှ စုတေကုန်လတ်သော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့ကုန်၏၊ (ထိုဘုံ၌) အခြံအရံအားဖြင့် အမြတ်ဆုံး အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ကုန်၏၊ လူ့ဘုံတို့၌ (ဖြစ်ရသောအခါတို့တွင်) လည်း ထို့အတူပင်တည်း။

၃၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၍ အနွယ်အားဖြင့် ကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၃၁၆။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်တော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူတို့ကို အစိုးရသော ကိကီမည်သော ကာသိမင်းသည် ရှိလေ၏။

၃၁၇။ ငါသည် ထိုမင်း၏ အကြီးဆုံးသမီးတော် ဖြစ်ခဲ့၏၊ "သမဏီ" ဟူ၍ ကျော်စော ထင်ရှား၏၊ ဘုရားမြတ်၏ တရားကို နာကြားရ၍ (ခမည်းတော်အား) ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်လျှောက်ထားခဲ့၏။

၃၁၈-၃၁၉။ ခမည်းတော်သည် ငါတို့အား ခွင့်မပြုခဲ့ချေ၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် အိမ်၌သာလျှင် ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးကုန်သော မင်းသမီးများ ဖြစ်လျက် အပျိုစင် အဖြစ်ဖြင့် မြတ်သော အကျင့်ကို အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ကျင့်ခဲ့ကုန်၏၊ သမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အမြဲ ပျော်မွေ့ကုန်၏။

၃၂၀။ ယင်းသမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်မှာ သမဏီ၊ သမဏဂုတ္တာ၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုဒါယိကာ၊ ဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာနှင့် ခုနစ်ယောက်မြောက် သံဃဒါယိကာတို့တည်း။

၃၂၁။ (ယခုအခါ အစဉ်အတိုင်း) ငါသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဋာစာရာသည် လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလကေသာသည် လည်းကောင်း၊ ကိသာဂေါတမီသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒိန္နာသည် လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ယောက်မြောက် ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း ဖြစ်လေ၏။

၃၂၂။ တစ်ရံရောအခါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော မဟာနိဒါနသုတ္တန် ဖြစ်သော (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်) တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသုတ္တန်တရားကို ကြားနာ၍ သင်ယူခဲ့၏။

၃၂၃။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်ကုန်သော ထိုကံတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၃၂၄။ ယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌လည်း သာကလပြည်တော်တွင် မဒ္ဒရာဇ်မင်း၏ မြတ်နိုးအပ်, ကြင်နာအပ်, ချစ်ခင်အပ်သော သမီးတော်ဖြစ်၏။

၃၂၅။ ငါမွေးဖွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် ထိုမြို့၌ ဘေးရန်ကင်းလေ၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ၏ အမည်သည် “ခေမာ” ဟု ဂုဏ်အားဖြင့် ဖြစ်၏။

၃၂၆။ အကြင်အခါ ငါသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်သော ရုပ်ဆင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ ထိုအခါ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ဆက်သလေ၏။

၃၂၇။ ငါသည် ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ အလွန်ချစ်ခင်အပ်သော မိဖုရားဖြစ်ခဲ့၏၊ ရုပ်အဆင်းကို မြတ်နိုးခြင်း၌ ပျော်မွေ့ခဲ့၏၊ ရုပ်အဆင်းတို့၏ အပြစ်ကို ပြောဟောလေ့ရှိ၏ဟူ၍ နှလုံးသွင်းလျက် မဟာကရုဏာရှင် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ မချဉ်းကပ်ခဲ့ချေ။

၃၂၈။ ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ငါ့အား ချီးမြှောက်လိုသော ဉာဏ်ပညာဖြင့် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို ချီးကျူး၍ သီချင်းသည်တို့ကို ငါ၏ အထံ၌ သီဆိုစေ၏။

၃၂၉။ အကြင်သူသည် မြတ်စွာဘုရား ကျောင်းတော်ဖြစ်သော ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို မမြင်ဖူးချေ၊ ထိုသူသည် (တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ) နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို မြင်ဖူးသည် မမည်ပေ၊ ငါတို့သည် ဤသို့ ထင်မှတ်ပါကုန်၏။

၃၃၀။ အကြင်သူသည် လူတို့ အလွန်နှစ်သက်အပ်သော ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို မြင်ဖူး၏၊ ထိုသူသည် သိကြားမင်း အလွန်နှစ်သက်အပ်သော နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို ကောင်းစွာ မြင်ဖူး၏ (မြင်ဖူးသည် မည်ပေ၏)။

၃၃၁။ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို စွန့်ခွါ၍ မြေပြင်သို့ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို ရှုမြင်ရကုန်သည်ရှိသော် အလွန်အံ့ဩနှစ်သက်ကုန်သည် ဖြစ်၍ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်။

၃၃၂။ အကြင် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သည် မင်း၏ ဘုန်းကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဘုန်းကံဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား၏၊ ထိုဥယျာဉ်၏ ဂုဏ်အပေါင်းကို အဘယ်သူသည် အကြွင်းမဲ့ သီကုံးဖွဲ့ဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။

၃၃၃။ ထိုအခါ ငါသည် ငါ၏ နားဖြင့် စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သော ထိုဥယျာဉ်၏ ပြည့်စုံပုံကို ကြားရသည်ရှိသော် ထိုဥယျာဉ်ကို ကြည့်ရှုလိုသည် ဖြစ်၍ မင်းအား လျှောက်ကြား၏။

၃၃၄။ ထိုအခါ ထိုမင်းကြီးသည်လည်း ကိုယ်တိုင် ကြောင့်ကြစိုက်၍ ထိုဥယျာဉ်ကို ကြည့်ခြင်းငှါ များစွာသော အခြံအရံဖြင့် ငါ့ကို စေလွှတ်လေ၏။

၃၃၅။ စည်းစိမ်ကြီးရှင်မ သွားပါချေလော့၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် တပ်စွဲသော အကြင်ဥယျာဉ်သည် အသရေဖြင့် အခါခပ်သိမ်း တောက်ပလျက်ရှိ၏၊ မျက်စိအရသာရှိသော ထိုဥယျာဉ် ကို ကြည့်ရှုပါလေလော့ (ဟု စေလွှတ်လေ၏)။

၃၃၆။ အကြင်အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ဆွမ်းခံကြွဝင်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ၌ သာလျှင် ငါသည် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို ကြည့်ရှုရန် ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၃၃၇။ ထိုအခါ ထိုဥယျာဉ်သည် တစ်တောလုံး ပွင့်လျက်ရှိ၏၊ ပျားပိတုန်း အမျိုးမျိုးတို့ တဝီဝီ မည် လျက် ရှိ၏၊ ဥဩတို့၏ သီချင်းသံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ဥဒေါင်းအပေါင်းတို့ က, ခုန်လျက်ရှိ၏။

၃၃၈။ အသံ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏၊ လူတို့နှင့် ရောပြွမ်းခြင်း မရှိချေ၊ စင်္ကြံအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်လျက်ရှိ၏၊ ကျောင်းမဏ္ဍပ်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းလျက်ရှိ၏၊ ယောဂီမြတ်တို့ဖြင့်လည်း တင့်တယ်လျက်ရှိ၏။

၃၃၉။ ငါသည် ထိုဥယျာဉ်သို့ လှည့်လည်သည်ရှိသော် ငါ၏ မျက်စိသည် အကျိုးရှိ၏ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ ၏၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်နေသော ပျိုမျစ်နုနယ်သော ရဟန်းကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည် ရှိသော် ဤသို့ စဉ်းစားဆင်ခြင်ခဲ့လေ၏။

၃၄၀။ ဤရဟန်းသည် နုပျိုသော အရွယ်၌ တည်၍ နှစ်သက်ဖွယ် ရုပ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံပါလျက် ဤသို့ သဘောရှိသော ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ဥယျာဉ်၌ နေဘိ၏တကား။

၃၄၁။ ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကို ခြုံသော ဤဦးပြည်းရဟန်းသည် သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်လျက် အာရုံငါးပါး၌ ဖြစ်သော ပျော်မွေ့ခြင်းကို စွန့်ပယ်၍ ဈာန်ဝင်စားဘိ၏တကား။

၃၄၂။ လူမည်သည်ကား ချမ်းသာအလျောက် ကာမဂုဏ်ကို ခံစားပြီးလျှင် အိုမင်းသော နောက်အခါ မှ အလွန်ကောင်းသော ဤတရားကို ကျင့်ထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော (ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်ခဲ့၏)။

၃၄၃။ ဤဥယျာဉ်သည် တိတ်ဆိတ်၏၊ "မြတ်စွာဘုရား မရှိ" ဟု သိသဖြင့် ငါသည် မြတ်စွာဘုရား ကျောင်းတော် ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ ချဉ်းကပ်လတ်သော် 'တက်သစ်သော နေမင်းကဲ့သို့' မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၄၄။ ငါသည် တစ်ပါးတည်း ချမ်းသာစွာ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား (နတ်နှယ် တမျှလှပသော) မိန်းမမြတ် တစ်ဦးသည် ယပ်ခတ်လျက် နေသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် "ကြမ်းတမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ရာ" ဟု ကြံစည်ခဲ့လေ၏။

၃၄၅။ ထိုသတို့သမီးပျိုသည် 'ရွှေကဲ့သို့' အရောင်အဆင်းရှိပေ၏၊ 'ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့' မျက်နှာ, မျက်လုံးရှိပေ၏၊ 'ကျီးအာသီးကဲ့သို့' (နီမြန်းသော) နှုတ်ခမ်းရှိ၏၊ 'သင်းခွေပန်းကဲ့သို့' (ဖြူဖွေးသော) သွား ရှိပေ၏၊ စိတ်နှင့် မျက်စိတို့၏ အရသာကို ဖြစ်စေပေ၏။

၃၄၆။ ရွှေအေးယာဉ်နှင့် တူသော နားရှိပေ၏၊ တည်သီးရင့်သဖွယ် သားမြတ်နှစ်သွယ် ရှိပေ၏၊ 'ပွတ်တိုင်အလယ်ကဲ့သို့' သေးသွယ်သော ခါးရှိပေ၏၊ ငှက်ပျောတုံးသဖွယ် တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင် ထားသော ပေါင်လည်း ရှိပေ၏။

၃၄၇။ နီသော (အတွင်းခံ) အဝတ်နှင့် အပေါ်ရုံ (တဘက်)လည်း ရှိပေ၏၊ ချောညက်သော အညို ရောင် ခါးဝတ်ထမီလည်း ရှိပေ၏၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော ရုပ်အဆင်းနှင့်တကွ ပြုံးရွှင်သော အမူအရာနှင့် လည်း ပြည့်စုံပါပေ၏။

၃၄၈။ ထိုသတို့သမီးပျိုကို တွေ့မြင်ရသည်ရှိသော် ဤသတို့သမီးပျိုသည် အလွန်အဆင်း လှပါပေစွ၊ ငါသည် ဤမျက်စိဖြင့် တစ်ရံတစ်ခါမျှ (ဤသို့ လှပသောသတို့သမီးကို) မမြင်ခဲ့ဖူးပေ (ဟု ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်ခဲ့လေ၏)။

၃၄၉။ ထို့နောက် ထိုသတို့သမီးပျိုသည် အိုခြင်းတရားဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ အဆင်းပျက် လျက် ဖောက်ပြန်သော မျက်နှာရှိလေ၏၊ ကျိုးပျက်သော သွားရှိ၏၊ ဖြူသော (ဆံပင်) ဦးခေါင်းရှိ၏၊ တံတွေးနှင့် တကွ မစင်ကြယ်သော ခံတွင်းရှိလေ၏။

၃၅၀။ ထိုသတို့သမီးပျိုသည် နားတွန့်ရှုံ့၏၊ ဖြူသော မျက်လုံးရှိလေ၏၊ တွဲရရွဲကျ၍ မတင့်တယ် သော သားမြတ်ရှိ၏၊ အရေတွန့်သော အလုံးစုံသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိ၏၊ အကြောပြိုင်း ပြိုင်းထသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိလေ၏။

၃၅၁။ ထိုသတို့သမီးပျိုသည် ကိုယ်အင်္ဂါ ညွတ်ကိုင်း၏၊ တောင်ဝှေးသာ အဖော်ရှိလေ၏၊ နံရိုး ကဲ့လျက် ပိန်ကြုံသော ကိုယ်ရှိလေ၏၊ ခဏခဏ ရှိုက်ရှူကာ တုန်လှုပ်လျက် လဲကျလေ၏။

၃၅၂။ ထိုအခါ ငါ့အား ရုပ်အဆင်းသည် မစင်မကြယ် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်၏၊ ယင်းရုပ်အဆင်း၌ မိန်းမမိုက်တို့သည် ပျော်မွေ့လျက် ရှိကုန်၏ဟု ထိတ်လန့်ခြင်း 'သံဝေဂ' နှင့် ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်း သည် မဖြစ်စဖူး ဖြစ်လေ၏။

၃၅၃။ ထိုအခါ မဟာကရုဏာရှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသော ငါ့ကို မြင်၍ တက်ကြွသော စိတ်ရှိလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏-

၃၅၄။ ချစ်သမီးခေမာ နာကျင်ခြင်း, မစင်ကြယ်ခြင်း သဘောရှိသော အထက်သို့ လျှံတက်၍ အောက်သို့ ယိုစီးခြင်း သဘောရှိသော သူမိုက်တို့သာ တွယ်တာ နှစ်သက်အပ်သော ဤခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်ကို ရှုစမ်းပါလော့။

၃၅၅။ မတင့်တယ်သော အသုဘအားဖြင့် စိတ်ကို အာရုံတစ်ခုတည်း ရှိလျက် ကောင်းစွာ တည်တံ့ အောင် ပွါးများစေပါလော့၊ သင့်အား ကိုယ်၌ ဖြစ်သော အောက်မေ့ခြင်း 'ကာယဂတာသတိ' သည် ဖြစ်စေပါလော့၊ များစွာ ငြီးငွေ့ခြင်းသည် သင့်အား ဖြစ်စေပါလော့။

၃၅၆။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုခန္ဓာကိုယ်သည် လည်းကောင်း၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏။ (ထို့ကြောင့်) အတွင်း (မိမိ) ခန္ဓာကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊ အပ (သူတစ်ပါး) ခန္ဓာကိုယ်၌ လည်းကောင်း တပ်နှစ်သက်ခြင်းကို ကင်းကွာစေလော့။

၃၅၇။ နိမိတ်မရှိသော (အနိစ္စသညာ) ဝိပဿနာကိုလည်း ပွါးများလေလော့၊ မာနာနုသယကိုလည်း စွန့်ပယ်ပါလော့၊ ထိုမာနကို စွန့်ပယ်ခြင်းကြောင့် ငြိမ်းအေးလျက် လှည့်လည်ရ လတ္တံ့။

၃၅၈။ 'ပင့်ကူသည် ကိုယ်တိုင် ပြုအပ်သော (ပင့်ကူမျှင်) ကွန်ရက်သို့ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့' အကြင်သူတို့သည် ရာဂဖြင့် တပ်စွန်းကုန်လျက် (ကိုယ်တိုင် ပြုအပ်သော ရာဂ) အလျဉ်သို့ အစဉ်လိုက် ကုန်၏၊ (ထိုသူတို့သည်) ဤရာဂကိုလည်း ဖြတ်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ကာမ ချမ်းသာကို ပယ်စွန့်လျက် ကျင့်ကုန်၏ (ဟု ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏)။

၃၅၉။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် သင့်လျော်သော စိတ်ရှိသော ငါ့ကို သိ၍ ငါ့အား ဆုံးမခြင်းငှါ မဟာနိဒါနသုတ္တန်ဖြစ်သော (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်) တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၃၆၀။ ငါသည် ထိုသုတ္တန်တရားတော်မြတ်ကို ကြားနာရ၍ ရှေးက ဖြစ်ဖူးသော အမှတ်သညာကို အစဉ်အောက်မေ့ပြီ၊ ငါသည် ထိုနေရာ၌ တည်လျက်ပင် ငြိမ်းအေးလျက် တရားမျက်စိ (သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်) ကို သုတ်သင်၏။

၃၆၁။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌ တုပ်ဝပ်၍ အပြစ်ကို (ဝန်ခံ) ပြောကြားခြင်းငှါ ဤစကားကို လျှောက်ထား၏-

၃၆၂။ အလုံးစုံသော တရားကို သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏၊ ကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏၊ သံသရာကို ကူးမြောက် ပြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

၃၆၃။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တောအုပ်သို့ ပြေးဝင်လျက် ကာမရာဂဖြင့် ပြင်းစွာ တွေဝေသော အကျွန်ုပ်သည် အကြောင်း ဥပါယ်အားဖြင့် အရှင်ဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဆုံးမတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍ သာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့လျက်ရှိပါ၏။

၃၆၄။ ထိုသို့ သဘောရှိသော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို မဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့် ကွေကွင်းလျက်ရှိသော သူတို့သည် သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို ခံစားနေရပါကုန်၏။

၃၆၅။ အကျွန်ုပ်သည် လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ကိလေသာ ကင်းတော် မူသော ကိလေသာ ကင်းခြင်း၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အနီး၌ တည်ရှိပါလျက် မဖူးမြင်ခဲ့ပါ၊ ထိုအပြစ်ကို လျှောက်ကြားပါ၏။

၃၆၆။ အကျွန်ုပ်သည် အဆင်း၌ မွေ့လျော်သည် ဖြစ်၍ အကျိုးမဲ့ဟု မှတ်ထင်လျက် အကျိုးကို များစွာ ဆောင်တော်မူသော မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ မချဉ်းကပ်ခဲ့ပါ၊ ထိုအပြစ်ကို လျှောက်ကြားပါ၏ (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ထား လေ၏)။

၃၆၇။ ထိုအခါ ချိုသာသော အသံရှိတော်မူ၍ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို အမြိုက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းတော်မူလျက် “ခေမာ ရှိပါစေတော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆၈။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဦးခေါင်းဖြင့် ရှိခိုးပြီးလျှင် အရိုအသေပြုလျက် (ပြန်) သွားလတ်သော် မင်းကြီးကို ဖူးမြင်၍ ဤစကားကို လျှောက်ထားခဲ့၏-

၃၆၉။ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်သည် ကောင်းစွာ ကြံစည်အပ်သော ဤအကြောင်းဥပါယ်သည် အံ့သြဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ ဝေဠုဝန်ဉယျာဉ်ကို ကြည့်ရှုလိုသော အကျွန်ုပ်သည် ကိလေသာ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခဲ့ရပါ၏။

၃၇၀။ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်သည် အကယ်၍ နှစ်သက်ပါမူ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ (တရား) စကားတော်ကြောင့် ရုပ်အဆင်း၌ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြုပါတော့အံ့ (ဟု လျှောက်ထားလေ၏)။

နှစ်ခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၃၇၁။ ထိုအခါ ထိုမင်းကြီးသည် လက်အုပ်ချီ၍ ရှင်မ သင့်အား ခွင့်ပြုပါ၏၊ သင်၏ ရဟန်းအဖြစ်သည် ပြည့်စုံပါစေ (ဟု မိန့်ဆို၏)။

၃၇၂။ ထိုအခါ ငါသည် ရဟန်းပြုပြီး၍ လခွဲအနီး၌ တည်လတ်သော် ဆီမီးတိုင်၏ ဖြစ်ခြင်း (ဆီမီးလျှံ)ကို လည်းကောင်း၊ ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍-

၃၇၃။ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ၌ ငြီးငွေ့ပြီးလျှင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ကျွမ်းကျင်လျက် ဩဃလေးပါးတို့ကို လွန်မြောက်ပြီး၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

၃၇၄။ ငါသည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌လည်း လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်နှင့် စေတောပရိယအဘိညာဉ်ကိုလည်း လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏။

၃၇၅။ ရှေးဘဝ၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပေ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပေပြီ၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းပေပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ချေ။

၃၇၆။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်, ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၌ လည်းကောင်း စင်ကြယ်သော ဉာဏ်သည် ငါ့အား ဖြစ်ပြီ။

၃၇၇။ ငါသည် ဝိသုဒ္ဓိတို့၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၏၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်း၌ ရဲရင့်၏၊ အဘိဓမ္မာနည်းကို သိ၏၊ သာသနာတော်၌ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူဖြစ်၏။

၃၇၈။ ထို့နောက် ငါသည် တောရဏဝတ္ထု၌ ကောသလတိုင်းရှင် ဘုရင်မင်းကြီးသည် မေးအပ်သည် ဖြစ်၍ သိမ်မွေ့သော ပြဿနာတို့ကို အမှန်အတိုင်း ဖြေကြားခဲ့ပေ၏။

၃၇၉။ ထိုအခါ ကောသလမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ (တစ်ဖန်) မေးလျှောက်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုပြဿနာတို့ကို ငါဖြေကြားသည့်အတိုင်းပင် ဖြေကြားတော်မူ၏။

၃၈၀။ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ပညာကြီးသော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၃၈၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၈၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၈၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ခေမာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ခေမာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ကျေပေါသထိကဝဂ် ===

၉ - ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီအပဒါန်

၃၈၄။ တန်ခိုးအဘိညာဉ်၏ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်သော ဥပ္ပလဝဏ်ရဟန်းမသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ ဤစကားကို လျှောက်ထားလေ၏-

၃၈၅။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား လျှောက်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘဝသံသရာကို ကူးမြောက်ပြီးပါပြီ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်အား အလုံးစုံသော ဆင်းရဲဒုက္ခသည် ကုန်ပါပြီ (ဟု လျှောက်ကြားပါ၏)။

၃၈၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုကုန်သော ပရိသတ်တို့သည် အကြင်မျှလောက် ရှိပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်၏ အပြစ်သည် ယင်းပရိသတ်အပေါ်၌ (အကယ်၍) ရှိငြားအံ့၊ ထိုပရိသတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ သည်းခံကြပါကုန်။

၃၈၇။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား လျှောက်ပါ၏၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ရစဉ် အကျွန်ုပ်၏ ချွတ်ယွင်းချက် အပြစ်သည် အကယ်၍ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ အရှင်ဘုရား (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ထားလေ၏)။

၃၈၈။ ငါ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာလေ့ရှိသော ဥပ္ပလဝဏ် (သင်သည်) တန်ခိုးကိုလည်း ပြဦးလော့၊ အကြင်မျှလောက် ပရိသတ်လေးပါးတို့သည် ရှိကုန်၏၊ (ထိုပရိသတ်တို့၏) ယုံမှားခြင်းကို ယနေ့ ဖြတ်တောက်လေလော့။

၃၈၉။ ပညာရှိတော်မူသော အလင်းရောင်ကို ဆောင်တော်မူသော ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (အကျွန်ုပ်သည်) အရှင်ဘုရား၏ သမီးတော်ပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် များစွာ ပြုနိုင်ခဲ သော အမှုကို လည်းကောင်း၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို လည်းကောင်း ပြုခဲ့ပါပြီ။

၃၉၀။ စကျွဂါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ အဆင်းသည် ကြာညိုပန်းနှင့်တူသော အဆင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် ဥပ္ပလဝဏ်အမည် ရှိပါ၏၊ တပည့် 'သာဝိကာမ' ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

၃၉၁။ ရာဟုလာသည် လည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် လည်းကောင်း အရာမကသော ဘဝများစွာ တို့ပတ်လုံး တစ်ဝမ်းတည်း၌ ဖြစ်ကုန်၍ တူမျှသော စိတ်ဆန္ဒရှိပါကုန်၏။

၃၉၂။ ဖြစ်ရာ ဘဝအားဖြင့်လည်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ပါ၏၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်း တစ်မျိုးတည်း ဖြစ်ပါ၏၊ နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် နှစ်ဦးလုံးတို့သည် အသီးအသီးသော အမိဝမ်း၌ ဖြစ်ခဲ့ပါ ကုန်၏။

၃၉၃။ သားတော်သည်ကား ရာဟုလာအမည်ရှိ၏၊ သမီးတော်သည်ကား ဥပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိ၏၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ တန်ခိုးကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ၊ မြတ်စွာဘုရား အား (အကျွန်ုပ်၏) အစွမ်းအားကို ပြပါတော့အံ့။

၃၉၄။ 'ကစားသော သူငယ်သည် ဆီကို လက်၌ ထည့်ထားသကဲ့သို့' သမုဒ္ဒရာကြီး လေးစင်းတို့ကို လက်ဟူသော ခွက်၌ ထည့်ထားလေ၏။

၃၉၅။ 'နုပျိုသော သူငယ်သည် ဆန်းကြယ်သော ဖြုဆံမြက်ကို နုတ်သကဲ့သို့' မြေကြီးကို အထက်သို့ မ, လှန်၍ လက်ဟူသော ခွက်၌ ထည့်ထားလေ၏။

၃၉၆။ အဆင်း အမျိုးမျိုးရှိသော မိုးပေါက်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရွာစေ၍ စကြဝဠာနှင့် ညီမျှသော လက်ဝါးကို ဦးထိပ်၌ ဆောင်းမိုးလျက်-

၃၉၇။ မြေကြီးကို ဆုံပြုပြီးလျှင် ကျောက်စရစ်ခဲကို စပါးပြုကာ မြင်းမိုရ်တောင်ကို ကျည်ပွေ့ပြုလျက် 'သူငယ်မကဲ့သို့' ထောင်းထုလေ၏။

၃၉၈။ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားမြတ်၏ သမီးတော်ပါတည်း၊ အမည်အားဖြင့် ဉပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိပါ၏၊ အဘိညာဉ်တို့၌ လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏၊ အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာလေ့ရှိပါ၏။

၃၉၉။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အမျိုးမျိုးတန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြုလျက် မြတ်စွာဘုရားကို ပြပြီးလျှင် အမည်အနွယ်ကိုလည်း လျှောက်ကြား၍ (အရှင်ဘုရား၏) ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

၄၀၀။မြတ်စွာဘုရား (အကျွန်ုပ်သည်) ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်နှင့် စေတောပရိယအဘိညာဉ်ကိုလည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၄၀၁။ ရှေးရှေးဘဝ၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်ခဲ့ပါ၏၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းပါကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၄၀၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ (သာသနာတော်၌) အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း ဉာဏ်သည် မိမိသဘောအားဖြင့် အကျွန်ုပ် အား အညစ်အကြေးကင်းလျက် စင်ကြယ်ခဲ့ပါပြီ။

၄၀၃။ မြတ်စွာဘုရား ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားမြတ်တို့၏ အထံ၌ ဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့် ညွှန်ပြအပ် သော အရှင်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်း၏ အကျိုးငှါ ဆုတောင်းခြင်းသည် အကျွန်ုပ် အား များလှပါ၏။

၄၀၄။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အကြင် ကုသိုလ်ကံကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပါ၏၊ (အကျွန်ုပ်၏) ထိုကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့တော်မူပါ၊ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်း အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခဲ့ပါ၏။

၄၀၅။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မထိုက်တန်သော အရာဌာနကို ရှောင်ကြဉ်၍ မလျော်သော အကျင့်ကို တားမြစ်လျက် အရှင်ဘုရားအား (ဖူးမြင်ရခြင်း) အကျိုးငှါ (အကျွန်ုပ်၏) မြတ်သော အသက်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ၏။

၄၀၆။ အကျွန်ုပ်သည် (ဘဝပေါင်း) ကုဋေတစ်သောင်းတို့တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်၏ အသက်ကို လှူဒါန်းခဲ့ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။

၄၀၇။ ထိုအခါ ပရိသတ်အားလုံးသည် အလွန် အံ့သြကြသည်ဖြစ်၍ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် သာလျှင် အရှင်မ အရှင်မသည် အဘယ်သို့ အတုမရှိသော တန်ခိုးရှိသူ, လုံ့လရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်းဟု လျှောက်လေ၏။

၄၀၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ (အကျွန်ုပ်သည်) နဂါးသတို့သမီး ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ အမည်အားဖြင့် “ဝိမလာ” ဟု ထင်ရှား၏၊ သတို့သမီးတို့တွင် သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်ခံရပေ၏။

၄၀၉။ မဟောရဂမည်သော နဂါးမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌ ကြည်ညို၍ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို တပည့်သာဝကနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်လေ၏။

၄၁၀။ ထိုအခါ နဂါးမင်းသည် ရတနာဖြင့် ပြီးသော မဏ္ဍပ်ကို လည်းကောင်း၊ ရတနာဖြင့် ပြီးသော ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ သဲဖြင့် ရောပြွမ်းသော ရတနာကို လည်းကောင်း၊ ရတနာဖြင့် ပြီးသော အသုံး အဆောင်ကို လည်းကောင်း -

၄၁၁။ ရတနာတံခွန်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သော လမ်းကို လည်းကောင်း စီရင်စေ၏၊ ထိုနဂါးမင်းကြီးသည် တူရိယာတို့ဖြင့် တီးမှုတ်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးဦးကြိုဆို၍ -

၄၁၂။ ပရိသတ်လေးပါးတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် မဟောရဂနဂါးမင်းကြီး၏ ဘုံဗိမာန်တွင် မြတ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူလေ၏။

၄၁၃။ နဂါးမင်းသည် များသော အခြံအရံရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သော အမြတ်ဆုံးထမင်း, အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ ခဲဖွယ်, ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း လှူဒါန်းလေ၏။

၄၁၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ သပိတ်ကို ဆေးပြီးလျှင် သင့်လျော်သော အကြောင်းအားဖြင့် အနုမောဒနာပြုလေ၏၊ (တရားနာပရိသတ်ဖြစ်ကုန်သော) နဂါးသတို့သမီးတို့သည် တန်ခိုးကြီးကုန်၏။

၄၁၅။ နဂါးသတို့သမီးတို့သည် များသော အခြံအရံရှိသော (ဉာဏ်တော်ဖြင့်) ပွင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရကုန်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ (ဘုရားအာရုံဖြင့်) ကောင်းစွာ ဖွဲ့အပ်သော စိတ်သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လေကုန်၏။

၄၁၆။ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ စိတ်ကိုသိ၍ ထိုခဏ၌ ရဟန်းမကို တန်ခိုးပြစေတော်မူ၏။

၄၁၇။ တန်ခိုးပြခြင်း၌ ရဲရင့်သော ထိုရဟန်းမသည် များစွာသော တန်ခိုးတို့ကို ပြလေ၏၊ (ထိုအခါ ငါသည်) ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို မေးလျှောက်ခဲ့၏ -

၄၁၈။ အကျွန်ုပ်သည် ဤရဟန်းမ၏ ဤဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရှိသော တန်ခိုးတော်ကို တွေ့မြင်ရပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား ထိုရဟန်းမသည် အဘယ်ကြောင့် တန်ခိုး၌ အလွန်ရဲရင့်သူ ဖြစ်ပါသနည်း (ဟုဤစကားကို မေးလျှောက်ခဲ့၏)။

၄၁၉။ ငါ၏ ရင်၌ဖြစ်သော သမီးတော်သည် (တရားတည်းဟူသော) ခံတွင်းမှ မွေးဖွားလျက် ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိပေ၏၊ ငါ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်တတ်ပေ၏၊ (ထို့ကြောင့်) တန်ခိုး၌ အလွန်ရဲရင့်သူ ဖြစ်ပေ၏ (ဟု ဖြေတော်မူ၏)။

၄၂၀။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားကို ကြားနာရ၍ ငါသည်လည်း တန်ခိုး၌ အလွန်ရဲရင့်လျက် ထိုကဲ့သို့သော ရဟန်းမမျိုး ဖြစ်ရပါလို၏ဟု ဤသို့ ဆုတောင်းခဲ့၏။

၄၂၁။ ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အနာဂတ်ကာလ၌ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းမ ဖြစ်ရပါလို၏ဟု မြင့်မြတ်သော စိတ်ဖြင့် ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

၄၂၂။ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော ပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ ပြိုးပြိုးပြက်သော အရောင်ရှိသော မဏ္ဍပ်၌လည်းကောင်း သံဃာနှင့်တကွသော မြတ်စွာဘုရားကို ထမင်း, အဖျော်ဖြင့် ရောင့်ရဲစေပြီးလျှင် -

၄၂၃။ အကျွန်ုပ်၏ အဆင်းသည် ဤသို့ သဘောရှိသည် ဖြစ်ပါစေသော်ဟု (ဆုတောင်းလျက်) နဂါးတို့၏ အရုဏ်အမည်သော ကြာညိုပန်းမြတ်ကို မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခဲ့၏။

၄၂၄။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၄၂၅။ ငါသည် ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် လူ့ဘုံ၌ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဆွမ်းကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၄၂၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော ဝိပဿီမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၄၂၇။ ထိုအခါ ငါသည် ဗာရာဏသီမြို့တော်၌ သူဌေးသမီးဖြစ်၍ လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို သံဃာနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် -

၄၂၈။ ကြီးကျယ်သော အလှူကို လှူပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားကို ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်လျက် အဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းကို စိတ်ဖြင့်သာလျှင် တောင့်တခဲ့၏။

၄၂၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ၍ အနွယ်အားဖြင့် ကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၄၃၀။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်တော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူတို့ကို အစိုးရသော ကိကီမည်သော ကာသိမင်းသည် ရှိလေ၏။

၄၃၁။ ငါသည် ထိုမင်း၏ သမဏဂုတ္တာအမည်ရှိသော ဒုတိယသမီးတော် ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဘုရားမြတ်၏ တရားတော်ကို နာကြားရ၍ (ခမည်းတော်အား) ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန် လျှောက်ကြား၏။

၄၃၂-၄၃၃။ ခမည်းတော်သည် ငါတို့အား ခွင့်မပြုခဲ့ချေ၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် အိမ်၌သာလျှင် ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးကုန်သော မင်းသမီးများ ဖြစ်ပါလျက် အပျိုစင် အဖြစ်ဖြင့် မြတ်သော အကျင့်ကို အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ကျင့်ခဲ့ကုန်၏၊ သမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အမြဲပျော်မွေ့ခဲ့ကုန်၏။

၄၃၄။ ယင်းသမီး ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်မှာ သမဏီ၊ သမဏဂုတ္တာ၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခု ဒါယိကာ၊ ဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာနှင့် ခုနစ်ယောက်မြောက် သံဃဒါယိကာတို့တည်း။

၄၃၅။ (ယခုအခါ အစဉ်အတိုင်း) ပညာရှိသော ခေမာသည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း၊ ပဋာစာရာသည် လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလကေသာသည် လည်းကောင်း၊ ကိသာဂေါတမီသည် လည်း ကောင်း၊ ဓမ္မဒိန္နာသည် လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ယောက်မြောက် ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

၄၃၆။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်ကုန်သော ထိုကံတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံ သို့ရောက်ခဲ့၏။

၄၃၇။ ငါသည် တာဝတိံသာဘုံမှ စုတေလတ်သော် လူ့ဘုံတွင် မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ငါသည် ရဟန္တာအား နူးညံ့ပြေပြစ်သော ရွှေရောင်ပုဆိုးမြတ်ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၄၃၈။ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် အရိဋ္ဌပြည်တွင် ဗြာဟ္မဏမျိုး၌ တိရိဋိဝစ္ဆ၏ သမီးဖြစ်၍ (ယောကျ်ားတို့၏) စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သော ဥမ္မာဒန္တီ သတို့သမီး ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၃၉။ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် ဇနပုဒ်တွင် (အလွန်) ကြွယ်ဝသော တစ်ခုသော အမျိုး၌ မွေးဖွား၏၊ ထိုအခါ ငါသည် သလေးခင်းကို စောင့်ရှောက်ရ၏။

၄၄၀။ ငါသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၍ ပဒုမ္မာကြာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပေါက်ပေါက် ငါးရာတို့ ကို လှူပြီးလျှင် သားငါးရာတို့ကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၄၄၁။ ထိုသားဖြစ်ထိုက်သော သူတို့သည်လည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပျားရည်ကို လှူ၍ (ဤသတို့သမီး ၏သား ဖြစ်လိုကုန်၏ဟု) ဆုတောင်းခဲ့ကုန်၏၊ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် တောတွင် ပဒုမ္မာကြာတိုက်၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၄၂။ ငါသည် ရိုသေခြင်း, ပူဇော်ခြင်းခံရသော ကာသိမင်း၏ မိဖုရားဖြစ်၍ မယုတ်လျော့သော မင်းသားငါးရာတို့ကို မွေးဖွားခဲ့၏။

၄၄၃။ အကြင်အခါ ထိုသားငါးရာတို့သည် အရွယ်သို့ ရောက်လတ်ကုန်၍ ရေကစားကုန်စဉ် ရင့်ရော်ကြွေကျသော ပဒုမ္မာကြာကို မြင်ရခြင်းကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄၄။ ထိုငါသည် ရဲရင့်သော ထိုသားတော်တို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် လွမ်းဆွတ်ပူဆွေးလျက် စုတေလတ်သော် ငါသည် ဣသိဂိလိတောင်နံပါး ရွာငယ်၌ မွေးဖွားခဲ့၏။

၄၄၅။ အကြင်အခါ (အရွယ်အားဖြင့်) ကြီးသော သားသမီးနှင့် ပြည့်စုံသော ငါသည် သားသမီးတို့၏ လည်းကောင်း၊ လင်၏ လည်းကောင်း (အကျိုးငှါ) ယာဂုကို ယူ၍ သွားစဉ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရှစ်ပါးတို့ကို -

၄၄၆။ ရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွလာသည်တို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့် သားတော်ဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို အောက်မေ့မိ၏၊ ထိုအခါ ငါ့အား သား၌ ချစ်ခြင်းဖြင့် နို့ရည်အလျဉ်သည် ပန်းထွက်လေ၏။

၄၄၇။ ထိုအခါ ငါသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် ယာဂုကို လှူဒါန်းခဲ့၏၊ ငါသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့လေ၏။

၄၄၈။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်၍ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားလျက် အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ အသက်ကိုလည်း စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ၏။

၄၄၉။ ဤသို့ များပြားသော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ များသော စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း (ခံစားပြီးလျှင်) နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် သာဝတ္ထိပြည်တွင်-

၄၅၀။ ချမ်းသာသော အလိုရှိတိုင်း ရသော ထိုမှတစ်ပါး အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် တောက်ပသော အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော များသော ဥစ္စာရှိသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၅၁။ ငါသည် (လူအပေါင်းတို့၏) ရိုသေခြင်း, ပူဇော်ခြင်း, မြတ်နိုးခြင်း, ယုယခြင်း ခံရပေ၏၊ ထိုမှတစ်ပါး အသရေရှိသော ရုပ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ အမျိုးတို့၌ အထူး ရိုသေခြင်း ခံရပေ၏။

၄၅၂။ ရုပ်အဆင်း, စည်းစိမ်, ကြက်သရေတို့ကြောင့်လည်း (ငါ့ကို လူအပေါင်းတို့သည်) အလွန်ပင် လိုချင်တောင့်တအပ်ပေ၏၊ အရာမကများစွာသော သူဌေးသားတို့သည်လည်း (ငါ့ကို) လိုချင်တောင့်တလျက် ရှိကုန်၏။

၄၅၃။ ငါသည် အိမ်ကို စွန့်ပယ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့လေ၏၊ လခွဲမတိုင်မီ သစ္စာလေးပါးကို သိသူအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။

၄၅၄။ ငါသည် မြင်းလေးကောင်က,သော ရထားကို တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်း၍ လောက၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးရပေတော့အံ့ (ဟု ဤသို့ ကြံစည်၍ နေစဉ်)-

၄၅၅။ (ရဟန်းမ) သင်သည် ကောင်းစွာ ပွင့်သော အဖျားရှိသော အင်ကြင်းတောသို့ ချဉ်းကပ်၍ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌ တစ်ယောက်တည်း ရပ်တည်ဘိ၏၊ သင့်အား အဖော်တစ်စုံ တစ်ယောက်သည်လည်း မရှိချေ၊ အမိုက်မ သင်သည် ပျော်ပါးမူးရူး သေသောက်ကြူးတို့ကို မကြောက်ပါသလော (ဟု မာရ်နတ်သည် ပြောဆို၏)။

၄၅၆။ မာရ်နတ် ပျော်ပါးမူးရူးသေသောက်ကြူး တစ်သိန်းတို့သော်လည်း ဤအရပ်သို့ လာကုန်စေကာမူ ထိုသင်ကဲ့သို့ သဘောရှိသော သူတို့သာ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ (ငါ့အား) မွေးညင်း တစ်ပင်မျှကိုပင် မလှုပ်နိုင်စေရာ၊ ပြင်းစွာ မလှုပ်စေနိုင်ရာ၊ မာရ်နတ် တစ်ယောက်တည်းသော သင်သည် ငါ့အား အသို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။

၄၅၇။ ဤငါသည် ကွယ်ပျောက်သွားနိုင်ပေ၏၊ သင်၏ ဝမ်းတွင်းသို့လည်း ဝင်နိုင်ပေ၏၊ သင်၏ မျက်မှောင်နှစ်ခု အကြား၌ ရပ်တည်နေသော ငါ့ကိုလည်း သင် မမြင်ရလတ္တံ့။

၄၅၈။ အချင်းမာရ်နတ် ငါသည် စိတ်၌ လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို ကောင်းစွာ ပွါးများစေပြီးသူဖြစ်၏၊ အလုံးစုံသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသူ ဖြစ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) သင့်ကို ငါ မကြောက်လန့်ချေ။

၄၅၉။ ကာမဂုဏ်တို့သည် လှံတံကျင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ထို ကာမဂုဏ်တို့၏ စဉ်းတီတုံးသဖွယ် ဖြစ်ကုန်၏၊ သင်သည် အကြင်ကာမ၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို ပြောဆိုဘိ၏၊ ထိုကာမ၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ယခု ငါ့အား မွေ့လျော်ခြင်း မဖြစ်တော့ချေ။

၄၆၀။ မာရ်ယုတ် ငါသည် အလုံးစုံကာမဂုဏ်တို့၌ နှစ်သက်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီ၊ အမိုက်တုံးကို ဖျက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ဤသို့ သင် သိပါလော့၊ မာရ်နတ် သင်သည် နိမ့်ကျပြီးသူ ဖြစ်ပေ၏။

၄၆၁။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ပရိသတ်တို့၌ တန်ခိုးကြီးသော ရဟန်းမတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၄၆၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးခဲ့ပေပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ပေပြီ၊ လေးသော ခန္ဓာဝန်ကို ချထားအပ်ပြီ၊ ဘဝတဏှာကို ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။

၄၆၃။ ငါသည် အကြင် နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ အိမ်မှ (ထွက်၍) ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပေ၏၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့ ကုန်ခြင်းဟူသော ထိုနိဗ္ဗာန် အကျိုးကို ငါရအပ်ပေပြီ။

၄၆၄။ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာ (ကျောင်း)ကို လည်းကောင်း အထောင်မကသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ တစ်ခဏချင်းဖြင့် ဆက်ကပ်ကြလေကုန်၏။

၄၆၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၄၆၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၆၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၂ - ဧကူပေါသထိကဝဂ် ===

၁၀ - ပဋာစာရာထေရီအပဒါန်

၄၆၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၄၆၉။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် တောက်ပသော ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော သူဌေးမျိုး၌ မွေးဖွားသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၄၇၀။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားဒေသနာကို နာကြားခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခဲ့ပေ၏။

၄၇၁။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် (မကောင်းမှုကို) ရှက်တတ်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အပ်သောအရာ, မအပ်သောအရာ၌ ရဲရင့်သော ရဟန်းမကို ဝိနည်းဆောင် ရဟန်းမတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဟု ချီးကျူးတော်မူ၏။

၄၇၂။ ထိုအခါ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော ငါသည် ထိုအရာအထူးကို အလွန် အလိုရှိသည် ဖြစ်၍ လောက၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားကို သံဃာနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် -

၄၇၃။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလျက် သင်္ကန်းသုံးထည်ကို လှူဒါန်းကာ ခြေတော်တို့ကို ဦးတိုက်၍ ဤစကားကို လျှောက်ထားခဲ့၏ -

၄၇၄။ လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဤနေ့မှ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရှင်ဘုရားသည် အကြင်ရဟန်းမကို ချီးကျူးတော်မူခဲ့ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား (အကျွန်ုပ်၏ ကောင်းမှု ကံသည်) အကယ်၍ ပြည့်စုံပါအံ့၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူ ဖြစ်ရပါလို၏ (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ထား ၏)။

၄၇၅။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏၊ ချစ်သမီး မကြောက်လင့်၊ သက်သာရာ ရလော့၊ အနာဂတ်ကာလ၌ စိတ်အလိုရှိသော ထိုဆုကို ရလတ္တံ့။

၄၇၆။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၄၇၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသမီးတော်ဖြစ်၍ "ပဋာစာရာ" ဟူသော အမည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄၇၈။ ထိုအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို သံဃာနှင့်တကွ မေတ္တာစိတ်ရှိလျက် အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၄၇၉။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၄၈၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုး ဖြစ်တော်မူ၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော် မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော အနွယ်အားဖြင့် ကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၄၈၁။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်တော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူတို့ကို အစိုးရသော“ကိကီ” မည်သော ကာသိမင်းသည် ရှိလေ၏။

၄၈၂။ ငါသည် ထိုမင်း၏ တတိယသမီး ဖြစ်၍ “ဘိက္ခုနီ” ဟူ၍ ကျော်စောထင်ရှားခဲ့၏၊ ဘုရားမြတ်၏ တရားတော်ကို နာကြားရ၍ (ခမည်းတော်အား) ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန် လျှောက်ကြားခဲ့၏။

၄၈၃-၄၈၄။ ခမည်းတော်သည် ငါတို့အား ခွင့်မပြုခဲ့ချေ၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် အိမ်၌သာလျှင် ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးရသော မင်းသမီးများ ဖြစ်ပါလျက် အပျိုစင်အဖြစ်ဖြင့် မြတ်သော အကျင့်ကို အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ကျင့်ခဲ့ကုန်၏၊ သမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အမြဲ ပျော်မွေ့ကုန်၏။

၄၈၅။ ယင်းသမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်မှာ သမဏီ, သမဏဂုတ္တာ, ဘိက္ခုနီ, ဘိက္ခုဒါယိကာ, ဓမ္မာ, သုဓမ္မာနှင့် ခုနစ်ယောက်မြောက် သံဃဒါယိကာတို့တည်း။

၄၈၆။ ယခုအခါ (အစဉ်အတိုင်း) ခေမာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒါမည်သော ကုဏ္ဍလကေသာရဟန်းမသည် လည်းကောင်း၊ ကိသာဂေါတမီသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒိန္နာသည် လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ယောက်မြောက် ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

၄၈၇။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၄၈၈။ ယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌လည်း ငါသည် သာဝတ္ထိပြည်တော်တွင် ပြည့်စုံကြွယ်ဝလျက် များသော ဥစ္စာရှိသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၄၈၉။ အကြင်အခါ ငါသည် အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော် မိဘမျက်ကွယ် လင်ကို တွေ့မြင်သဖြင့် ကာမဝိတက်၏ အလိုသို့ လိုက်၍ ထိုလင်နှင့်အတူ လိုက်သွားခဲ့၏။

၄၉၀။ ငါသည် သားတစ်ယောက်ကို မွေးဖွားခဲ့လေပြီ၊ နှစ်ယောက်မြောက် (ဒုတိယ) သားသည် ငါ၏ ဝမ်း၌ ရှိလေ၏၊ ထိုအခါ ငါသည် အမိ, အဖတို့ကို တွေ့မြင်အံ့ဟု ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။

၄၉၁။ ထိုအခါ ငါ၏ ထိုလင်သည် အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားနေစဉ် ငါသည် လင်ကို မပြောကြားခဲ့ပေ၊ ငါသည် သာဝတ္ထိပြည်တော်သို့ သွားရန် တစ်ယောက်တည်း အိမ်မှ ထွက်ခဲ့၏။

၄၉၂။ ထိုအခါ ငါ၏ လင်သည် လိုက်လာ၍ လမ်းခရီး၌ ငါ့ကို မီလေ၏၊ ထိုအခါ ငါ့အား အလွန်ပြင်းထန်သော ကမ္မဇလေတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၄၉၃။ ငါ၏ သားဖွားသော အချိန်၌ မိုးကြီးသည် ရွာချလေ၏၊ ထိုအခါ ထင်းရှာဖွေရန် အလို့ငှါ သွားလတ်သော် လင်ကို မြွေသည် ပေါက်သတ်လေ၏။

၄၉၄။ ထိုအခါ သားဖွားခြင်းဆင်းရဲဖြင့် ကိုးကွယ်ရာမဲ့လျက် အထီးကျန်သော ငါသည် မိမိအမျိုး အိမ်သို့သွားသည်ရှိသော် ရေပြည့်နေသော မြစ်ငယ်ကို မြင်၍-

၄၉၅။ သူငယ်ကို ချီလျက် ကူးခတ်ခဲ့၏၊ ငါသည် ထိုမှာဘက်ကမ်း၌ သားငယ်ကို တစ်ယောက်တည်း ချထားခဲ့၍ (အိပ်စေ၍) အခြားသားကြီးကို ကူးမြောက်စေခြင်းငှါ-

၄၉၆-၄၉၇။ ပြန်လာသည်ရှိသော် ဝန်လိုငှက်သည် မြည်တမ်းငိုကြွေးနေသော သားငယ်ကို သုတ်ဆောင်လေ၏၊ အခြားသားကြီးသည်လည်း ရေအလျဉ်၌ မျောပါလေ၏၊ ထိုငါသည် သောကလောင်မီး ဖိစီးခံရလျက် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားသည်ရှိသော် ဆွေမျိုးတို့ သေဆုံးကြောင်းကို ကြားသိရ

လေ၏၊ ထိုအခါ ကြီးစွာသော သောကဖြင့် ပြည့်လျှံလျက်ရှိသော ငါသည် ပူဆွေးခြင်း နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ (ဤသို့) ပြောဆိုမြည်တမ်း၏။

၄၉၈။ သားနှစ်ယောက်တို့သည် သေကုန်ပြီ၊ ငါ၏ လင်သည်လည်း လမ်းခရီး၌ သေခဲ့ပြီ၊ အမိသည် လည်းကောင်း၊ အဖသည် လည်းကောင်း၊ မောင်သည် လည်းကောင်း ထင်းတစ်ပုံတည်း၌ လောင်ကျွမ်း လျက် ရှိကုန်၏ဟု ပြောဆို (မြည်တမ်း) ခဲ့၏။

၄၉၉။ ထိုအခါ ငါသည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကာ ဆင်းရဲသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပိန်ချုံး ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဤမှ ထိုမှ သွားလာလှည့်လည်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။

၅၀၀။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မိန့်ကြားတော်မူ၏၊ ချစ်သမီး ပူဆွေး၍ မနေပါလင့်၊ သက်သာရာ ရစေလော့၊ သင်၏ ကိုယ်ကို ရှာဖွေလော့၊ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းနေဘိသနည်း။

၅၀၁။ သားသမီးတို့သည် အားထားရာ မဟုတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း အားထားရာ မဟုတ် ကုန်၊ မိတ်ဆွေတို့သည်လည်း အားထားရာ မဟုတ်ကုန်၊ သေမင်းယုတ် နှိပ်စက်ခံရသူအား ဆွေမျိုးတို့၌ အားထားရာ မရှိတော့ချေ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅၀၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုတရားစကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ပထမ (သောတာပတ္တိ) ဖိုလ်ကို ရ၏၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၅၀၃။ ငါသည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏၊ သူတစ်ပါးစိတ်တို့ကို သိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံးသူ ဖြစ်၏။

၅၀၄။ ရှေးရှေးဘဝ၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဉာသဝအားလုံးတို့ကို ကုန်ခန်းစေ၍ (ကိလေသာ) အညစ်အကြေး ကင်းလျက် အထူးစင်ကြယ်သူ ဖြစ်၏။

၅၀၅။ ထို့နောက် ငါသည် အလုံးစုံကို သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ၌ ဝိနည်းအားလုံး ကို အလုံးစုံ အကျယ် သင်ယူ၏၊ အမှန်အတိုင်းလည်း ဆောင်ထား၏။

၅၀၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်၍ ဝိနည်းကို ဆောင်သူတို့တွင် ပဋာစာရာ တစ်ဦး သာလျှင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏ဟု ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၅၀၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပြီ၊ လေးသော ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးပြီ၊ ဘဝတဏှာကို ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။

၅၀၈။ အကြင်အကျိုးငှါ အိမ်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကုန်ရာ ဖြစ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ငါသည် ရအပ်ပြီ။

၅၀၉။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲနေရ၏။

၅၁၀။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၁၁။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ပဋာစာရာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပဋာစာရာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

နှစ်ခုမြောက် ဧကူပေါသထိကဝဂ် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၁ - ကုဏ္ဍလကေသာထေရီအပဒါန်

၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် တောက်ပသော ကြီးစွာသော ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော သူဌေးမျိုး၌ မွေးဖွားသည် ဖြစ်ခဲ့၏။

၃။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားဒေသနာကို နာကြားခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခဲ့၏။

၄။ ထိုအခါ ကြီးသော သနားခြင်း မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည် "သုဘာ" မည်သော ရဟန်းမကို လျင်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု (ဧတဒဂ်အရာ၌) ထားတော်မူ၏။

၅။ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို လှူပြီးလျှင် ခြေတော်တို့ကို ဦးတိုက်လျက် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ချစ်သမီး သင်သည် အကြင်အရာကို ဆုတောင်း၏၊ ထိုအရာအားလုံးသည် ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ ချမ်းသာခြင်းရှိလျက် ငြိမ်းချမ်းသူ ဖြစ်ပါလေ့။

၇။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသမီးတော် ဖြစ်၍ "ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာ" ဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏)။

၉။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၁၀။ ငါသည် ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် ယာမာဘုံသို့ ရောက်ရ၏၊ ထိုဘုံမှ တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ရ၏၊ ထိုဘုံမှ နိမ္မာနရတိဘုံသို့ လည်းကောင်း၊ ဝသဝတ္တိဘုံသို့ လည်းကောင်း ရောက်ရ၏။

၁၁။ ငါသည် အကြင် အကြင်ဘုံဘဝ၌ ဖြစ်ရ၏၊ ထိုထိုဘုံဘဝ၌ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် မင်းတို့၏ မိဖုရား အဖြစ်ကိုသာလျှင် ပြုခဲ့ရ၏။

၁၂။ ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် လူတို့ဘုံ၌ စကြဝတေးမင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့၏ လည်းကောင်း မိဖုရား အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၁၃။ နတ်ဘုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ဘုံတို့၌ လည်းကောင်း စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးလျှင်၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ များစွာသော ကမ္ဘာတို့၌ ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၁၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရား ဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၍ အနွယ်အားဖြင့် ကဿပအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၅။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်တော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူတို့ကို အစိုးရသော ကိကီမည်သော ကာသိမင်းသည် ရှိလေ၏။

၁၆။ ငါသည် ထိုမင်း၏ "ဘိက္ခုဒါယိကာ" ဟူ၍ ကျော်စောထင်ရှားသော စတုတ္ထသမီးတော် ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ဘုရားမြတ်၏ တရားကို နာကြားရ၍ (ခမည်းတော်မင်းအား) ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်လျှောက်ထားခဲ့၏။

၁၇-၁၈။ ခမည်းတော်သည် ငါတို့အား ခွင့်မပြုခဲ့ချေ၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် အိမ်၌သာလျှင် ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးရသော မင်းသမီးများ ဖြစ်ပါလျက် အပျိုစင်အဖြစ်ဖြင့် မြတ်သော အကျင့်ကို အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ကျင့်ခဲ့ကုန်၏၊ သမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အမြဲ ပျော်မွေ့ကုန်၏။

၁၉။ ယင်းသမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်မှာ သမဏီ, သမဏဂုတ္တာ, ဘိက္ခုနီ, ဘိက္ခုဒါယိကာ, ဓမ္မာ, သုဓမ္မာနှင့် ခုနစ်ယောက်မြောက် သံဃဒါယိကာတို့တည်း။

၂၀။ ယခုအခါ (အစဉ်အတိုင်း) ခေမာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဋာစာရာသည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း၊ ကိသာဂေါတမီသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒိန္နာသည် လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ယောက်မြောက် ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

၂၁။ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်ကုန်သော ထိုကံတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၂၂။ ငါသည် ယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌ကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တော်တွင် ကြွယ်ဝသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏၊ ငါသည် ပျိုမျစ်နုနယ်သော အရွယ်၌ တည်၏။

၂၃။ ငါသည် သတ်ရန် ထုတ်ဆောင်လာသော ခိုးသူကို မြင်ရသော် ထိုခိုးသူ၌ တပ်မက်သည်ဖြစ်၍ ငါ၏ အဖသည် အသပြာ တစ်ထောင်ဖြင့် ထိုခိုးသူကို ထိုသတ်ခြင်းမှ လွတ်စေလျက်-

၂၄။ ဖခင်သည် ငါ၏ စိတ်ကို သိ၍ ငါ့ကို ထိုခိုးသူအား ပေးလေ၏၊ ငါသည် ထိုခိုးသူအား အလွန်ယုယကြင်နာလျက် အစီးအပွါးကို ဆောင်ကာ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၅။ ရန်သူဖြစ်သော ထိုခိုးသားသည် ငါ၏ အဆင်တန်ဆာကို လိုချင်သောကြောင့် ဗလိနတ်စာပူဇော်လို၍ ခိုးသူချရာ ချောက်ကမ်းပါးပြတ်ရှိသော တောင်သို့ ခေါ်ဆောင်လျက် သတ်ဖို့ရန် အားထုတ်၏။

၂၆။ ထိုအခါ ငါသည် ခိုးသူကို ကောင်းစွာ လက်အုပ်ချီရှိခိုးလျက် မိမိအသက်ကို စောင့်ရှောက်လို၍ ဤစကားကို ပြောဆို၏-

၂၇။ အရှင့်သား ဤရွှေလက်ကြပ်ကို လည်းကောင်း၊ များစွာကုန်သော ပုလဲ, ကြောင်မျက်ရွဲတို့ကို လည်းကောင်း အလုံးစုံကို ယူပါလော့၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကျွန်မဟူ၍ ပြောကြားပါလော့ဟု ဤစကားကို ပြောဆို၏။

၂၈။ ကောင်းခြင်း လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ရှင်မ အဆင်တန်ဆာ ချွတ်လော့၊ ပြင်းစွာ မငိုကြွေးလင့်၊ ငါကား မသတ်ဘဲ ဥစ္စာကို ဆောင်ယူဖူးသည်ကို မသိစဖူးဟု ခိုးသူသည် ဆို၏။

၂၉။ အရှင် အကျွန်ုပ်သည် အကြင်အခါမှစ၍ မိမိကိုယ်ကို အမှတ်ရ၏၊ အကြင်အခါမှစ၍ လိမ္မာသူအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ ထိုအခါ မှစ၍ အရှင့်ထက် သာလွန်၍ ချစ်သော အခြားသူကို မသိစဖူးပါ။

၃၀။ အရှင် လာပါလော့၊ အရှင့်ကို လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို ပြု၍ အရှင့်ကို ပွေ့ဖက်ပါအံ့၊ ယခု အကျွန်ုပ်၏ လည်းကောင်း၊ အရှင်၏ လည်းကောင်း နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပေါင်းဆုံခြင်းသည် မရှိတော့ပါ။ (ဤသို့ ဆို၍ ခိုးသူကို ကမ်းပါးပြတ်၌ တွန်းချ၏)။

၃၁။ ထိုအံ့ဩဖွယ်ကို မြင်၍ တောင်စောင့်နတ်သည် အလုံးစုံသော အရာတို့၌ ယောကျ်ားသည်သာ ပညာရှိသည် မဟုတ်၊ မိန်းမသည်လည်း ထိုထိုအရာ၌ ဆင်ခြင်နိုင်သော ပညာရှိ၏။

၃၂။ အလုံးစုံသော အရာတို့၌ ယောကျ်ားသည်သာ ပညာရှိသည် မဟုတ်၊ မိန်းမသည်လည်း လျင်မြန်စွာ အကျိုးကို ကြံစည်နိုင်သော ပညာရှိ၏ (ဟု ကြွေးကြော်၏)။

၃၃။ ငါသည် သေခါနီး၌ လျင်မြန်စွာ အားထုတ်ခဲ့၏၊ အမွေးသည် သိုးဖြစ်သော သားကောင်ကို သတ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ထိုအခါ ငါသည် ခိုးသူကို သတ်ခဲ့၏။

၃၄။ အကြင်သူသည် ကျရောက်လာသော အကျိုးကို လျင်မြန်စွာ မသိ၊ ‘ခိုးသူကို ထောင်ချောက်၌ သတ်အပ်သကဲ့သို့’ ထိုပညာနဲ့သော သူကို သတ်အပ်၏။

၃၅။ အကြင်သူသည် ကျရောက်လာသော အကျိုးကို လျင်မြန်စွာသာလျှင် သိ၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ‘ခိုးသူမှ လွတ်မြောက်သကဲ့သို့’ ထိုသူသည် ရန်သူ့အကြပ်အတည်းမှ လွတ်မြောက်၏။

၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌ ခိုးသူကို တွန်းချပြီးလျှင် အဝတ်ဖြူဝတ်သူ (ပရိဗိုဇ်မ) တို့၏ အထံသို့ ကပ်၍ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၃၇။ ထိုအခါ ပရိဗိုဇ်မတို့သည် မွေးညှပ်ဖြင့် ငါ၏ ဆံပင်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ နုတ်၍ ရဟန်းပြုပေးကြပြီးလျှင် အယူဝါဒကို မပြတ် ပြောကြားကြကုန်၏။

၃၈-၃၉။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုအယူကို သင်ယူ၍ တစ်ကိုယ်တည်း ထိုင်နေလျက် ထိုအယူကို ကြံစည် စဉ်းစား၏၊ (ဤသို့ စဉ်းစားနေစဉ်) ခွေးသည် လူ့လက်ပြတ်ကို ချီယူ၍ ငါ၏ အနီး၌ ချလျက် ဖဲသွား၏၊ ငါသည် ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော ထိုလက်ကို မြင်၍ ပုဗ္ဗဝက အမှတ်နိမိတ်ကို ရလေ၏။

၄၀။ ထိုအခါ ငါသည် ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ နေရာမှ ထပြီးလျှင် အတူ တရားကျင့်ဘက်တို့ကို မေး၏၊ ထိုသူတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို အထူး သိကုန်၏ဟု ပြောဆိုကုန်၏။

၄၁။ ထိုငါသည် ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား တပည့်သာဝကတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မေးလျှောက်အံ့ (ဟုကြံစည်လျက် ချဉ်းကပ်သည်ရှိသော်) ထိုဘုရား၏ တပည့်သာဝကတို့သည် ငါ့အား ဘုရားမြတ်၏ အထံသို့ ခေါ်ယူ၍ သွားကုန်၏။

၄၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်တို့ကို အသုဘ, အနိစ္စ, ဒုက္ခဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနတ္တဟူ၍ လည်းကောင်း တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၄၃-၄၄။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားကို နာကြားရ၍ တရားမျက်စိ (မဂ်ဉာဏ်)ကို သုတ်သင်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါသည် သူတော်ကောင်းတရားကို သိပြီးသူဖြစ်၍ ရှင်အဖြစ်, ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် “ချစ်သမီး လာလော့” ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ပဥ္စင်းဖြစ်ပြီး၍ အနည်းငယ်သော ရေကို တွေ့မြင်၏။

၄၅။ ထိုအခါ ငါသည် ခြေကို ရေဆေးသဖြင့် အဖြစ်အပျက်နှင့်တကွ သိ၍ ထို့အတူ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့ကို လည်း ဤသို့ သဘောရှိ၏ဟု ကြံစည်၏။

၄၆။ ထိုအခါ ငါ၏ စိတ်သည် စွဲလမ်းခြင်း မရှိဘဲ အကြွင်းမဲ့ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို လျင်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိသူတို့တွင် အမြတ် ဆုံးဟု ပညတ်တော်မူ၏။

၄၇-၄၈။ ငါသည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ် အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏။ သူတစ်ပါး၏ စိတ်တို့ကို သိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်သူဖြစ်၏၊ ရှေးရှေးဘဝ၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို အထူးသုတ်သင်အပ်၏၊ အာသဝေါအားလုံးတို့ကို ကုန်ခန်းစေ၍ ကောင်းစွာ အညစ်အကြေးကင်းသော အထူးစင်ကြယ်သူ ဖြစ်၏။

၄၉။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ လေးသော ခန္ဓာဝန်ကို ချထားအပ်ပြီ၊ ဘဝတဏှာကို ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။

၅၀။ အကြင်အကျိုးငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကုန်ရာ ဖြစ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ငါသည် ရအပ်ပြီ။

၅၁။ ဘုရားမြတ်၏ သာသနာတော်၌ အတ္ထ, ဓမ္မ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူပင် ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း ငါ၏ ဉာဏ်သည် အညစ်အကြေး ကင်းလျက် စင်ကြယ်၏။

၅၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'ဆင်မသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' ငါသည် အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၅၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဘဒ္ဒိကုဏ္ဍလကေသာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ကုဏ္ဍလကေသာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၂ - ကိသာဂေါတမီထေရီအပဒါန်

၅၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၅၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် မထင်ရှားသော အမျိုး၌ ဖြစ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်လျက် ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခဲ့၏။

၅၇။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အလွန်သာယာဖွယ်ရှိသော ဝဋ်ငြိမ်းရာ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်သော သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်သော ချိုမြိန်သော တရားတော်ကို နာကြားခဲ့၏။

၅၈။ ထိုအခါ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသော ရဟန်းမကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားလျက် ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

၅၉။ ရဟန်းမ၏ ဂုဏ်တို့ကို ကြားနာရသော် များစွာသော နှစ်သိမ့်ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် စွမ်းအားအလျောက် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုပြီးလျှင် -

၆၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဦးတိုက်၍ ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏၊ ထိုအခါ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဧတဒဂ်အရာအထူးကို ရခြင်းငှါ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၆၁။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၆၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသမီးတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် ကိသာဂေါတမီမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏)။

၆၃။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်၍ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အသက်ထက်ဆုံး မေတ္တာစိတ်ရှိလျက် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၆၄။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၆၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၍ အနွယ်အားဖြင့် ကဿပအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၆၆။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်တော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူတို့ကို အစိုးရသော ကိကီမည်သော ကာသိမင်းသည် ရှိလေ၏။

၆၇။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမင်း၏ အမည်အားဖြင့် “ခေမာ” ဟု ကျော်စောထင်ရှားသော ပဋ္ဌမ သမီးတော် ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဘုရားမြတ်၏ တရားကို နာကြား၍ ခမည်းတော်အား ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန် လျှောက်ထားခဲ့၏။

၆၈-၆၉။ ခမည်းတော်သည် ငါတို့အား ခွင့်မပြုချေ၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် အိမ်၌သာလျှင် ချမ်းသာ သဖြင့် ကြီးပွါးရသော မင်းသမီးများ ဖြစ်ပါလျက် အပျိုစင်အဖြစ်ဖြင့် မြတ်သော အကျင့်ကို အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ကျင့်သုံးခဲ့ကုန်၏၊ သမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လျက် လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အမြဲ ပျော်မွေ့ကုန်၏။

၇၀။ ယင်းသမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်မှာ သမဏီ, သမဏဂုတ္တာ, ဘိက္ခုနီ, ဘိက္ခုဒါယိကာ, ဓမ္မာ, သုဓမ္မာနှင့် ခုနစ်ယောက်မြောက် သံဃဒါယိကာတို့တည်း။

၇၁။ ယခုအခါ (အစဉ်အတိုင်း) ခေမာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဋာစာရာသည် လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလကေသာသည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒိန္နာသည် လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ယောက်မြောက် ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း ဖြစ်လာ၏။

၇၂။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၇၃။ ယခု နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ဘဝ၌ကား ငါသည် ဆင်းရဲသော ဥစ္စာမရှိသော ပျက်စီးသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၍ ဥစ္စာရှိသော အမျိုးသို့ ရောက်ရ၏။

၇၄။ လင်ကို ထား၍ ကြွင်းသော သူတို့သည် ငါ့အား ဥစ္စာမရှိသူဟု မထေမဲ့မြင် ပြုကုန်၏၊ အကြင် အခါ သားမွေးဖွား၏၊ ထိုအခါ အလုံးစုံသော သူတို့သည် ငါ့အား ချစ်ကြင် နာကုန်၏။

၇၅။ အကြင်အခါ ထိုသားသည် နုပျို၏၊ ကောင်းခြင်း လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံနူးညံ့၏၊ ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါး၏၊ ငါသည် မိမိအသက်ကဲ့သို့ ချစ်နှစ်သက်၏၊ ထိုအခါ (သားသည်) ယမမင်း (သေမင်း) နိုင်ငံသို့ လိုက်သွားလေ၏။

၇၆။ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲသော မျက်နှာရှိသော ငါသည် မျက်ရည် ပြည့်သော မျက်လုံး ငိုသော မျက်နှာရှိလျက် သေလေပြီးသော အပုပ်ကောင်ကို ယူဆောင်၍ မြည်တမ်းလျက် သွား၏။

၇၇။ ထိုအခါ ပညာရှိသူ တစ်ယောက်သည် ညွှန်ပြအပ်သည်ဖြစ်၍ ဆေးဆရာမြတ်ထံသို့ ချဉ်းကပ် လျက် အရှင်, သားကို ရှင်စေတတ်သော ဆေးကို ပေးပါလော့ဟု ဆို၏။

၇၈။ ဆုံးမခြင်းအကြောင်းဥပါယ်၌ လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်အိမ်၌ သေဖူး သော သူမရှိ၊ ထိုအိမ်မှ မုန်ညင်းစေ့ကို ဆောင်ခဲ့လော့ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၇၉။ ထိုအခါ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွား၍ ထိုသို့ လူမသေဖူးသော သဘောရှိသော အိမ်ကို မရခဲ့ပေ၊ အဘယ်မှာ ထိုအိမ်မှ မုန်ညင်းစေ့ကို ရအံ့နည်း၊ ထိုအခါ ငါသည် သတိကို ရ၏။

၈၀။ အပုပ်ကောင်ကို စွန့်ပစ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၏၊ ချိုသာသော အသံ ရှိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဝေးမှပင် ငါ့ကို မြင်၍ မိန့်တော်မူ၏-

၈၁။ အကြင်သူသည် အဖြစ်, အပျက်ကို မရှုမြင်ဘဲ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး အသက်ရှင်၏၊ (ထိုသို့ ရှင်ခြင်းထက်) အဖြစ်, အပျက်ကို ရှုမြင်သူ၏ တစ်ရက်မျှ အသက်ရှင်ရခြင်းသည် မြတ်၏။

၈၂။ အကြင်မမြဲခြင်းသဘောသည် ရှိ၏၊ ထိုမမြဲခြင်း သဘောသည် တစ်ရွာ၏ သဘောမဟုတ်၊ တစ်နိဂုံး၏ သဘောမဟုတ်၊ တစ်ခုသော အမျိုး၏ သဘောလည်းမဟုတ်၊ ဤမမြဲ ခြင်းသဘောသည် နတ်နှင့်တကွသော လောက၏ သဘောပင်တည်း။

၈၃။ ငါသည် ဤဂါထာတို့ကို ကြားနာရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တရားမျက်စိ (မဂ်ဉာဏ်)ကို သုတ်သင်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ သူတော်ကောင်းတရားကို သိပြီးသော ငါသည် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၈၄။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ထိုသို့ ရဟန်းဖြစ်လာလျက် အားထုတ်သည်ရှိသော် ကာလ မကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၈၅။ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးသူဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးစိတ်တို့ကို သိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့် သုံးသူ ဖြစ်၏။

၈၆။ ရှေးရှေးဘဝ၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို အထူး သုတ်သင်အပ်၏၊ အာသဝေါအားလုံးတို့ကို ကုန်ခန်းစေ၍ ကောင်းစွာ အညစ်အကြေး ကင်းသော အထူးစင်ကြယ်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၈၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံး အပ်ပြီ၊ လေးသော ခန္ဓာဝန်ကို ချထားအပ်ပြီ၊ ဘဝတဏှာကို ပယ်နုတ် အပ်ပြီ။

၈၈။ အကြင်အကျိုးငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ် ကုန်ရာဖြစ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ငါသည် ရအပ်ပြီ။

၈၉။ ဘုရားမြတ်၏ အစွမ်းကြောင့် အတ္ထ, ဓမ္မ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊တို့ အတူပင် ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း ငါ၏ ဉာဏ်သည် အညစ်အကြေးကင်းလျက် စင်ကြယ်၏။

၉၀။ ထိုအခါ ငါသည် တံမြက်ချေးစုမှ လည်းကောင်း၊ သုသာန်မှ လည်းကောင်း၊ လမ်းခရီးမှ လည်းကောင်း ဆောင်ယူ၍ ဒုကုဋ်သက်န်းပြုလျက် ခေါင်းပါးသော သက်န်းကို ဆောင်၏။

၉၁။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ငါ့ကို ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ပရိသတ်အလယ် ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၉၂။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၉၃။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၉၄။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါ ပြီ။

ဤသို့လျှင် ကိသာဂေါတမီရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် ကိသာဂေါတမီထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၃ - ဓမ္မဒိန္နာထေရီအပဒါန်

၉၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၉၆။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် မထင်ရှားသော အမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သူတစ်ပါး အမှုကို ပြုရသူ၊ ပညာရင့်ကျက်သူ၊ သီလကို စောင့်ထိန်းသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၉၇။ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်သော သုဇာတမထေရ်သည် ကျောင်းမှ ထွက်၍ ဆွမ်းအလို့ငှါ (သပိတ်ကို) ယူလျက် ကြွသွားတော်မူ၏။

၉၈။ ထိုအခါ ရေကို ဆောင်ယူသော ငါသည် အိုးကို ယူ၍ သွားလတ်သော် ထိုမထေရ်ကို ဖူးမြင်ရလျှင် ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် မုန့်ကို လှူဒါန်း၏။

၉၉။ ထိုမထေရ်သည် ခံယူ၍ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင် ထိုင်လျက် ဘုဉ်းပေး၏၊ ထို့နောက် ထိုမထေရ်ကို အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်၍ ထိုမထေရ်အား ဘောဇဉ်ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၁၀၀။ ထိုအခါ ငါ၏ အရှင်သခင်သည် နှစ်သက်၍ ငါ့အား မိမိချွေးမအဖြစ်ကို ပြုလေ၏၊ ငါသည် ယောက္ခမနှင့်တကွ သွား၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၏။

၁၀၁။ ထိုအခါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဓမ္မကထိက ဖြစ်သော ရဟန်းမကို ချီးကျူးလျက် ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏၊ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍-

၁၀၂။ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို သံဃာနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်၍ အလှူကြီးကို လှူပြီးလျှင် ထိုဧတဒဂ်အရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၁၀၃။ ထိုအခါ ငါ့ကို 'တစ်ခဲနက်သော ပဲ့တင်သံကဲ့သို့' ကောင်းသော အသံရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အမြဲပျော်မွေ့သော သံဃာနှင့်တကွ လုပ်ကျွေးတတ်သော-

၁၀၄။ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ဂုဏ်ဖြင့် ပွါးသော စိတ်ရှိသော ချစ်သမီး (သင်သည်) ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်လော့၊ သင်သည် ဆုတောင်းသော အကျိုးကို ရလတ္တံ့။

၁၀၅။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၀၆။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသမီးတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် "ဓမ္မဒိန္နာ" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀၇။ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်၍ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို အသက်ထက်ဆုံး မေတ္တာစိတ်ရှိလျက် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၁၀၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၁၀၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ၍ အနွယ်အားဖြင့် ကဿပအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၁၀။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်တော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူတို့ကို အစိုးရသော ကိကီမည်သော ကာသိမင်းသည် ရှိလေ၏။

၁၁၁။ ငါသည် ထိုမင်း၏ သုဓမ္မာဟူ၍ ကျော်စောထင်ရှားသော ဆဋ္ဌသမီးတော် ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဘုရားမြတ်၏ တရားကို နာကြားရ၍ ခမည်းတော်အား ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန် လျှောက်ထားခဲ့၏။

၁၁၂-၁၁၃။ ခမည်းတော်သည် ငါတို့အား ခွင့်မပြုချေ၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် အိမ်၌သာလျှင် ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးကုန်သော မင်းသမီးများဖြစ်ပါလျက် အပျိုစင်အဖြစ်ဖြင့် မြတ်သော အကျင့်ကို အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ကျင့်သုံးခဲ့ကုန်၏၊ သမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အမြဲပျော်မွေ့ကုန်၏။

တတိယဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၁၁၄။ ယင်းသမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်မှာ သမဏီ, သမဏဂုတ္တာ, ဘိက္ခုနီ, ဘိက္ခုဒါယိကာ, ဓမ္မာ, သုဓမ္မာနှင့် ခုနစ်ယောက်မြောက် သံဃဒါယိကာတို့တည်း။

၁၁၅။ ယခုအခါ (အစဉ်အတိုင်း) ခေမာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဋာစာရာသည် လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလကေသာသည် လည်းကောင်း၊ ကိသာဂေါတမီသည် လည်းကောင်း၊ ငါသည် လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ယောက်မြောက် ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

၁၁၆။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၁၁၇။ ယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌ကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တော်တွင် အလုံးစုံသော ကာမနှင့် ပြည့်စုံသော ကြွယ်ဝသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၁၁၈။ အကြင်အခါ ငါသည် ပထမအရွယ်၌တည်လျက် အဆင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ထိုအခါ လင့်အိမ်သို့ လိုက်ရပြီးလျှင် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံစွာ နေရ၏။

၁၁၉။ ကောင်းသော အသိဉာဏ်ရှိသော ငါ၏ လင်သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားဒေသနာကို နာကြားရသော် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၂၀။ ထိုအခါ ငါသည် ခွင့်ပြုစေ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ ငါသည် ကာလမကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၂၁။ ထိုအခါ ထိုဝိသာခဥပါသကာသည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ နက်နဲသိမ်မွေ့ကုန်သော ပြဿနာတို့ကို မေး၏၊ ငါသည် ထိုပြဿနာအားလုံးတို့ကို ဖြေကြား၏။

၁၂၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်အားရတော်မူ၍ ဤဓမ္မာဒိန္နာကဲ့သို့ သဘောရှိသော အခြားတစ်ပါးသော ဓမ္မကထိကရဟန်းမကို ငါသည် မြင်တော်မမူဟု ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၁၂၃။ ရဟန်းတို့ ဓမ္မဒိန္နာသည် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပညာရှိ၏၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် မှတ်ကုန်လော့၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူ၍ ငါသည် ပညာရှိ ဖြစ်၏။

၁၂၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ လေးလံသော ခန္ဓာဝန်ကို ချထားအပ်ပြီ၊ ဘဝတဏှာကို ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။

၁၂၅။ အကြင်အကျိုးငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကုန်ရာ ထိုနိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ငါသည် ရအပ်ပြီ။

၁၂၆။ ငါသည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ် အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏။ သူတစ်ပါး၏ စိတ်ကို သိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်သူ ဖြစ်၏၊

၁၂၇။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို အထူးသုတ်သင် အပ်၏၊ အာသဝအားလုံးတို့ကို ကုန်ခန်းစေ၍ ကောင်းစွာ အညစ်အကြေးကင်းသော အထူးစင်ကြယ်သူ ဖြစ်၏။

၁၂၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၂၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၃၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မဒိန္နာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

သုံးခုမြောက် ဓမ္မဒိန္နာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၄ - သကုလာထေရီအပဒါန်

၁၃၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၃၂။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော ယောကျ်ားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါ ချမ်းသာခြင်းငှါ အကျိုးဖြစ်ထွန်းရန် အလို့ငှါ ကျင့်တော်မူ၏။

၁၃၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သော အခြံအရံ ကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏၊ အသရေရှိတော်မူ၏၊ ဗကျော်စော ချီးမွမ်းခြင်းဂုဏ်သို့ ရောက်တော်မူ၏၊ အလုံးစုံသော လောကသည် ပူဇော်အပ်၏၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ကျော်စောထင်ရှား၏။

၁၃၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ယုံမှားခြင်းကို ကူးမြောက်ပြီး ဖြစ်၏၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း ကို လွန်မြောက်ပြီး ဖြစ်၏၊ ပြည့်စုံသော စိတ်အကြံအစည် ရှိတော်မူ၏၊ သမ္မာ သမ္ဗောဓိဉာဏ်မြတ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၃၅။ မြတ်စွာဘုရားသည် မဖြစ်ဖူးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏၊ မဟောကြားဖူးသော တရားကိုလည်း ဟောကြားတော်မူ၏၊ မသိဖူးသော တရားကိုလည်း သိစေတော်မူ၏။

၁၃၆။ ဆုံးမတတ်သူတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မဂ်ဉာဏ်ကို သိသည်ဖြစ်၍ 'မဂ္ဂဝိဒူ' ဖြစ်တော်မူ၏၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုလည်း ဟောကြားလေ့ရှိတော်မူ၏၊ မဂ်ဉာဏ်၌လည်း ကျွမ်းကျင်တော်မူ၏။

၁၃၇။ ကြီးမားသော သနားခြင်း 'ကရုဏာ' ရှိတော်မူသော လူနတ်တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားကို ဟောတော်မူ၏၊ ကာမည္ထန်၌ နစ်မြုပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်တော်မူ၏။

၁၃၈။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် နှစ်သက်ဖွယ် မင်းသမီးဖြစ်၍ ကောင်းသော အဆင်းလည်း ရှိ၏၊ ဥစ္စာလည်း ရှိ၏၊ ကြင်နာဖွယ်လည်းရှိ၏၊ အသရေလည်း ရှိ၏။

၁၃၉။ အာနန္ဒာမင်းမြတ်၏ အလွန်လှပတင့်တယ်သော သမီးတော်လည်း ဖြစ်၏၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်ကွဲ နှမလည်း ဖြစ်၏။

၁၄၀။ ငါသည် အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် မင်းသမီးတို့နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားဒေသနာကို နာကြားခဲ့၏။

၁၄၁။ ထိုအခါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမကို ပရိသတ်အလယ်၌ ချီးကျူးလျက် ထိုရဟန်းမိန်းမကို မြတ်သော 'ဧတဒဂ်' အရာ၌ ထားတော် မူ၏။

၁၄၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုစကားကို ကြားရသော် ရွှင်လန်းနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား အလှူကို ပေးလှူလျက် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပြီးလျှင် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၁၄၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို နန္ဒာ သင်တောင့်တသော ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရလတ္တံ့။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းကို ဆီမီးအလှူ, တရားအလှူတို့၏ အကျိုးတည်းဟု ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

၁၄၄။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၄၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သမီးတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် 'သကုလာ' ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏)။

၁၄၆။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၁၄၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်၍ များမြတ်သည့် အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ၍ အနွယ်အားဖြင့် ကဿပ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၄၈။ ထိုအခါ ငါသည် တစ်ကိုယ်တည်း ကျင့်လေ့ရှိသော ပရိဗိုဇ်မ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဆွမ်းအကျိုးငှါ လှည့်လည်လတ်သော် ဆီကိုသာ ရခဲ့၏။

၁၄၉။ ထိုဆီဖြင့် ဆီမီးကို ထွန်းညှိ၍ လူအားလုံးတို့ စောင့်ရှောက်အပ်သော ခြေနှစ်ချောင်းရှိသူနတ်, လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်ကို အထူးကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ဆည်းကပ်ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၅၀။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၁၅၁။ အကြင် အကြင်ဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ထိုဘဝ၌ ဖြစ်သော ငါ့အား ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် များစွာသော ဆီမီးတို့သည် ကောင်းစွာ တောက်ပကုန်၏။

၁၅၂။ ငါသည် အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ နံရံတစ်ဖက်ကို လည်းကောင်း၊ ကျောက်တောင်တစ်ဖက်ကို လည်းကောင်း ကျော်လွန်၍ မြင်နိုင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးအလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၁၅၃။ ငါသည် အထူးစင်ကြယ်သော မျက်လုံးရှိသူ ဖြစ်၏၊ အခြံအရံဖြင့်လည်း တောက်ပ၏၊ သဒ္ဓါလည်း ရှိ၏၊ ပညာလည်း ရှိ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီမီးအလှူ၏ အကျိုးပေ တည်း။

၁၅၄။ ဤယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌ကား ငါသည် များသော ဥစ္စာ စပါးရှိသော မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဗြာဟ္မဏမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၁၅၅။ အလုံးစုံသော အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ငါသည် လေသာပြူတင်း၌ ရပ်လျက်နေစဉ်-

၁၅၆။ အခြံအရံဖြင့် တောက်ပတော်မူသော နတ်, လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူသော လက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော လက္ခဏာကြီးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားကို မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရာ၌ ဖူးမြင်ရသော် -

၁၅၇။ တက်ကြွ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန် လျှောက်ကြားခဲ့၏၊ ငါသည် ကာလမကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၅၈။ငါသည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ် အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏။ သူတစ်ပါး၏ စိတ်တို့ကို သိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်သူ ဖြစ်၏။

၁၅၉။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို အထူး သုတ်သင်အပ်၏၊ အာသဝအားလုံးတို့ကို ကုန်ခန်းစေ၍ ကောင်းစွာ အညစ်အကြေး ကင်းသော အထူး စင်ကြယ်သူ ဖြစ်၏။

၁၆၀။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေးအပ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ လေးသော ခန္ဓာဝန်ကို ချထားအပ်၏၊ ဘဝတဏှာကို ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။

၁၆၁။ အကြင် အကျိုးငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကုန်ရာ ထိုနိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ငါသည် ရအပ်ပြီ။

၁၆၂။ ထိုအခါ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် "သကုလာသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ရှိသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏' ဟု ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၁၆၃။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၆၄။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၆၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် သကုလာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။

လေးခုမြောက် သကုလာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၅ - နန္ဒာထေရီအပဒါန်

၁၆၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၆၇။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော အထူး သိစေတော်မူသည် ဖြစ်၍ ကယ်တင်တော် မူတတ်သော ဒေသနာ၌ လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၁၆၈။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါ အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရောက်လာသော တိတ္ထိအားလုံးတို့ကို ငါးပါး သီလ၌ တည်စေတော်မူ၏။

၁၆၉။ ဤသို့ တိတ္ထိတို့မှလည်း ဆိတ်သုဉ်းသည်ဖြစ်၍ ရောယှက်ခြင်း ကင်း၏၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်ကုန်သော သည်းခံခြင်း တာဒိဂုဏ်ရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့ဖြင့်လည်း ဆန်းကြယ်၏။

၁၇၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် တိုင်တိုင် မြင့်တော်မူ၏၊ အဖိုးထိုက်တန်သော ရွှေတုရိုဏ်တိုင်နှင့် တူတော်မူ၏၊ လက္ခဏာမြတ် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၁၇၁။ ထိုအခါ အနှစ်တစ်သိန်း အသက် (တမ်း) ရှိ၏၊ ထိုမျှလောက် သက်တော်တည်လျက် ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၁၇၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် ရတနာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် တောက်ပသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၍ကြီးစွာသော ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၏။

၁၇၃။ (ငါသည်) ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ လွန်စွာ သာယာအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိစေတတ် သော အမြိုက်တရားတော်ကို နာကြားခဲ့၏။

၁၇၄။ ထိုအခါ သံဃာနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညို သည် ဖြစ်၍ မိမိလက်တို့ ဖြင့် အလှူကြီးကို လှူခဲ့၍-

၁၇၅။ သံဃာနှင့်တကွဖြစ်သော လောက၏ ရှေ့သွား မြတ်စွာဘုရားကို ဦးခေါင်းဖြင့် ဦးတိုက်လျက် ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိကုန်သော ရဟန်းမတို့ထက် မြတ်သော အရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၁၇၆။ ထိုအခါ မယဉ်ကျေးသူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော လောကသုံးပါး၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော လောကကို အစိုးရသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ တောင့်တအပ်သော ထိုအရာအထူး ကို ရလတ္တံ့။

၁၇၇။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၁၇၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ အမွေခံသမီးတော်ဖြစ်၍ တရားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမည်အားဖြင့် 'နန္ဒာ' ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့. (ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၁၇၉။ ထိုစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍ အသက်ရှည်သမျှ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် မေတ္တာစိတ် ရှိလျက် လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၁၈၀။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်၏။

၁၈၁။ ငါသည် ထိုဘုံမှ စုတေလတ်သော် ယာမာဘုံသို့ ရောက်၏၊ ထိုဘုံမှ တုသိတာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏၊ ထိုဘုံမှ နိမ္မာနရတိဘုံသို့ လည်းကောင်း၊ ထိုဘုံမှ ဝသဝတ္တိဘုံသို့ လည်းကောင်း ရောက်၏။

၁၈၂။ အကြင်အကြင် ဘုံဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ထိုထိုဘဝ၌ ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် မင်းတို့၏ မိဖုရား အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၁၈၃။ ထို (နတ်) ဘုံမှ စုတေလတ်သော် လူအဖြစ်၌ စကြဝတေးမင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့၏ လည်းကောင်း မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့၏။

၁၈၄။ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးလျှင် အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ များစွာသော ကမ္ဘာတို့ ပတ်လုံး ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၁၈၅။ ငါသည် နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်သော် ကောင်းစွာ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော 'ကပိလ' မည်သော မြို့၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ ကဲ့ရဲ့ဖွယ် ကင်းသော သမီးတော် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၁၈၆။ အသရေဖြင့် ရုပ်အဆင်းလှသည်ကို မြင်၍ ထိုအမျိုးသည် နှစ်သက်အပ်သူ ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် 'နန္ဒာ' ဟု ကောင်းမြတ်သော ငါ၏ အမည်သည် ဖြစ်၏။

၁၈၇။ ငါသည် ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ထိုမြို့၌လည်း 'ယသောဓရာ' ကို ထား၍ ယုဝတီအားလုံး တို့ထက်ပင် ကောင်းခြင်း ရှိသူဟုလည်း ကျော်စောထင်ရှား၏။

၁၈၈။ အစ်ကိုအကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားတည်း၊ ထိုမှတစ်ပါး နောက်ဆုံးဖြစ်သော မောင်သည် ရဟန္တာတည်း၊ တစ်ယောက်တည်း အိမ်၌ တည်သော ငါ့ကို မယ်တော်သည် တိုက်တွန်းအပ်၏။

၁၈၉။ ချစ်သမီး သင်သည် သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသို့ အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်၏၊ နန္ဒမင်းသားလည်း ကင်းလျက် ဖြစ်၏၊ အိမ်၌ အဘယ့်ကြောင့် နေလိုသနည်း။

၁၉၀။ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည် အိုရင့်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ ရုပ်ကို မစင်ကြယ်ဟု သမုတ်အပ်၏၊ ရောဂါမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း ရောဂါလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည် သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။

၁၉၁။ သင်၏ တင့်တယ်သော ဤရုပ်အဆင်းသည်လည်း နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏၊ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်၏၊ လက်ဝတ်တန်ဆာရတနာတို့ကို တန်ဆာဆင်ထား၏၊ အသရေပေါင်းစုရာနှင့် တူ၏။

၁၉၂။ 'လောက၏ အနှစ်သာရကို ပုံထားသကဲ့သို့' မျက်စိတို့၏ အရသာကို ဖြစ်စေ၏၊ ဘုန်းကံရှိသူတို့၏ ချီးမွမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊ ဩက္ကာကမင်းမျိုးသည် နှစ်သက်မြတ်နိုး၏။

၁၉၃။ ဤတင့်တယ်သော ရုပ်အဆင်းကိုလည်း ကာလမကြာမြင့်မီပင် အိုခြင်းတရားသည် ဖိစီးလွှမ်းမိုး လတ္တံ့၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ် မရှိမူ၍ သနားစဖွယ်ဖြစ်သော ချစ်သမီး နန်းတော်ကို ပယ်စွန့်လျက် တရားတော်ကို ကျင့်လော့ (ဟု မယ်တော်သည် တိုက်တွန်းအပ်၏)။

၁၉၄။ ငါသည် မယ်တော်၏ စကားကို နာကြားရသော် ရဟန်းဘောင်၌ ကိုယ်ဖြင့် ဝင်ရောက်ခဲ့၏၊ ရုပ်အဆင်းအရွယ်၏ တင့်တယ် စမ္ပယ်ခြင်းကြောင့် စိတ်ဖြင့်ကား မဝင်ရောက်ခဲ့-

၁၉၅။ မယ်တော်သည် ငါ့အား ကြီးစွာသော အားထုတ်ခြင်းဖြင့်လည်း စျာန်ကို ရှုခြင်း၌ လွန်စွာ ပြုပြင်ရန်လည်း ပြောဆို၏၊ ငါသည် ထိုပြောဆိုရာ၌လည်း အားမထုတ်။

၁၉၆။ ထိုအခါ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကာမဂုဏ်၌ လော်လီသော ငါ့ကို မြင်တော်မူ၍ ရုပ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ ငါ၏ မျက်စိမြင်ရာအရပ်၌-

၁၉၇။ မိမိအာနုဘော်ဖြင့် ရှုကြည့်စဖွယ် အလွန်တင့်တယ်သော ငါ့ထက်ပင် သာလွန် အဆင်းလှသော ကောင်းမြတ်သော လက္ခဏာရှိသော မိန်းမကို ဖန်ဆင်းပြတော်မူ၏။

၁၉၈။ ငါသည် အလွန်အံ့ဩဖွယ် ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ရှိသော ထိုမိန်းမကို မြင်ရသော် အံ့ဩ၍ ငါ၏ လူ၌ဖြစ်သော မျက်စိကို ရခြင်းသည်လည်း အကျိုး ရှိလေစွတကားဟု ကြံစည် မိ၏။

၁၉၉။ ငါသည် ထိုမိန်းမကို အလွန်တင့်တယ်လှပသော မိတ်ဆွေမ လာပါလော့၊ အကြင်အရာဖြင့် အလိုရှိ၏၊ ထိုအရာကို ငါ့အား ပြောဆိုပါလော့၊ အကယ်၍ ငါ့အား အသင်သည် ချစ်အံ့၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ပြောဆိုပါလော့။

၂၀၀။ အလွန်တင့်တယ်လှပသော မိတ်ဆွေမ လှည့်စားရအံ့သော အခါမဟုတ်၊ ငါ့ရင်ခွင်၌ နေပါလော့ ၊ ငါ၏ ကိုယ်လက်အင်္ဂါတို့၌ 'နစ်မြုပ်သကဲ့သို့' တစ်မုဟုတ်မျှ အိပ်စက်ပါလော့ (ဟုခေါ် လိုက်မိ၏)။

၂၀၁။ ထိုအခါ ကောင်းသော မျက်လုံးရှိသော ထိုမိန်းမသည် ငါ့ရင်ခွင်၌ ဦးခေါင်းကို ပြု၍ အိပ်စက်၏၊ ထိုမိန်းမ၏ နဖူး၌ လွန်စွာ ကြမ်းတမ်းသော အနာသည် ကျရောက်၏။

၂၀၂။ ထိုအနာ ကျရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အိုင်းအမာသည် ဖြစ်လေ၏၊ အကောင်ပုပ်မှ ပြည်သွေးတို့သည်လည်း ပေါက်ကွဲယိုစီးကုန်၏။

၂၀၃။ အကောင်ပုပ်သည် အပုပ်နံ့ထွက်၍ ခံတွင်းသည်လည်း ပေါက်ပြဲ၏၊ ကိုယ်ကောင်သည် ဖူးဖူး ရောင်၍ အဆင်းလည်း ညို၏၊ ပြည်လည်း ထွက်၏။

၂၀၄။ ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်အင်္ဂါအားလုံး တုန်လှုပ်၍ အကြိမ်ကြိမ် ရှူရှိုက်ပြီးလျှင် မိမိဒုက္ခကို ခံစားလျက် သနားစဖွယ် ငိုကြွေး၏-

၂၀၅။ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သူ ဖြစ်ပါ၏၊ ဝေဒနာတို့သည်လည်း တွေ့ထိ နှိပ်စက်ကုန် ၏၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ၌ နစ်မြုပ်သူ ဖြစ်ပါ၏၊ အဆွေမ သင်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါ လော့ (ဟုငိုကြွေး၏)။

၂၀၆၊ သင့်မျက်နှာ၏ တင့်တယ်ခြင်းသည် အဘယ်သို့ ရောက်သွားပါသနည်း၊ သင်၏ မြင့်သော နှာခေါင်းသည် အဘယ်သို့ ရောက်သွားပါသနည်း၊ ကျီးအာသီးနှင့် တူသော သင်၏ နှုတ်ခမ်းနှင့် သင်၏ ခံတွင်းသည်လည်း အဘယ်သို့ ရောက်သွားပါသနည်း။

၂၀၇။ 'လကဲ့သို့' တင့်တယ်သော အဆင်းသည် အဘယ်သို့ ရောက်သွားပါသနည်း၊ ရွှေမုရိုးစည်ကဲ့ သို့သော လည်ပင်းသည်လည်း အဘယ်သို့ ရောက်သွားပါသနည်း၊ အေးယာဉ်လွဲ့ သကဲ့သို့သော သင့် နားရွက်သည် အဘယ်သို့ ရောက်သွားပါသနည်း၊ အဆင်းသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီတကား။

၂၀၈။ ပန်းငုံရင့်, ပန်းငုံနှသဖွယ် ဖြစ်သော အသားမြတ်တို့သည် 'ပန်းပွင့်ကဲ့သို့' ပျက်စီးကုန်၏၊ သင်၏ အပုပ်ကောင်သည် အနံ့ဆိုးရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်လာရရှာ၏။

၂၀၉။ 'ပွတ်တိုင်ကဲ့သို့' တင့်တယ်သော ခါးသည် 'စဉ်းတီတုံးကဲ့သို့' ကြမ်းတမ်းခြင်း ရှိ၏၊ မစင်ဖြင့် ပြည့်၏၊ ရုပ် (အဆင်း) သည် သြော် မမြဲလေစွတကား။

၂၁၀။ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အရာအားလုံးသည် ပုပ်သော အနံ့ရှိ၏၊ 'သုသာန်ကဲ့သို့' ကြောက်မက်ဖွယ် ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်၏၊ ယင်းရုပ် (အဆင်း) ၌ အမိုက်မတို့သည် ပျော်မွေ့ကုန်၏။

၂၁၁။ ထိုအခါ ကြီးမြတ်သော သနားခြင်း 'ကရုဏာ' ရှိတော်မူသော ငါ၏ အစ်ကိုတော်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသော ငါ့ကို မြင်တော်မူ၍ ဤဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၂၁၂။ နန္ဒာ နာကျင်တတ်သော သဘောရှိသော ရွံရှာဖွယ်ရှိသော ပုပ်သောကိုယ်ကို ရှုကြည့်လော့၊ တင့်တယ်ခြင်း မရှိသောအားဖြင့် ကောင်းစွာ တည်တံ့သော သမာဓိစိတ်ကို ပွါးလော့။

၂၁၃။ ဤကိုယ်ကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသင်၏ ကိုယ်သည်, ထိုသင်၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤကိုယ်သည် မကောင်းသော အနံ့ပုပ်သော အနံ့ရှိသည် ဖြစ်၍ လှိုင်၏၊ သူမိုက်တို့သာ အလွန်နှစ်သက်အပ်၏။

၂၁၄။ ဤသို့ ဤရုပ်ကိုယ်ကို ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ရှုကြည့်သော် ထိုအခါ မိမိဉစ္စာ ပညာဖြင့် ဖောက်ထွင်း၍ မြင်လတ္တံ့ (ဟု ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့၏)။

၂၁၅။ ထိုအခါ ငါသည် ကောင်းစွာ မိန့်ဆိုတော်မူသော ဂါထာတို့ကို ကြားနာရသော် အလွန် ထိတ်လန့်သည် ဖြစ်၍ ထိုနေရာ၌ ရပ်တည်လျက်သာလျှင် ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၁၆။ အကြင် အကြင်အရပ်၌ နေသော ငါသည် အခါခပ်သိမ်း ဈာန်သာလျှင် လဲလျောင်းရာရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်တော်မူ၍ ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော် မူ၏။

၂၁၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၁၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပါပြီ။

၂၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဇနပဒကလျာဏီမည်သော နန္ဒာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။

ငါးခုမြောက် နန္ဒာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၆ - သောဏာထေရီအပဒါန်

၂၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၂၁။ ထိုအခါ ငါသည် သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၍ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ပူဇော်ခံရ၏၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်း ခံရ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ချိုသာသော တရားစကားကို နာကြားခဲ့၏။

၂၂၂။ ထက်သန်သော လုံ့လဝီရိယရှိသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု ရဟန်းမိန်းမကို ချီးကျူးတော်မူ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ချီးကျူးသော စကားကို နာကြားရသော် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ကောင်းမှုကို ပြုပြီးလျှင် -

၂၂၃။ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "သင်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် ပြည့်စုံစေသတည်း" ဟု အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၂၂၄။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၂၅။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သမီးတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် 'သောဏာ' ဟု ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂၂၆။ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍ အသက်ထက်ဆုံး မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် မေတ္တာစိတ်ရှိလျက် လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၂၂၇။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၂၂၈။ ဤယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌ကား ငါသည် သာဝတ္ထိပြည်တော်တွင် ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝသော များသော ဥစ္စာရှိသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၂၂၉။ ငါသည် အကြင်အခါ၌ အရွယ်သို့ ရောက်၏၊ ထိုအခါ လင့်အိမ်သို့ လိုက်သွားပြီးလျှင် အထူးသဖြင့် ရုပ်အဆင်းလှကုန်သော သားသမီးဆယ်ယောက်တို့ကို မွေးဖွားခဲ့၏။

၂၃၀။ ထိုသားသမီး အားလုံးတို့သည်ပင် ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးရကုန်၏၊ လူတို့၏ မျက်စိနှင့် စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်ကုန်၏၊ ရန်သူတို့သည်သော်လည်း ချစ်နှစ်သက်အပ်ကုန်၏၊ ထိုသားသမီးတို့ကို ငါ၏ ချစ်ခြင်းသည် အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

၂၃၁။ ထိုအခါ ငါသည် အလိုမရှိ (အခွင့်မပြု) ဘဲ ထိုငါ၏ လင်သည် သားသမီး ဆယ်ယောက်ကို ရှေ့သွားပြုလျက် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏။

၂၃၂။ ထိုအခါ ငါသည် တစ်ယောက်တည်း ကြံစည်၏၊ လင်သားတို့သည် စွန့်ပစ် အပ်သည်ဖြစ်၍ အရွယ်လည်းကြီးလျက် အထီးကျန်သော ငါ့အား အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့် အကျိုး မရှိသည် ဖြစ်၏။

၂၃၃။ အကြင်သာသနာတော်သို့ ငါ၏ လင်သည် ရောက်၏၊ ထိုသာသနာတော်သို့ ငါသည်လည်း သွားအံ့ဟု ဤသို့ ငါသည် ကြံစည်ပြီးလျှင် ရဟန်းမိန်းမဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၂၃၄။ ထိုအခါ ရဟန်းမတို့သည် ငါ့ကို တစ်ယောက်တည်း ရဟန်းမကျောင်း၌ ရေကို ပူစေလော့ (ရေနွေးကျိုလော့)ဟု ဤသို့ ချန်ထားခဲ့၍ အဆုံးအမခံယူရာသို့ သွားကုန်၏။

၂၃၅။ ထိုအခါ ငါသည် ရေကို ဆောင်ယူ၍ အိုး၌ သွန်းလောင်းလျက် ခုံလောက်၌ တည်ထားပြီးလျှင် ထိုင်နေခဲ့၏၊ ထိုအခါ ငါသည် စိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၏။

၂၃၆။ ခန္ဓာ၌ မမြဲသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တ မဟုတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း ရှုမြင်၍ အာသဝေါအားလုံးကို ကုန်ခန်းစေလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၂၃၇။ ထိုအခါ ရဟန်းမတို့သည် ပြန်လာ၍ ရေနွေးကို မေးကုန်၏၊ တေဇောဓာတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်၍ ရေကို မြန်စွာ ပူနွေးစေခဲ့၏။

၂၃၈။ ထိုရဟန်းမတို့သည် အံ့သြကုန်၍ ဘုရားမြတ်အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုစကားကို ကြားရသော် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၍ ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏-

၂၃၉။ အကြင်သူသည် ပျင်းရိယုတ်လျော့သော လုံ့လရှိလျက် အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး အသက်ရှင်၏၊ ထိုသူထက် ဝီရိယကို မြဲမြံစွာ အားထုတ်သူ၏ တစ်ရက်မျှ အသက်ရှင်ခြင်းသည် မြတ်၏ (ဟု ဤဂါထာကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏)။

၂၄၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ကောင်းသော အကျင့်၌ နှစ်သက်တော်မူ၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ထက်သန်သော လုံ့လဝီရိယ ရှိသူတို့ထက် မြတ်၏ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၂၄၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၂၄၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပါပြီ။

၂၄၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် သောဏာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် သောဏာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၇ - ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီအပဒါန်

၂၄၄။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်တော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား သည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၄၅။ ထိုအခါ ဟံသာဝတီပြည်၌ များစွာသော ရတနာရှိသော အမည်အားဖြင့် 'ဝိဒေဟ' အမည် ရှိသော သူဌေးသည် ရှိ၏၊ ငါသည် ထိုသူဌေး၏ အိမ်သူမယား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၄၆။ တစ်ရံရောအခါ ထိုသူဌေးသည် ပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဘေးဒုက္ခ အလုံးစုံကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော ဘုရားမြတ်တရားတော်ကို နာကြား၏။

၂၄၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သာဝကကို ခူတင်၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု ချီးကျူး (မိန့်ကြား)တော်မူ၏၊ သူဌေးသည် (ထိုစကားကို) ကြားနာရသော် တာဒိဂုဏ်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလှူကို ပေးလှူ၍-

၂၄၈။ ခြေတော်တို့ကို ဦးဖြင့် တိုက်ပြီးလျှင် ထိုအရာအထူးကို ဆုတောင်းခဲ့၏၊ ထိုအခါ လူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိပရိသတ်ကို ရွှင်လန်းစေလျက်-

၂၄၉။ သူဌေးအား အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ သူဌေးသား တောင့်တသော အရာအထူးကို ရလတ္တံ့၊ ငြိမ်းအေးသူ ဖြစ်လော့။

၂၅၀။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၂၅၁။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံ သားတော်ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် ကဿပအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု (မိန့်တော် မူ၏)။

၂၅၂။ ငါသည် ထိုစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍ အသက်ထက်ဆုံး မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် မေတ္တာစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၂၅၃။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေ၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သော တိတ္ထိတို့ ကို နှိမ်နင်းပြီးလျှင် ဝေနေယျသတ္တဝါကိုလည်း ဆုံးမလျက် တပည့်သာဝကနှင့်တကွ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော် မူ၏။

၂၅၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလတ်သော် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှါ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတို့ကို (ခေါ်ဆောင်) စုဝေး၍ ထိုသူတို့နှင့်တကွ-

၂၅၅။ ရတနာတို့ဖြင့် ပြီးသော 'နေကဲ့သို့' တောက်ပသော 'ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင် ကဲ့သို့' အမြင့် ခုနစ်ယူဇနာရှိသော ပုထိုးစေတီတော်ကို ပြုလုပ်တည်ထားခဲ့၏။

၂၅၆။ ထိုပုထိုးစေတီ၌ 'ကျူမီးကဲ့သို့' တောက်ပစေလျက် ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်သာလျှင် ခွက်ခုနစ် သိန်းတို့ကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၅၇။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား အစဉ်စောင့်ရှောက် သနားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှါ ထိုခွက်ခုနစ်သိန်း၌ နံ့သာဆီဖြင့် ပြည့်စေ၍ ဆီမီးတို့ကို ထွန်းညှိခဲ့၏။

၂၅၈။ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ ရတနာတို့ဖြင့်သာလျှင် ပြည့်ကုန်သော ရေပြည့်အိုး ခုနစ်သိန်းတို့ကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၅၉။ ရှစ်လုံးရှစ်လုံးသော အိုးတို့၏ အလယ်၌ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော ရွှေတုရိုဏ်တိုင်တို့သည် 'တန်ဆောင်မုန်းလ၌ (ထွက်သော) နေကဲ့သို့' အဆင်းအရောင်ဖြင့် အလွန် တင့်တယ်ကုန်၏။

၂၆၀။ တံခါးလေးခုတို့၌ ရတနာဖြင့် ပြီးကုန်သော တုရိုဏ်တိုင်တို့သည် တင့်တယ်ကုန်၏၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော မွေ့လျော်ဖွယ် ရတနာပျဉ်ချပ်တို့သည်လည်း တင့်တယ်ကုန်၏။

၂၆၁။ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော ဦးဆောက်ပန်းတို့သည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ကုန်၏၊ စိုက်ထူအပ်ကုန်သော ရတနာတံခွန် ကြက်လျှာတို့သည် တင့်တယ်ကုန်၏။

၂၆၂။ ကောင်းစွာ နီမြန်းသော ဆန်းကြယ်အောင် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ရတနာဖြင့် ပြီးသော စေတီတော်သည် 'ဆည်းဆာရောင်နှင့်တကွသော နေမင်းကဲ့သို့' အဆင်းအရောင်ဖြင့် အလွန် တင့်တယ်၏။

၂၆၃။ ပုထိုးစေတီအား သုံးမျိုးသော ပွတ်တိုင်အစဉ်တို့ ရှိကုန်၏၊ ထိုတွင် တစ်တန်းသော ပွတ်တိုင် အစဉ်ကို ဆေးဒါန်းဖြင့် ပြည့်စေ၏၊ တစ်တန်းသော ပွတ်တိုင်အစဉ်ကို မြင်းသီလာဖြင့် ပြည့်စေ၏၊ တစ်တန်းသော ပွတ်တိုင်အစဉ်ကိုလည်း မျက်စဉ်း ကျောက်ညိုဖြင့် ပြည့်စေ၏။

၂၆၄။ ဤသို့ သဘောရှိသော မွေ့လျော်ဖွယ် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလုပ်စေ၍ မြတ်သော တရားကို ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ သံဃာအား လည်းကောင်း အသက်ထက်ဆုံး စွမ်းအားရှိသလောက် အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။

၂၆၅။ ငါသည် ထိုသူဌေးနှင့် အတူတကွသာလျှင် ထိုကောင်းမှုတို့ကို အချင်းခပ်သိမ်း အသက်ရှည် သမျှပြု၍ သူဌေးနှင့် အတူတကွသာလျှင် ကောင်းမှု ပြုသူတို့ လားရာ 'သုဂတိ' ဘဝသို့ ရောက်ရ၏။

၂၆၆။ နတ်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ လူ့ဘဝ၌လည်းကောင်း စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ 'အရိပ်သည် ကိုယ်နှင့် တကွ ဖြစ်သကဲ့သို့' ထိုသူဌေးနှင့် တကွသာလျှင် ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၂၆၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ တင့်တယ်စွာ ရှုကြည့်စဖွယ်ရှိသော တရားအလုံးစုံ တို့ကို ရှုမြင်တော်မူသော ဝိပဿီအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၆၈။ ထိုအခါ ထိုသူဌေးသည် ဗန္ဓုမတီပြည်၌ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ ဂုဏ်အားဖြင့်လည်း ကြွယ်ဝသူ ဖြစ်လျက် ဥစ္စာအားဖြင့်မူကား အလွန်ဆင်းရဲသူ ဖြစ်၏။

၂၆၉-၂၇၀။ ထိုအခါ ငါသည်လည်း ထိုပုဏ္ဏား၏ တူမျှသော စိတ်ရှိသော ပုဏ္ဏေးမ ဖြစ်ခဲ့၏၊ တစ်ရံ ရောအခါ ထိုပုဏ္ဏားမြတ်သည် လူအပေါင်း၏ အလယ်၌ ထိုင်လျက် အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၏၊ တရားကို နာကြားရသော် ဝမ်းမြောက်သူဖြစ်၍ ပုဆိုးတစ်ထည် ကို လှူဒါန်း၏။

၂၇၁။ ပုဆိုးတစ်ထည်ဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပုဆိုးကို လှူဒါန်းခဲ့၏၊`မတ်သော ကောင်းမှုကို ဝမ်းမြောက်ပါလော့ဟု ဤစကားကို ကောင်းစွာ ပြောဆို၏။

၂၇၂။ ထိုအခါ ငါသည် လက်အုပ်ချီ၍ အရှင် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားမြတ်အား ပုဆိုးကို ကောင်းစွာ လှူအပ်ပါပေ၏ဟု အလွန် နှစ်သက်သူဖြစ်၍ အနုမောဒနာ ပြုခဲ့၏။

၂၇၃။ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသော် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၏၊ တန်ဆာဆင်ယင်အပ်သည် ဖြစ်၍ပျော်မွေ့ဖွယ်ရှိသော ဗာရာဏသီပြည်၌ ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်၏။

၂၇၄။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမင်း၏ မိန်းမအပေါင်းထက် မြတ်သော မိဖုရား ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအရှင် သခင်၏ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းဖြင့်လည်း အလွန့်အလွန် ချစ်ခင်ကြင်နာခံရသူ ဖြစ်၏။

၂၇၅။ ထိုမင်းသည် ဆွမ်းအကျိုးငှါ လှည့်လည်ကုန်သော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါရှစ်ပါးတို့ကို ဖူးမြင်ရသော် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍ သူမြတ်တို့အားသာ ထိုက်သော ဆွမ်းကို ပေးလှူပြီးလျှင်-

၂၇၆။ တစ်ဖန် ပင့်ဖိတ်၍ ရတနာမဏ္ဍပ်ကို ပြုလုပ်လျက် ပန်းပဲသမားတို့သည် ပြုအပ်သော ရွှေအဆင်းရှိသော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အမျှဖြစ်သော ရှစ်လုံးသော သပိတ်ကို-

၂၇၇။ တစ်ပေါင်းတည်း ဆောင်၍ ထိုမင်းသည် ထိုသပိတ်အားလုံးတို့ကို စုပေါင်းပြီးလျှင် ရွှေဖြင့် ပြီးသော နေရာ၌ ကြွဝင်ကုန်သော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား ကြည်ညို၍ မိမိလက်တို့ဖြင့် အလှူကို ပေးလှူ၏။

၂၇၈။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုအလှူကိုလည်း ကာသိမင်းနှင့်တကွ လှူခဲ့၏၊ တစ်ဖန် ငါသည် ဗာရာဏသီပြည် ကာသိရွာငယ်၌ ဖြစ်၏၊

၂၇၉။ ထိုမင်းသည် ပြည့်စုံသော သူကြွယ်မျိုး၌ ညီရှိသူဖြစ်၍ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ငါသည် လင့်အလိုသို့ လိုက်တတ်သူ အစ်ကိုကြီး၏ အိမ်သူမယား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၈၀။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရသော် ငါ့လင်၏ ညီငယ်ဖြစ်သော မတ်၏ အဖို့ဖြစ်သော ထမင်းကို ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပေးလှူခြင်းကြောင့် ထိုမတ်သည် လာလတ်သော် ဆဲရေးလေ၏။

၂၈၁။ ထိုမတ်သည် ပေးလှူခြင်းကို မနှစ်သက်၊ ထို့ကြောင့် ငါသည် ထမင်းအိုးမှ ဆောင်ယူ၍ ထိုထမင်းကို မတ်အား ပေး၏၊ ထိုမတ်သည် တစ်ဖန် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားသာလျှင် ပေးလှူ၏။

၂၈၂။ ထိုအခါ ငါသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပြစ်မှား၍ ထိုထမင်းကို စွန့်ပစ်ပြီးလျှင် ထိုသပိတ်ကို ညွှန်ဖြင့် ပြည့်အောင်ပြု၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပေးလှူ၏။

၂၈၃။ ထိုအခါ ပေးလှူခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ခံယူခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ရိုသေသူ၌ လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှားသူ၌ လည်းကောင်း တူညီသောစိတ် တူညီသော မျက်နှာရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရ၍ ငါသည် ပြင်းစွာ ထိတ်လန့်ခဲ့၏။

၂၈၄။ တစ်ဖန် သပိတ်ကို ယူ၍ ကောင်းသော နံ့သာရေဖြင့် ဆေးကြောသုတ်သင်ပြီးလျှင် ကြည်ညို သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထောပတ်နှင့်တကွသော သကာကို ပြည့်စေလျက် လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၈၅။ ငါသည် အကြင် အကြင်ဘဝ၌ ဖြစ်ရ၏၊ ထိုထိုဘဝ၌ အလှူကြောင့် အဆင်းလှသူ ဖြစ်ရ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပြစ်မှားခဲ့ခြင်းကြောင့် ခံတွင်းအားဖြင့်မူ မကောင်းသော အနံ့ရှိ၏။

၂၈၆။ တစ်ဖန် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတည်ထားလတ်သော် ငါသည် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ မြတ်သော ရွှေအုတ်ချပ်ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။

၂၈၇။ ထိုအုပ်ချပ်ကို နံ့သာမျိုးလေးပါးဖြင့် ပေါင်း၍ လှူဒါန်းသောကြောင့် မကောင်းသော အနံ့ ရှိသော အပြစ်မှ ကင်းလွတ်၏၊ အလုံးစုံသော ကြန်အင်လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၂၈၈။ ထိုငါ၏ လင်သည် ခွက်ခုနစ်ထောင်တို့ကို ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပြုစေပြီးလျှင် ထောပတ်တို့ ဖြင့် ပြည့်သော တစ်ထောင်သော ဆီမီးစာတို့ကိုလည်း-

၂၈၉။ ထည့်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ညှိထွန်း၍ မီးခုနစ်တန်း ပြုလုပ်ထား၏။

၂၉၀။ ထိုအခါ ၌လည်း ငါသည် ထိုကုသိုလ်၌ အထူးသဖြင့် အဖို့ဘာဂရှိ၏၊ ထိုငါ၏ လင်သည် တစ်ဖန် ကာသိတိုင်းတို့၌ ကောင်းစွာ ဖြစ်၍ 'သုမိတ္တ' ဟူ၍ ထင်ရှားကျော်စော၏။

၂၉၁။ ငါသည် ထိုသုမိတ္တ၏ မြတ်နိုးချစ်ခင်အပ်သော ချမ်းသာသော မယားဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုအခါလည်း သုမိတ္တသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား တစ်ခဲနက်သော သင်းကျစ်တော်ကို လှူခဲ့၏။

၂၉၂။ ငါသည် အလှူမြတ်ကို ဝမ်းမြောက်ခဲ့သောကြောင့် ထိုအလှူ၏လည်း အဖို့ဘာဂရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏၊ တစ်ဖန် ထိုကာသိတိုင်း ကောလိယမျိုး၌ ဖြစ်၏။

၂၉၃။ ထိုအခါ ကောလိယအမျိုးသား ငါးရာတို့နှင့်တကွ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ငါးရာတို့အား ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေး၏။

၂၉၄။ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ရောင့်ရဲစေ၍ သင်္ကန်းသုံးထည်တို့ကိုလည်း ပေးလှူ၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ကုသိုလ်ကံလမ်းကြောင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော ထိုသူ၏ အိမ်သူမယား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၉၅။ ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် ထိုငါ၏ လင်သည် များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိသော နန္ဒမည်သော မင်းဖြစ်၏၊ ငါသည် ထိုမင်း၏လည်း အလုံးစုံသော ကာမတို့နှင့် ပြည့်စုံသော မိဖုရား ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၉၆-၂၉၇။ ထိုအခါ ရေ မြေကို အစိုးရသော ဗြဟ္မဒတ်မင်း ဖြစ်၍ မယုတ်လျော့ကုန်သော ပဒုမဝတီသား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာတို့ကို မင်းဥယျာဉ်၌ နေစေ၍ အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကျွေးခဲ့၏၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်း ပူဇော်ခဲ့၏။

၂၉၈။ စေတီတို့ကို လည်း ပြုစေပြီးလျှင် ငါတို့ နှစ်ဦးလုံး ရဟန်းပြုလျက် ဗြဟ္မဝိဟာရ တရား လေးပါးတို့ကို ပွါး၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်၏။

၂၉၉။ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်မှ စုတေလတ်သော် ငါ၏ လင်သည် မဟာတိတ္ထရွာ၌ (ပိပ္ဖလာယန) ပိပ္ဖလိ လုလင်ဖြစ်၏၊ အမိသည် သုမနဒေဝီ မည်၏၊ အဖသည်ကား ကောသိယအနွယ် ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားပေတည်း။

၃၀၀။ ငါသည် မဒ္ဒဇနပုဒ် သာကလမြို့တော်၌ ကပ္ပိလပုဏ္ဏား၏သမီး ဖြစ်၏၊ အမိသည် 'သုစီမတိ' အမည်ရှိ၏။

၃၀၁။ ငါ့အဖသည် ငါ့ကို ရွှေတုံးရုပ်တုဖြင့် ဖလှယ်၍ ကာမတို့မှ ကြဉ်ရှောင်သော ပညာရှိဖြစ်သော ကဿပလုလင်အား ပေး၏။

၃၀၂။ တစ်ရံရောအခါ သနားခြင်း 'ကရုဏာ' ရှိသော ထိုကဿပလုလင်သည် အလုပ်အကိုင် အမှုတို့ကို ကြည့်ရှုလတ်သော် ကျီးစသည်တို့သည် ခဲကုန်သော ပိုးသတ္တဝါတို့ကို တွေ့မြင်သောကြောင့် (သံဝေဂရလေ၏) ထိတ်လန့်၏။

၃၀၃။ ထိုအခါ ငါသည် အိမ်၌သာလျှင် နေပူလှမ်းသော နှမ်း၌ ဖြစ်သည့် ပိုးတို့ကို ကျီးတို့ခဲသည် တို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ရ၏။

၃၀၄။ ထိုအခါ ထိုပညာရှိ ကဿပလုလင်သည် ရဟန်းပြုလေ၏၊ ငါသည် သူ့ကို အတုလိုက်လျက် ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ ငါသည် ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး ပရိဗိုဇ်အကျင့်၌ ကျင့်သုံးနေခဲ့၏။

၃၀၅-၃၀၆။ အကြင်အခါ မြတ်စွာဘုရားကို မွေးမြူတတ်သော ဂေါတမီသည် ရဟန်းပြု၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ထိုဂေါတမီသို့ ချဉ်းကပ်လတ်သော် မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူ သည်ဖြစ်၍ ကာလ

မကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏၊ အသရေရှိသော ကဿပ လုလင်၏ (ဘုရားတည်းဟူသော) မိတ်ဆွေကောင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည် အံ့ဩဖွယ်ရှိ၏။

၃၀၇။ ကဿပလုလင်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အမွေခံသား ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ တည်တံ့၏၊ ရှေးရှေး ဘဝ၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏၊ နတ်ဘုံ, အပါယ်ဘုံကိုလည်း မြင်၏။

၃၀၈။ ထိုမှတစ်ပါး ကဿပရဟန်းသည် ပြီးဆုံးပြီးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဇာတိ ကုန်ရာသို့ ရောက်၏၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသော ကိလေသာမှ အပပြုပြီးသူ (ရဟန္တာ) ဖြစ်၏။

၃၀၉။ ထို့အတူပင် (ငါ) ဘဒ္ဒကာပိလာနီသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိ၏၊ သေခြင်းကို ပယ်စွန့်၏၊ ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်ကို အောင်မြင်၍ အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၃၁၀။ လောက၌ အပြစ်ကို မြင်၍ ငါတို့ နှစ်ဦးလုံး ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ထိုငါတို့သည် ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏၊ ယဉ်ကျေးပြီး ဖြစ်ကုန်၏၊ အေးချမ်းသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၃၁၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၃၁၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၃၁၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီး ပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဘဒ္ဒကာပိလာနီရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၈ - ယသောဓရာထေရီအပဒါန်

၃၁၄။ အခါတစ်ပါး လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် မြတ်သော တောင်ဝှမ်းတစ်ခု၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူသည် ရှိသော် -

၃၁၅။ နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ကျောင်း၌ (သီတင်းသုံး) နေသော ယသော်ဓရာရဟန်းမအား ဤသို့ အကြံအစည်သည် ဖြစ်၏။

၃၁၆။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ မဟာ ပဇာပတိဂေါတမီသည် လည်းကောင်း၊ ကျော်စော ထင်ရှားကုန်သော မဟာထေရ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော ထေရီမ တို့သည် လည်းကောင်း-

၃၁၇။ ထိုသုဒ္ဓေါဒနမင်းစသည်တို့သည် အာသဝကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍ 'ဆီမီးလျှံတို့ကဲ့သို့' ငြိမ်းအေး ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားကုန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏၊ ငါသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်သာလျှင် ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့-

၃၁၈။ သွားအံ့ဟု ကြံစည်၍ မိမိ၏ အသက်ကို ကြည့်ရှုလတ်သော် ထိုနေ့၌ပင်လျှင် ကုန်ခန်းခြင်း သို့ ရောက်လတ္တံ့ဟူသော အာယုသင်္ခါရကို မြင်၍-

၃၁၉-၃၂၀။ ကြီးမားသော တန်ခိုး၊ ကြီးမားသော ပညာရှိသော ထိုယသောဓရာသည် မိမိ၏ သင်္ခမ်း ကျောင်းမှ ထွက်၍ သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူပြီးလျှင် ရဟန်းမတစ်သိန်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ မြတ်စွာဘုရား၏ စက်လက္ခဏာရှိသော ခြေတော်၏ အနီး သင့်လျော်ရာ အရပ်၌ ထိုင်လျက် ဤစကားကို လျှောက်ထား၏-

၃၂၁။ မြတ်စွာဘုရား လျှောက်ထားပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိ၍ နောက်ဆုံး အရွယ် ဖြစ်ပါ၏၊ ကုန်းကိုင်းသော 'ပစ္ဆာရဒသက' အရွယ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပါပြီ။

၃၂၂။ အကျွန်ုပ်၏ အရွယ်သည် ကြီးရင့်လှပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်၏ အသက်သည် နည်းလှပါပြီ၊ အရှင်တို့ ကို စွန့်၍ သွားရတော့အံ့၊ အကျွန်ုပ်သည် မိမိကိုယ်၏ ကိုးကွယ်ရာကို ပြုချိန်တန်ပါပြီ။

၃၂၃။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော အချိန်အရွယ်၌ သေခြင်းတရားသည် နှိပ်စက်၏၊ မြတ်စွာဘုရား ယနေ့ ညဥ့်၌ပင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရတော့အံ့။

၃၂၄။ မြတ်စွာဘုရား အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ ရင့် (အို) ခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတရား သည် မရှိ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ ပြုစီရင်ခြင်း မရှိသော ထိုနိဗ္ဗာန်မြို့သို့ သွားရပါတော့အံ့။

၃၂၅။ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော ပရိသတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဆည်းကပ်၍ အပြစ်ကို သိကုန်၏၊ ထိုအပြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ သည်းခံကြပါကုန်။

၃၂၆။ သံသရာ၌ ကျင်လည်၍လည်း အရှင်ဘုရား၌ အကျွန်ုပ်၏ ချွတ်ချော်မှုသည် အကယ်၍ ရှိပါ အံ့၊ မြတ်စွာဘုရား လျှောက်ကြားပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ အပြစ်ကို သည်းခံတော် မူပါ (ဟု ဤစကားကို လျှောက်ဆို၏)။

၃၂၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုယသောဓရာထေရီ၏ စကားကို ကြားနာရ၍ ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏- ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူခြင်းငှါ သွားတော့မည့်ဆဲဆဲ ဖြစ်သော သင့်အား အဘယ်မှာ အတံ့အပြန် ပြောရပါတော့အံ့နည်း။

၃၂၈။ ငါ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာသော ယသောဓရာ တန်ခိုးကိုလည်း ပြဦးလော့၊ အကြင်မျှလောက် ပရိသတ်အားလုံးတို့၏ ယုံမှားခြင်းကိုလည်း ဖြတ်တောက်ခဲ့ဦးလော့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၂၉။ ထိုယသောဓရာဘိက္ခုနီမသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုစကားတော်ကို ကြားနာ၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤစကားကို လျှောက်ထား၏-

၃၃၀။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ် ယသောဓရာသည် နန်းအိမ်တော်၌ စံနေစဉ်အခါ အရှင်ဘုရား၏ ကြင်ရာတော်ပါတည်း၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်၍ မိန်းမမြတ်တို့၏ ကြန်အင် လက္ခဏာ၌ တည်ပါ၏။

၃၃၁။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အရှင်၏ နန်းအိမ်တော်၌ မိန်းမ ကိုးသန်း ခြောက်သိန်းတို့၏ အကြီးအမှူးပါတည်း၊ မိန်းမအားလုံးတို့ကို အစိုးရသူပါတည်း။

၃၃၂။ ရုပ်အဆင်း အကျင့်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော အရွယ်၌ တည်ကုန်သော ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော မောင်းမအားလုံးတို့သည် 'လူတို့သည် နတ်တို့ကို ရိုသေကုန်သကဲ့သို့' အကျွန်ုပ်ကို (အခါခပ်သိမ်း) ရိုသေကြပါကုန်၏။

၃၃၃။ သာကီဝင်မင်းသား၏ နန်းအိမ်တော်၌ သတို့သမီးတစ်သိန်းတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ 'နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ နတ်တို့ကဲ့သို့' တူမျှသော ချမ်းသာ, ဆင်းရဲ ရှိလျက် (ပျော်မွေ့ခဲ့ပါ၏)။

၃၃၄။ (မြတ်စွာဘုရား) အကျွန်ုပ်သည် ရုပ်အဆင်းအရာ၌ ကာမဘုံကို ကျော်လွန်၍ တည်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို ချန်ထား၍ အကျွန်ုပ်၏ ရုပ်အဆင်းနှင့် တူသူ မရှိပါဘုရား (ဟု လျှောက်ထား၏)။

၃၃၅။ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တန်ခိုးကို ပြလေ၏၊ တစ်ပါးမက အထူးထူး အပြားပြားသော ကြီးသော တန်ခိုးတို့ကိုလည်း ပြ၏။

၃၃၆။ ကိုယ်သည် စကြဝဠာမျှလောက် ရှိ၏၊ ဦးခေါင်းသည် မြောက်ကျွန်းမျှလောက် ရှိ၏၊ အတောင်နှစ်ဖက်တို့သည် (အရှေ့,အနောက်) နှစ်ကျွန်းမျှလောက် ရှိကုန်၏၊ ကိုယ်အားဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပါကျွန်းမျှလောက် ရှိ၏။

၃၃၇။ မြီးစည်းသည် တောင်သမုဒ္ဒရာမျှလောက် ရှိ၏၊ ထိုမှတစ်ပါး အတောင်ပံတို့သည်ကား အသီးအသီးသော အခက်နှင့် တူကုန်၏၊ မျက်စိသည် လ, နေမျှလောက် ရှိ၏၊ ဦးစွန်းသည် မြင်းမိုရ်တောင်မျှလောက်ရှိ၏။

၃၃၈-၃၃၉။ နှုတ်သီးသည် စကြဝဠာတောင်မျှလောက် ရှိ၏၊ ဇမ္ဗူသပြေပင်ကို အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ နုတ်၍ ယပ်ခတ်ကာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးလျက်ပင် ဆင်အသွင်ကို လည်းကောင်း၊ ထို့အတူပင် မြင်းအသွင်, တောင်အသွင်, သမုဒ္ဒရာအသွင်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး လနေအသွင်, မြင်းမိုရ်တောင်အသွင်, သိကြားမင်းအသွင်ကို လည်းကောင်း ဖန်ဆင်းပြလေ၏။

၃၄၀။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ် ယသောဓရာပါတည်း၊ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏၊ လောကဓာတ် တစ်ထောင်တို့ကို ပဒုမ္မာကြာပွင့်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ခဲ့ပါ၏။

၃၄၁။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ် ယသောဓရာပါတည်း၊ အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏၊ ဗြဟ္မာအသွင်ကိုလည်း ဖန်ဆင်း၍ သဉ္ဉာရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းသော 'သုညတ' နိဗ္ဗာန်တရားကို ဟောပြခဲ့ပါ၏။

၃၄၂။ စကျွငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်) တို့၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယဉာဏ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၃၄၃။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အလုံးစုံသော အာသဝတို့ ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၃၄၄။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါကုန်၏။

၃၄၅။ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား လောက၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရှေးမြတ်စွာဘုရားတို့ (အထံ၌) ပေါင်းဆုံမိခြင်းကို အရှင်ဘုရားသည် ပြအပ်ပါပြီ၊ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဆုတောင်းခြင်းသည် အကျွန်ုပ်အား များပြားလှပါ၏။

၃၄၆။ မြတ်စွာဘုရား ကုသိုလ်ဖြစ်သော အကြင်ကံကို အကျွန်ုပ်သည် ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့တော်မူပါလော့၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ကောင်းမှုကို အကျွန်ုပ်သည် ဆည်းပူးအပ်ပါပြီ။

၃၄၇။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မလျောက်ပတ်သော အရာတို့ကို ကြဉ်၍ မကျင့်အပ်သည်ကို တားမြစ်၍ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ကို ကောင်းစွာ စွန့်လွှတ်အပ်ပါ၏။

၃၄၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကုဋေအထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး သူတစ်ပါးအား မယားပြုရန် အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်ကို လှူခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့လှူရာ၌ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် မဖြစ်ခဲ့ပါ။

၃၄၉။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကုဋေအထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အထောက်အပံ့ အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်ကို ပေးလှူခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့ ပေးလှူရာ၌ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် မဖြစ်ခဲ့ပါ။

၃၅၀။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကုဋေအထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်ကို အစားအစာ အကျိုးငှါ ပေးလှူခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့ ပေးလှူရာ၌ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် မဖြစ်ခဲ့ပါ။

၃၅၁။ အကျွန်ုပ်သည် ကုဋေအထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး အသက်တို့ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ၏၊ ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခြင်းကို ပြုအံ့ဟု အကျွန်ုပ်၏ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ၏။

၃၅၂။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို လည်းကောင်း၊ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော အဝတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို လည်ကောင်း၊ များစွာသော မိန်းမတန်ဆာတို့ကို လည်းကောင်း မလျှို့ဝှက်ပါ။

၃၅၃။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဥစ္စာစပါးကိုလည်း စွန့်ခဲ့ပါပြီ၊ ရွာတို့ကို လည်းကောင်း၊ နိဂုံးတို့ကို လည်းကောင်း၊ လယ်ယာကို လည်းကောင်း၊ သားတို့ကို လည်းကောင်း၊ သမီးတို့ကို လည်းကောင်း စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါပြီ။

၃၅၄။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စွန့်လွှတ် ခဲ့ရကုန်သော ဆင်, မြင်း, နွားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကျွေး ကျွန်မတို့သည် လည်းကောင်း မရေတွက်နိုင်ပါကုန်။

၃၅၅။ တောင်းတတ်သူတို့ကို အကြင်အလှူကို လှူအပ်ဟု အကျွန်ုပ်အား တိုင်ပင်၏၊ ထိုအလှူမြတ်ကို လှူခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မမြင်ဖူးပါ။

၃၅၆။ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ များပြားလှစွာ သံသရာ၌လည်း အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော ဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့ခြင်းသည် မရေတွက်နိုင်ပါ။

၃၅၇။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ဝမ်းမြောက်ပါ၏၊ ဆင်းရဲမှုတို့ကြောင့်ကား စိတ်မချမ်းသာခြင်း မဖြစ်ခဲ့ပါ၊ အလုံးစုံသော ချမ်းသာ, ဆင်းရဲတို့၌ ချိန်သဖွယ် (တူမျှ) သည် ဖြစ်ပါ၏။

၃၅၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် သင့်လျော်သော အကြောင်းဖြင့် အကြင် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်တရားကို ရှေးရှုဆောင်၏၊ ချမ်းသာ, ဆင်းရဲကို ခံစား၍ ထိုသမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၃၅၉။ ပြဟ္မဒေဝမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ (ပေါရာဏ) ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း (ဖူးမြင်ဆုတောင်းခဲ့၍) တစ်ပါးကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ်နှင့် အရှင်ဘုရား၏ ပေါင်းဆုံရခြင်းသည် များလှပါပြီ။

၃၆၀။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဆုတောင်းခြင်းသည် အကျွန်ုပ်အား များလှပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ကို ရှာဖွေသော အရှင်ဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးပါတည်း။

၃၆၁။ လေးအသင်္ချေတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ကို လည်းကောင်း လွန်၍ လောက၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူခဲ့ပါ၏။

၃၆၂။ မြို့စွန် မြို့ဖျားဖြစ်သော အရပ်ဒေသ၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ကြွလာရာဖြစ်သော လမ်းကို နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သုတ်သင်ကြကုန်၏။

၃၆၃။ ထိုအခါ ထိုအရှင်ဘုရားသည် “သုမေဓာ” အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား ဖြစ်၏၊ ကြွလာသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ လမ်းခရီးကိုလည်း သုတ်သင်စီရင်၏။

၃၆၄။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် “သုမိတ္တာ” ဟု ထင်ရှားသော အမျိုးသမီး ဖြစ်၏၊ (ရမ္မာဝတီ) ပြည်သူတို့ အစည်းအဝေးသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

၃၆၅။ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှါ ကြာရှစ်ခိုင်တို့ကို ယူခဲ့ပြီးသော် လူတို့ အလယ်၌ ထင်ရှားသော သုမေဓာရသေ့ကို ဖူးမြင်ရ၏။

၃၆၆။ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အစဉ်လိုက်သော ချစ်ကြင်နာခဲ့သော အလွန် နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးကို ဆွဲဆောင်နိုင်သော ရသေ့ကို ဖူးမြင်ရ၍ ထိုအခါ ငါ၏ အသက်ရှင်ခြင်းသည် အကျိုးရှိလေစွဟု အောက်မေ့ထင်မှတ်ခဲ့၏။

၃၆၇။ ထိုအခါ ငါသည် ရသေ့၏ မိမိအကျိုးကို အားထုတ်သည်ကို မြင်၏၊ ငါ၏ စိတ်သည် ရှေးကံကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၌လည်း ကြည်ညို၏။

၃၆၈။ တက်ကြွသော စိတ်ရှိသော ရသေ့၌ လွန်စွာ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၏၊ အရှင်ရသေ့ အရှင့်အား ပေးလှူရန် အခြားတစ်ပါးသော လှူဖွယ်ကို မမြင်ပါ၊ အရှင့်အား ပန်းတို့ကို လှူပါ၏။

၃၆၉။ အရှင်ရသေ့ ကြာငါးခိုင်တို့သည် အရှင်ရသေ့အား ဖြစ်ပါစေကုန်၊ ကြာသုံးခိုင်တို့သည် အကျွန်ုပ်အား ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အရှင်ရသေ့ အရှင်၏ သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ် အကျိုးငှါ ထိုအရှင်ရသေ့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းဆုံမိခြင်း ဖြစ်ပါစေကုန်။

လေးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၃၇၀။ သုမေဓာရသေ့မြတ်သည် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်အကျိုးငှါ ပန်းတို့ကို ယူ၍ ကြွလာသော အမြတ်ဆုံး ရသေ့ ဖြစ်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို လူတို့အလယ်၌ ပူဇော်လေ၏။

၃၇၁။ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် တက်ကြွသော စိတ်ရှိသော ရသေ့ကို မြင်၍ လူတို့အလယ်၌ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏-

၃၇၂။ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ဤကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အကျွန်ုပ်၏ ဖြောင့်စွာဖြစ်သော ကောင်းမှု ကံကို (ဤသို့) ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏ -

၃၇၃။ ရသေ့မြတ် ဤသတို့သမီးသည် သင့်အကျိုးငှါ တူမျှသော စိတ်ရှိသည် တူမျှသော ကောင်းမှု ကံရှိသည် တူမျှသော အမှုကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာယကံ, ဝစီကံအားဖြင့် ချစ်အပ်သူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၇၄။ ဤသတို့သမီးသည် ရှုချင်စဖွယ်ရှိသူ, ချစ်ဖွယ်ရှိသူ, စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သူ, ချစ်ဖွယ်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူ ဖြစ်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ အမွေခံသူ, တန်ခိုးကြီးသူ ဖြစ်၍ နေလတ္တံ့။

၃၇၅။ အရှင်၏ ဘဏ္ဍာကြုတ်ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဤသတို့သမီးသည် ကုသိုလ် တရားတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်လတ္တံ့။

၃၇၆။ ထိုသင့်အား အစဉ်စောင့်ရှောက်လျက် ပါရမီတို့ကို ဖြည့်လတ္တံ့၊ 'ခြင်္သေ့သည် နှောင်အိမ်ချိုင့် ကို ဖျက်ဆီး၍ သွားသကဲ့သို့' (သာဝက) ဗောဓိဉာဏ်သို့ ရောက်လတ္တံ့ (ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါ၏)။

၃၇၇။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေမတွက်နိုင်သော လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို အကြင်ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုစကားကို ဝမ်းမြောက်လျက် ဤသို့ မိန့်ကြား ဗျာဒိတ်စကားအတိုင်း ပြုလေ့ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၃၇၈။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေခဲ့၏၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် မရေတွက်နိုင်သော နတ်ပြည်, လူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို ခံစားပြီး၍-

၃၇၉။ အကျွန်ုပ်သည် နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း ချမ်းသာ ဆင်းရဲတို့ ကို ခံစားပြီးလျှင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၃၈၀။ အကျွန်ုပ်သည် ရုပ်အဆင်းလှသူ, စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူ, အခြံအရံများသူ, သီလရှိသူ, ထိုမှတစ်ပါး အလုံးစုံ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသူ, အမျိုးတို့၌ အပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်ပေ၏။

၃၈၁။ လာဘ်ကို လည်းကောင်း၊ အခြံအရံအကျော်အစောကို လည်းကောင်း၊ ပူဇော်သက္ကာရကို လည်းကောင်း ရ၏။ လောကဓံတရားနှင့် တွေ့ကြုံရသော်လည်း အကျွန်ုပ်အား စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မရှိပေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် ဘေးမရှိသည် ဖြစ်၍ နေရပါ၏။

၃၈၂။ ထိုကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူသော အခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူအပ်၏၊ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သာကီဝင်မင်းတို့ နေပြည်တော်၌ (အကျွန်ုပ်၏) ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ညွှန်ပြတော်မူပါ၏။

၃၈၃။ အကြင်မိန်းမသည် ကျေးဇူးလည်း ပြုတတ်ပေ၏၊ အကြင်မိန်းမသည် ချမ်းသာ ဆင်းရဲ၌ တူမျှ၏၊ အကြင်မိန်းမသည် အကျိုးစီးပွါးကိုလည်း ပြောကြားလေ့ ရှိပေ၏၊ အကြင် မိန်းမသည် အစဉ်လည်း စောင့်ရှောက်တတ်ပေ၏၊ ထိုမိန်းမ၏ ဂုဏ်ကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။

၃၈၄။ ကုဋေငါးရာသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုဋေကိုးရာကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း ပွင့်တော်မူခဲ့ကုန်၏။ ထိုနတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။

၃၈၅။ ဆုတောင်းခြင်းသည် အကျွန်ုပ်အား များလှပါ၏၊ တရားမင်း မြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့။ ကုဋေတစ်ထောင့်တစ်ရာ သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ကုဋေကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း-

၃၈၆။ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။ ဆုတောင်းခြင်းသည် အကျွန်ုပ်အား များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့။

၃၈၇။ ကုဋေနှစ်ထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း၊ ကုဋေသုံးထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။

၃၈၈။ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့။ ကုဋေလေးထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း၊ ကုဋေငါးထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း-

၃၈၉။ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့-

၃၉၀။ကုဋေခြောက်ထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း၊ ကုဋေခုနစ်ထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။

၃၉၁။ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့။ ကုဋေရှစ်ထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း၊ ကုဋေကိုးထောင်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း-

၃၉၂။ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့-

၃၉၃။ ကုဋေတစ်သိန်းကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်၏၊ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။

၃၉၄။ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့။ ကုဋေကိုးထောင်ကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့လည်းကောင်း ပွင့်တော်မူကုန်၏။

၃၉၅။ နတ်ထက်နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့-

၃၉၆။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ကုဋေတစ်သိန်းရှစ်ဆယ်ငါးဆူတို့ လည်းကောင်း၊ ရှစ်ထောင်ငါးရာ သုံးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေတို့ လည်းကောင်း-

၃၉၇။ နတ်ထက် နတ်ဖြစ်တော်မူကုန်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား ကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေခဲ့ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့-

၃၉၈။ ရာဂကင်းပြီးကုန်သော ခြောက်ဆယ့်လေးကုဋေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ပွင့်တော်မူခဲ့ကုန်၏၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အထံ၌ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့-

၃၉၉။ ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းပြီးကုန်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် 'သာဝက' ရဟန္တာတို့သည် မရေမတွက်နိုင်ပါကုန်၊ ထိုရဟန္တာတို့၏ အထံ၌ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းခြင်းသည် များလှပါ၏၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာကြားတော်မူပါလော့-

၄၀၀။ ဤသို့ တရား၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ တရားကို အခါခပ်သိမ်း ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း အထံတော်၌ တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသူသည် ဤလောက၌ လည်းကောင်း၊ တမလွန်လောက၌ လည်းကောင်း ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ, နေရပါ၏။

၄၀၁။ ကောင်းသော အကျင့် 'သုစရိုက်' တရားကို ကျင့်ရာ၏၊ မကောင်းသော အကျင့် 'ဒုစရိုက်' တရားကို မကျင့်ရာ။ တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသူသည် ဤလောက၌ လည်းကောင်း၊ တမလွန်လောက၌ လည်းကောင်း ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ, နေရပါ၏။

၄၀၂။ အကျွန်ုပ်သည် သံသရာ၌ ငြီးငွေ့၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါ၏၊ အခြံအရံ တစ်ထောင်ဖြင့် ကြောင့်ကြမဲ့ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် -

၄၀၃။ အိမ်ရာထောင်သော လူ့အဖြစ်ကို စွန့်ပယ်၍ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါ၏၊ လခွဲမရောက်မီပင် သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ခဲ့ပါ၏။

၄၀၄။ များစွာကုန်သော လူတို့သည် သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို လည်းကောင်း 'သမုဒ္ဒရာ၌ လှိုင်းတံပိုးတို့ကဲ့သို့' ပို့ဆောင်ပါကုန်၏။

၄၀၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲနေရ၏။

၄၀၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၀၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

၄၀၈။ ဤသို့ များပြားသော ဆင်းရဲဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း ခံစားပြီးလျှင် အထူးစင်ကြယ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လျက် အလုံးစုံသော ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို ရရှိပါ၏။

၄၀၉။ အကြင်မိန်းမသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းမှုကုသိုလ် အကျိုးငှါ မိမိကိုယ်ကို ပေးလှူ၏၊ ထိုမိန်းမအား အဖော် (ခင်ပွန်း) ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ အကြောင်း လေးပါးတို့ ပေါင်းစပ် ပြုစီရင်ခြင်း မရှိသော ရောက်ထိုက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပါ၏။

၄၁၀။ အကျွန်ုပ်အား အတိတ်ကံသည် လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံသည် လည်းကောင်း၊ အနာဂတ်ကံ သည် လည်းကောင်း ကုန်ပါပြီ။ အလုံးစုံသော ကံသည် အကျွန်ုပ်အား ကုန်ပါပြီ၊ စကြဝါးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

ဤသို့လျှင် ယသောဓရာရဟာန်းမသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆို ခဲ့၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ယသောဓရာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၉ - ယသောဓရာပမုခဒသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၄၁၁။ လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ လောက၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာ မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၄၁၂။ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် သုမေဓာရသေ့ကို လည်း ကောင်း၊ သုမိတ္တာသတို့သမီးကို လည်းကောင်း တူမျှသော ချမ်းသာ, ဆင်းရဲရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ဗျာဒိတ် စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။

၄၁၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ရှုမြင်လို၍ နတ်နှင့်တကွသော လောက သို့ လှည့်လည်စဉ် ထိုသူတို့အား ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားရာ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစည်းအဝေးသို့ ချဉ်းကပ်၍ (ဤသို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါ၏)။

၄၁၄။ အရှင်ရသေ့ အရှင်သည် အနာဂတ် အစည်းအဝေး၌ အားလုံးသော အကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်ပါလော့၊ အားလုံးသော အကျွန်ုပ်တို့ပင် အရှင်၏ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သော ချစ်ဖွယ်ကို ပြောဆိုသောမယားတို့ ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏။

၄၁၅။ ရဟာန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် အလုံးစုံသော ဒါနကို ပေးလှူ ခဲ့ပါကုန်၏၊ သီလကို ဆောက်တည်ခဲ့ပါကုန်၏၊ ဘာဝနာကို ကောင်းစွာ ပွါးများခဲ့ပါကုန်၏၊ ဤအလုံးစုံကို ရှည်ကြာသော ညဥ့်, နေ့ပတ်လုံး စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါပြီ။

၄၁၆။ ရဟာန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား နံ့သာကို လည်းကောင်း၊ နံ့သာပျောင်းကို လည်း ကောင်း၊ ပန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆီမီးကို လည်းကောင်း၊ ရတနာဖြင့် ပြီးသော အမှတ်မရှိ တောင့်တ အပ်သော အရာအားလုံးကို လည်းကောင်း စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါပြီ။

၄၁၇။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အခြားပြုအပ်သော အမှုကို လည်းကောင်း၊ လူ၌ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်ကို လည်းကောင်း ဤအားလုံးကိုပင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှည်ကြာသော ညဥ့်, နေ့ပတ်လုံး စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါပြီ။

၄၁၈-၄၁၉။ ဘဝများစွာ သံသရာပတ်လုံး အကျွန်ုပ်တို့သည် များစွာသော ကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့ပါပြီ၊ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်လျက် အစိုးရခြင်း စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် သာကီဝင်မင်းသား၏ နန်းတော်၌ အထူးထူး, အသီးသီးသော အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်လျက် 'နတ်သမီးကဲ့သို့' နှစ်သက်ဖွယ် အဆင်း ရှိပါကုန်၏။

၄၂၀။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်သော လာဘ်ဖြင့် အခြံအရံ အကျော်အစောသို့ ရောက်ကုန်၏၊ အပူဇော် ခံရပါကုန်၏၊ အားလုံးတို့၏ အရိုအသေကို ခံရပါကုန်၏၊ ထမင်း, အဖျော်တို့ကို ရလွယ်ပါကုန်၏၊ အခါခပ်သိမ်း လွန်စွာ မြတ်နိုးခံရပါကုန်၏။

၄၂၁။ အိမ်ရာထောင်သော လူ့အဖြစ်ကို စွန့်ပစ်၍ အိမ်ရာ မထောင်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏၊ လခွဲ မရောက်မီ အားလုံးသော အကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြပါကုန်၏။

၄၂၂။ ထမင်း, အဖျော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဝတ်, အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း ရလွယ်ပါကုန်၏။ အရိုအသေ ပြုအပ်, ပူဇော်အပ်သော ပစ္စည်းအားလုံးတို့သည် အခါခပ်သိမ်း ဆိုက်ရောက်လျက် ရှိပါကုန်၏။

၄၂၃။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ် ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပါကုန်၏။

၄၂၄။ အကျွန်ုပ်တို့၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေကုန်၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါကုန်ပြီ။

၄၂၅။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီး ပါကုန်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ယသောဓရာ အမှူးရှိသည့် ရဟန်းမတစ်သောင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့ကုန်၏။ ။

ကိုးခုမြောက် ယသောဓရာပမုခဒသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၃ - ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ===

၁၀ - ယသောဓရာပမုခအဋ္ဌာရသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၄၂၆။ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ဖြစ်ကုန်သော ယသောဓရာ အမှူးရှိကုန်သော ရဟန်းမတစ်သောင်း ရှစ်ထောင်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

၄၂၇။ တစ်သောင်းရှစ်ထောင်သော ရဟန်းမ အလုံးစုံတို့သည် တန်ခိုးကြီးသူတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးကုန်လျက် စွမ်းအားအလျောက် လျှောက်ကြားကုန်၏။

၄၂၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အိုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သေခြင်းသည် လည်းကောင်း ကုန်ပါပြီ။ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် အာသဝမရှိသော ငြိမ်းအေးသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သွားပါကုန်အံ့။

၄၂၉။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ရှေးအခါက အပြစ်ကို မသိပါကုန်၍ အားလုံးတို့အားပင် ချွတ်ယွင်းမှုသည် အကယ်၍ ရှိငြားအံ့၊ လူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့အား သည်းခံတော်မူပါ။

၄၃၀။ ငါဘုရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာတတ်သော ချစ်သမီးတို့သည် တန်ခိုးကိုလည်း ပြကုန်ဦးလော့၊ အကြင်မျှလောက် ပရိသတ်အားလုံးတို့၏ ယုံမှားခြင်းကို လည်း ဖြတ်တောက် ကြကုန်ဦးလော့။

၄၃၁။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ယသောဓရာ အမှူးပြုသော အားလုံးသော မိန်းမတို့သည် စိတ်ကို ပွါးစေတတ်ကုန်၏၊ ချစ်စဖွယ်, ကြည့်ရှုစဖွယ် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အားလုံးသော မိန်းမတို့သည် အရှင်၏ နန်းအိမ်တော်၌ အရှင်၏ ကြင်ရာတော်တို့ပါတည်း။

၄၃၂။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်၏ နန်းအိမ်တော်၌ ကိုးသန်း ခြောက်သိန်းသော မိန်းမတို့၏ အကြီးအမှူးတို့ပါတည်း၊ မိန်းမအားလုံးတို့ကို အစိုးရသူတို့ပါတည်း။

၄၃၃။ ရုပ်အဆင်းဂုဏ်, အကျင့်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပါကုန်၏၊ အရွယ်၌ တည်ကုန်လျက် ချစ်စဖွယ် ပြောဆိုတတ်ပါကုန်၏၊ 'လူတို့သည် နတ်တို့ကို ရိုသေကုန်သကဲ့သို့' မောင်းမအား လုံးတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ရိုသေကြပါကုန်၏။

၄၃၄။ တစ်သောင်းရှစ်ထောင်ကုန်သော အမျိုးသမီးအားလုံးတို့သည် သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုအခါ ယသောဓရာအမှူးရှိသော တစ်ထောင်သော အမျိုးသမီးတို့သည် အကြီးအမှူးတို့ပါတည်း၊ အစိုးရသူတို့ပါတည်း။

၄၃၅။ ရုပ်အဆင်းအရာ၌ ကာမဘုံကို ကျော်လွန်၍ ကောင်းစွာ တည်ပါကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရား (သာကီဝင်မင်းသမီး) တစ်ထောင်တို့၏ ရုပ်အဆင်းနှင့် တူသူ မရှိပါ (ဟုလျှောက်ကြားကုန်၏)။

၄၃၆။ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား တန်ခိုးကို ပြကြကုန်၏၊ တစ်ပါးမက အထူးထူး အပြားပြားသော အခြင်းအရာရှိသော များစွာသော တန်ခိုးတို့ကိုလည်း ပြကြကုန်၏။

၄၃၇။ ကိုယ်သည် စကြဝဠာမျှလောက် ရှိ၏၊ ဦးခေါင်းသည် မြောက်ကျွန်းမျှလောက် ရှိ၏၊ အတောင်နှစ်ဖက်တို့သည် (အရှေ့,အနောက်) နှစ်ကျွန်းမျှလောက် ရှိကုန်၏၊ ကိုယ်အားဖြင့် ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းမျှလောက် ရှိ၏။

၄၃၈။ မြီးစည်းသည် တောင်သမုဒ္ဒရာမျှလောက် ရှိ၏၊ ထိုမှတစ်ပါး အတောင်ပံတို့သည် အထူးထူးသော အခက်နှင့် တူကုန်၏၊ မျက်စိသည် လနေမျှလောက် ရှိ၏၊ ဦးစွန်းသည် မြင်းမိုရ်တောင်မျှလောက် ရှိ၏။

၄၃၉။ နှုတ်သီးသည် စကြဝဠာတောင်မျှလောက် ရှိ၏၊ ဇမ္ဗုသပြေပင်ကို အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ နှုတ်၍ ယပ်ခတ်ကာ မြတ်စွာဘုရားကို ချဉ်းကပ်ကုန်၍ ရှိခိုးလျက်ပင်-

၄၄၀။ ဆင်အသွင်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုအတူပင် မြင်းအသွင်ကို လည်းကောင်း၊ တောင်အသွင်၊ သမုဒ္ဒရာအသွင်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး လနေအသွင်, မြင်းမိုရ်တောင်အသွင်, သိကြားမင်းအသွင်ကို လည်းကောင်း ဖန်ဆင်းပြကြကုန်၏။

၄၄၁။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ယသောဓရာ အမျိုးရှိသော သူတို့ပါတည်း၊ စက္ကြင်မျိုး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါကုန်၏၊ လူတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား ကြာမြင့်စွာ ပွါးများခြင်းဖြင့် ပြီးမြောက်ပါကုန်၏။

၄၄၂။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)တို့၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ် အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယဉာဏ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါကုန်၏။

၄၄၃။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ။ အာသဝ အာလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ ပါကုန်။

၄၄၄။ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါကုန်၏။

၄၄၅။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား လောက၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရှေးမြတ်စွာဘုရားတို့ (အထံ၌) ပေါင်းဆုံမိခြင်းကို အရှင်ဘုရားသည် ပြအပ်ပါပြီ၊ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဆုတောင်းခြင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့အား များပြားလှပါကုန်၏။

၄၄၆။ မြတ်စွာဘုရား ကုသိုလ်ဖြစ်သော အကြင်ကံကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးအပ်ကုန်ပြီ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့တော်မူပါလော့၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ကောင်းမှုကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆည်းပူးအပ်ပါ ကုန်ပြီ။

၄၄၇။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် မလျောက်ပတ်သော အရာတို့ကို ကြဉ်၍ မကျင့်အပ်သည်ကို တားမြစ်ပါကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်တို့ကို ကောင်းစွာ စွန့်လွှတ်အပ်ပါကုန်၏။

၄၄၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကုဋေ အထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး သူတစ်ပါးအား မယားပြုရန် အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့ လှူရာ၌ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့သည် မဖြစ်ခဲ့ပါကုန်။

၄၄၉။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကုဋေအထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အထောက်အပံ့ အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့ ပေးလှူရာ၌ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့သည် မဖြစ်ခဲ့ပါကုန်။

၄၅၀။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကုဋ္ဌေအထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်တို့ကို အစားအစာ အကျိုးငှါ ပေးလှူခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့ ပေးလှူရာ၌ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့သည် မဖြစ်ခဲ့ပါကုန်။

၄၅၁။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကုဋ္ဌေအထောင်မကသော ဘဝတို့ပတ်လုံး အသက်တို့ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါကုန်၏၊ ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခြင်းကိုပြုအံ့ဟု အကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါကုန်၏။

၄၅၂။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဤအတူ တန်ဆာဆင်အပ်သော အဝတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ များစွာသော မိန်းမတန်ဆာတို့ကို လည်းကောင်း မလျှို့ဝှက်ပါကုန်။

၄၅၃။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ) ဥစ္စာ စပါးကိုလည်း စွန့်ခဲ့ပါပြီ။ ရွာတို့ကို လည်းကောင်း၊ နိဂုံးတို့ကို လည်းကောင်း၊ လယ်ယာတို့ကို လည်ကောင်း၊ သားတို့ကို လည်းကောင်း၊ သမီးတို့ကို လည်းကောင်း စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။

၄၅၄။ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ စွန့်လွှတ်ခဲ့ရကုန်သော ဆင်, မြင်း, နွားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကျွန်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည် လည်းကောင်း မရေတွက်နိုင်ပါကုန်။

၄၅၅။ တောင်းတတ်သူတို့ကို အကြင် အလှူကို လှူအံ့ဟု အကျွန်ုပ်တို့အား တိုင်ပင်၏၊ ထိုအလှူမြတ်ကို လှူခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မမြင်ဖူးပါကုန်။

၄၅၆။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ များပြားလှစွာ သံသရာ၌လည်း အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော ဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့ခြင်းသည် မရေတွက်နိုင်ပါ။

၄၅၇။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ဝမ်းမြောက်ပါကုန်၏၊ ဆင်းရဲမှုတို့ကြောင့်ကား စိတ်မချမ်းသာခြင်း မဖြစ်ခဲ့ပါကုန်၊ အလုံးစုံသော ချမ်းသာ, ဆင်းရဲတို့၌ ချိန်သဖွယ် (တူမျှ) ကုန်သည် ဖြစ်ပါကုန်၏။

၄၅၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် သင့်လျော်သော အကြောင်းဖြင့် အကြင် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်တရားကို ရှေးရှုဆောင်၏၊ ချမ်းသာ, ဆင်းရဲကို ခံစား၍ ထိုသမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၄၅၉။ ဗြဟ္မဒေဝမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ (ပေါရာဏ) ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း (ဖူးမြင်ဆုတောင်းရ၍) တစ်ပါးကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်ဘုရားနှင့် ပေါင်းဆုံရခြင်းသည် များလှပါပြီ။

၄၆၀။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဆုတောင်းခြင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့အား များလှပါ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ကို ရှာဖွေသော အရှင်ဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးတို့ပါတည်း။

၄၆၁။ လေးအသင်္ချေတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ကို လည်းကောင်း (လွန်၍) လောက၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူခဲ့ပါ၏။

၄၆၂။ မြို့စွန်မြို့ဖျား အရပ်ဒေသ၌ မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ကြွလာရာ ဖြစ်သော လမ်းစကို နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ သုတ်သင်ကြကုန်၏။

၄၆၃။ ထိုအခါ ထိုအရှင်ဘုရားသည် သုမေဓာအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားဖြစ်၏၊ ကြွလာသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ လမ်းခရီးကိုလည်း သုတ်သင်စီရင်၏။

၄၆၄။ ထိုအခါ အားလုံးသော အကျွန်ုပ်တို့သည် ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ကုန်းပန်းပွင့်, ရေပန်းပွင့် တို့ကို ပြည်သူတို့ အစည်းအဝေးသို့ ဆောင်ယူကုန်၏။

၄၆၅။ ထိုအခါ များမြတ်သော အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် တက်ကြွသော စိတ်ရှိသော သုမေဓာရသေ့ကို ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

၄၆၆ -၄၆၇။ နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ ထိုရသေ့၏ အမှုကို ဗျာဒိတ်စကား ပြော ကြားတော်မူသော် မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်၏၊ တော်လဲ၏၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်သမီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်နှင့်တကွကုန်သော လူတို့သည် လည်းကောင်း တက်ကြွသော စိတ်ရှိသော ရသေ့အား အထူးထူးသော ပူဇော်ဖွယ် ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာကို ပူဇော်၍ ဆုတောင်းခဲ့ကြပါကုန်၏။

၄၆၈။ ဒီပင်္ကရာဟူသော မိမိအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ယနေ့ ဆုတောင်းကုန်သော အကြင်သူတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

၄၆၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား အကြင်ဗျာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြားတော်မူ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဗျာဒိတ်စကားကို ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက် ဤသို့ မိန့်ကြားသော ဗျာဒိတ်စကားအတိုင်း ပြုလေ့ရှိသူတို့ ဖြစ်ခဲ့ပါကုန်၏။

၄၇၀။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေကုန်၏၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံ၏ အစွမ်းကြောင့် မရေတွက်နိုင်သော နတ်ပြည်, လူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ခံစားပြီး၍-

၄၇၁။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း ချမ်းသာ ဆင်းရဲတို့ကို ခံစားကုန်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့ ကုန်၏။

၄၇၂။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်အဆင်းလှသူ, စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူ, အခြံအရံများသူ, သီလရှိသူ, ထိုမှ တစ်ပါး အလုံးစုံ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသူ, အမျိုးတို့၌ အရိုအသေ ခံရသူတို့ ဖြစ်ပေကုန်၏။

၄၇၃။ လာဘ်ကို လည်းကောင်း၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကို လည်းကောင်း၊ ပူဇော်သက္ကာရကို လည်းကောင်း ရကုန်၏။ လောကဓံတရားနှင့် တွေ့ကြုံရသော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မရှိချေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် ဘေးမရှိသည် ဖြစ်၍ နေရကုန်၏။

၄၇၄။ ထိုကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူအပ်၏၊ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သာကီဝင်မင်းတို့၏ နေပြည်တော်၌ (ယသောဓရာ၏) ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း ညွှန်ပြတော်မူ၏။

၄၇၅။ အကြင်မိန်းမသည် ကျေးဇူးလည်း ပြုတတ်ပေ၏၊ အကြင်မိန်းမသည် ချမ်းသာဆင်းရဲ၌ တူမျှ၏၊ အကြင်မိန်းမသည် အကျိုးစီးပွါးကိုလည်း ပြောကြားလေ့ ရှိပေ၏၊ အကြင်မိန်းမသည် အစဉ် လည်း စောင့်ရှောက်တတ်ပေ၏ဟု ထိုမိန်းမ၏ ဂုဏ်ကို ညွှန်ပြတော်မူပေ၏။

၄၇၆။ ကောင်းသော အကျင့် 'သုစရိုက်' တရားကို ကျင့်ရာ၏၊ မကောင်းသော အကျင့် 'ဒုစရိုက်' တရားကို မကျင့်ရာ။ တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသော သူသည် ဤလောက၌ လည်းကောင်း၊ တမလွန် လောက၌ လည်းကောင်း ချမ်းသာစွာ အိပ်ရနေရပါ၏။

၄၇၇။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ရာထောင်သော လူ့အဖြစ်ကို ပယ်စွန့်၍ အိမ်ရာ မထောင်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏၊ လခွဲသို့ မရောက်မီ သစ္စာလေးပါးကို ရကြပါကုန်၏။

၄၇၈။ များစွာသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ သက်န်းကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းကို လည်းကောင်း 'သမုဒ္ဒရာ၏ လှိုင်းတံပိုးတို့ကဲ့သို့' ပို့ဆောင်ကုန်၏။

၄၇၉။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ သွားသော ဆင်မတို့ကဲ့သို့' အာသဝ မရှိဘဲ နေရကုန်၏။

၄၈၀။ အကျွန်ုပ်တို့၏ လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်[၁] မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့ အစဉ်ရောက်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၄၈၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

၄၈၂။ ဤသို့များသော အပြားရှိသော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ များသော အပြားရှိသော စည်းစိမ်တို့ကို လည်းကောင်း စင်ကြယ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို ရကုန်၏။

၄၈၃။ အကြင်မိန်းမတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းမှု ကုသိုလ်အကျိုးငှါ မိမိကိုယ်ကို ပေးလှူကုန်၏၊ ထိုမိန်းမအား အဖော် (ခင်ပွန်း)၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ အကြောင်း လေးပါးတို့ ပေါင်းစပ်ပြုစီရင်ခြင်း မရှိသော ရောက်ထိုက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပါကုန်၏။

၄၈၄။ အကျွန်ုပ်တို့အား အတိတ်ကံသည် လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံသည် လည်းကောင်း၊ အနာဂတ်ကံသည် လည်းကောင်း ကုန်ပြီ။ အလုံးစုံသော ကံသည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား ကုန်ပြီ၊ စကျွင်းပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါကုန်၏ (ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏)။

၄၈၅။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူခြင်းငှါ လျှောက်ဆိုကုန်သော သင်တို့အား အလွန်ကို အဘယ်သို့ မိန့်ဆိုရကုန်အံ့နည်း၊ ပြုစီရင်မှု အပြစ်မှ ငြိမ်းအေးသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြကုန်လော့။

ဤသို့လျှင် ယသောဓရာ အမှူးရှိကုန်သော ရဟန်းမတစ်သောင်းရှစ်ထောင်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့ကုန်၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ယသောဓရာပမုခအဋ္ဌာရသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန် ပြီး၏။

သုံးခုမြောက် ကုဏ္ဍလကေသီဝဂ် ပြီး၏။

၁။ မမ-ကို ဝုစ်ပြန်ပေးသည်။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၁ - ယသဝတီပမုခဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၁။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဘဝအားလုံးတို့သည် ကုန်ခန်းကုန်ပါပြီ၊ ဝဋ်ဘဝတို့သည် ဒုက္ခငြိမ်းခြင်းဖြင့် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်ပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့အား အလုံးစုံသော အာသဝေါတို့သည် လည်း မရှိပါကုန်ဟု လျှောက်ကြားပါကုန်၏။

၂။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အမှတ်မရှိ ရှေး၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြု၍ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ကောင်းစွာ ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏၊ အသုံးအဆောင်ဖြင့် ပြီးသော ဝတ္ထုကို လှူခဲ့ပါ၏။

၃။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့်သာဝကတို့အား လည်းကောင်း အသုံးအဆောင်ဖြင့် ပြီးသော ဝတ္ထုကို လှူဒါန်း၍ ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

၄။ (အကျွန်ုပ်တို့သည်) အယုတ်, အမြတ်ဖြစ်သော ကံကို ရဟန်းတို့အား (ပြု၍) ကောင်းစွာ ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဤအယုတ်, အမြတ်ဖြစ်သော ကံကိုပြုခဲ့ပါ၏။

၅။ ထိုကုသိုလ်ကံ၏ အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် လူ၌ဖြစ်သော အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုးကို ကျော်လွန်၍ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ရပါကုန်၏။

၆။ ကံကို ဖြစ်စေရာ, ပြုရာ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေနေရာ၌ လည်းကောင်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ရပါကုန်၏။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌ တစ်ပေါင်းတည်း မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ရပါကုန်၏။

၇။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်အဆင်းလှသူ, စည်းစိမ်ရှိသူ, 'နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ နတ်တို့အား ပူဇော်ကုန်သကဲ့သို့' နန်းတွင်း၌ လာဘ်သပ်ပကာဖြင့် ပူဇော်ခံရသူ ဖြစ်ပါကုန်၏။

၈။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငြီးငွေ့၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် ရဟန်း ပြုကြပါကုန်၏၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်ကို အစွဲပြု၍ အကျွန်ုပ်အားလုံးတို့သည် ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြပါကုန်၏။

၉။ များစွာသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း အရိုအသေပြုအပ် ပူဇော်အပ်ကုန်၍ ပို့ဆောင်ကြပါကုန်၏။

၁၀။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအား လုံးတို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'ဆင်မတို့သည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေကုန်သကဲ့သို့' အာသဝမရှိဘဲ နေရကုန်၏။

၁၁။ အကျွန်ုပ်တို့၏ လာခြင်းသည် ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ်ဖြစ်ပေ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့ ရောက်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ယသဝတီအမှူးရှိကုန်သော မင်းသမီးဖြစ်သော ရဟန်းမ တစ်သောင်းရှစ်ထောင်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့ကုန်၏။ ။

ရှေးဦးစွာသော ယသဝတီပမုခအဋ္ဌာရသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၂ - စတုရာသီတိဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်

၁၃။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လက်ခြေရှိကုန်သော ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ဘုရား၏ နေပြည်တော်၌ ပျော်မွေ့ကြပါကုန်၏။

၁၄။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကုန်သည်, သူဆင်းရဲမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကိန္နရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ လေးကျွန်း၌ ရှိကုန်သော သတို့သမီးများစွာတို့သည် လည်းကောင်း အရှင်ဘုရား၏ နေပြည်တော်၌ ပျော်မွေ့ကြပါကုန်၏။

၁၅။ အချို့ ရဟန်းပြုကုန်၍ တရားကို ရှုမြင်လေ့ရှိသူတို့ များစွာ ရှိပါကုန်၏၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကိန္နရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း အနာဂတ်ကာလ၌ (နိဗ္ဗာန်ကို) တွေ့ထိရရှိကြပါကုန်လတ္တံ့။

၁၆။ (ထိုသူတို့သည်) အလုံးစုံသော အခြံအရံ အကျော်အစောကို ခံစားရ၍ အလုံးစုံ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်လျက် အရှင်ဘုရားအား ကြည်ညိုခြင်းကို ရကြကုန်၍ အနာဂတ် ကာလ၌ (သစ္စာလေးပါးကို) သိကြပါကုန်လတ္တံ့။

၁၇။ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုငါးမျိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားသမီးဖြစ်သော အကျွန်ုပ်တို့၌ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကြည့်ရှုစဉ် (အရှင်ဘုရား၏) ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါကုန်၏။

၁၈။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝအားလုံးတို့သို့ ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော တဏှာအရင်း အမြစ်တို့ကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အနုသယတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကုသိုလ်ပြု စီရင်မှု 'ပုညာဘိသင်္ခါရ' တို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။

၁၉။ အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် သမာဓိလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိကြပါကုန်၏၊ သမာပတ်၌ လေ့လာခြင်းကို ပြုအပ်ပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဈာန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တရား၌ ပျော်မွေ့ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း အခါခပ်သိမ်း နေကြပါကုန်၏။

၂၀။ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝတဏှာကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရတို့ကို လည်းကောင်း ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီ။ အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော နိဗ္ဗာန်သို့ သွားလိုပါကုန်၍ ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်။

၂၁။ သင်တို့သည် ငါ့အား ရှည်မြင့်သော ညဥ့်နေ့ပတ်လုံး ကျေးဇူးတို့ကို ပြုပြီးကုန်ပြီ၊ သင်တို့အားလုံးတို့သည် ပရိသတ်လေးပါးတို့၏ ယုံမှားခြင်းကို ဖြတ်၍ ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြကုန်လော့။

၂၂။ (အကျွန်ုပ်တို့သည်) မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးလျက် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းတို့ကို ပြုပြီးလျှင် အချို့သော ရဟန်းမတို့သည် အလင်းရောင်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး အမိုက်တိုက်ကို လည်းကောင်း ပြကြကုန်၏။

၂၃။ အချို့သော ရဟန်းမတို့သည် လ, နေတို့ကို လည်းကောင်း၊ ငါးနှင့်တကွသော သမုဒ္ဒရာကို လည်းကောင်း ပြကြကုန်၏။ အချို့သော ရဟန်းမတို့သည် မြင်းမိုရ်တောင်ကို လည်းကောင်း၊ တောင်ရံခုနစ်ထပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို လည်းကောင်း ပြကြကုန်၏။

၂၄။ အချို့သော ရဟန်းမတို့သည် တာဝတိံသာဘုံကို လည်းကောင်း၊ ယာမာဘုံကို လည်းကောင်း၊ တုသိတာဘုံကို လည်းကောင်း၊ နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံကို လည်းကောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသောဝသဝတ္တီဘုံကို လည်းကောင်း တန်ခိုးဖြင့် ပြကြကုန်၏။

၂၅။ အချို့သော ရဟန်းမတို့သည် ပြဟ္မာတို့ကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သူတို့အားသာ ထိုက်သော စင်္ကြံကို လည်းကောင်း ပြကြကုန်၏။ ပြဟ္မာ့အသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍ သုညတနိဗ္ဗာန် တရားကိုလည်း ဟောကြကုန်၏။

၂၆။ အားလုံးသော ရဟန်းမတို့သည် အထူးထူး တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကိုပြု၍ မြတ်စွာဘုရားအား တန်ခိုးကို ပြလျက် စွမ်းအားကို ပြကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးကြကုန်၏။

၂၇။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)တို့၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ် အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးသူတို့ ဖြစ်ပါကုန်၏။

၂၈။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၂၉။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ၏။

၃၀။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား လောက၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရှေးမြတ်စွာဘုရားတို့ (အထံ၌) ပေါင်းဆုံမိခြင်းကို အရှင်ဘုရားသည် ပြအပ်ပါပြီ၊ အရှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ ဆုတောင်းခြင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့အား များပြားလှပါကုန်၏။

၃၁။ မြတ်စွာဘုရား ကုသိုလ်ဖြစ်သော အကြောင်းကံကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့တော်မူပါလော့။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား အကျိုးငှါ ကောင်းမှုတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆည်းပူးအပ်ပါကုန်ပြီ။

၃၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ နေပြည်တော်သည် ဟံသာဝတီ မည်၏။

၃၃။ ဂင်္ဂါမြစ်သည် ဟံသာဝတီမြို့၏ တံခါးမှ အခါခပ်သိမ်း စီးလျက်ရှိ၏၊ မြစ်သည် ရှိပ်စက်အပ်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည် သွားခြင်းကို မရကုန်။

၃၄။ နှစ်ရက်, သုံးရက်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ တစ်လပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ထို့ထက်အလွန် လေးလပတ်လုံး လည်းကောင်း (မြစ်ရေ) ပြည့်သည်ရှိသော် ထိုရဟန်းတို့သည် သွားခြင်းကို မရကုန်။

၃၅။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ဇမ္ဗူလမည်သော တိုင်းပြည်ကို အစိုးရသောမင်း ဖြစ်လေ၏၊ ထိုမင်းသည် ရေဖြင့် ပိတ်ဆို့ တားမြစ်အပ်သော ထိုရဟန်းတို့ကို မြင်၍ ဂင်္ဂါမြစ်၌ တံတားကို ပြုလုပ်လေ၏။

၃၆။ ထိုအခါ (အသပြာ) တစ်သိန်းတို့ဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်၌ တံတားကို ပြုလုပ်လေ၏၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌ သံဃာ၏ အကျိုးငှါ ကျောင်းကိုလည်း ဆောက်လုပ်လေ၏။

၃၇။ မြင့်မြတ်သော အမျိုး, ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ ဖြစ်သော ထိုမိန်းမ, ယောက်ျားတို့သည် ထိုမင်း၏ တံတားကို လည်းကောင်း၊ ကျောင်းကိုလည်းကောင်း ညီမျှသော အဖိုးကို ပြုကြလေကုန်၏။

၃၈။ ငါတို့သည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူတို့သည် လည်းကောင်း အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ အမွေခံတို့ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ မြို့၌ လည်းကောင်း၊ ခရိုင်နယ် (ဇနပုဒ်) တို့၌ လည်းကောင်း-

၃၉။ ထိုများစွာသော မိန်းမယောက်ျား, သတို့သား သတို့သမီးတို့သည် တံတားအား လည်းကောင်း၊ ကျောင်းအား လည်းကောင်း သဲတို့ကို ကြဲဖြန့်လေကုန်၏။

၄၀။ လမ်းမကို တံမြက်လှည်းခြင်းကို ပြု၍ ငှက်ပျောပင် ရေပြည့်အိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ တံခွန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အခိုးအထုံကို လည်းကောင်း၊ နံ့သာမှုန့်ကို လည်းကောင်း၊ ပန်းကို လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုလျက်-

၄၁။ တံတားကျောင်းတို့ကို ပြုစေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်၍ အလှူကြီးကို ပေးလှူလျက် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၄၂။ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ တတ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ဇမ္ဗူလမင်းအား အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

၄၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်း လွန်သည်ရှိသော် ဘဒ္ဒကမ္ဘာသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ (ဤမင်းသည်) ဘဝကြီးငယ်၌ ခံစားပြီးလျှင် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်သို့ ရောက်လတ္တံ့။

၄၄။ အချို့သော ယောက်ျား, မိန်းမတို့သည် လက်အမှုကို ပြုကုန်၏၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည် အနာဂတ်ကာလ၌ (ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏) မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ (ဟုအနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏)။

၄၅။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း နတ်ဘုံသို့ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးတို့ပါတည်း။

၄၆။ မရေတွက်နိုင်သော နတ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ မရေတွက်နိုင်သော လူ့ချမ်းသာကို လည်းကောင်း (ခံစား၍) ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ဘုရားအား လုပ်ကျွေးပါကုန်၏။ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ခဲ့ပါကုန်၏။

၄၇။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လူတို့၏ ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး မြတ်သော နတ်တို့၏ ပြည်၌ လည်းကောင်း နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း ရှိသူတို့ ဖြစ်ပါကုန်၏။

၄၈။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် အရိုအသေပြု ခံရကုန်သည်ဖြစ်၍ ရုပ်အဆင်း, စည်းစိမ် အခြံအရံကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး ကျော်စောခြင်းကို လည်းကောင်း အားလုံးကို မပြတ် ရရှိပါကုန်၏။

၄၉။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ မွေးဖွားလျက် သာကီဝင်မင်းသား အိမ်တော်၌ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လက်ခြေရှိသူတို့ ဖြစ်ပါကုန်၏။

၅၀။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် အခါခပ်သိမ်းပင် တန်ဆာ မဆင်အပ်သော မြေကို မမြင်ရပါကုန်၊ မစင်ကြယ်သော ရွံ့ညွန်မြေကို မမြင်ရပါကုန်။

၅၁။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေးကံအကျိုးကြောင့် အိမ်၌ နေသော အကျွန်ုပ်တို့၏ အထံသို့ အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်သော ပူဇော်သက္ကာရအားလုံးကို အခါခပ်သိမ်း ပို့ဆောင်ကြပါကုန်၏။

၅၂။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ကို စွန့်ပစ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကုန်သည်ရှိသော် သံသရာ ခရီးမှ ထွက်မြောက်ကုန်လျက် ရာဂကင်းသူတို့ ဖြစ်ရပါကုန်၏။

၅၃။ အကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ထိုထိုအရပ်မှ တစ်ထောင်သော သင်္ကန်း, ဆွမ်း, ဆေးပစ္စည်း, အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းတို့ကို အခါခပ်သိမ်း ပို့ဆောင်ကြပါကုန်၏။

၅၄။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရပါကုန်၏။

၅၅။ အကျွန်ုပ်၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၅၆။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ပုဏ္ဏားသတို့သမီး ရဟန်းမတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့ကုန်၏။ ။

နှစ်ခုမြောက် စတုရာသီတိဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၃ - ဥပ္ပလဒါယိကာထေရီအပဒါန်

၅၇။ အရဇာဝတီမြို့၌ အရဇာမည်သော မင်းသည် ရှိ၏၊ ငါသည် ထိုမင်း၏ မိဖုရားဖြစ်၍ ငါသည် အတူတကွ လှည့်လည်သွားလာရ၏။

၅၈။ ထိုအခါ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ချဉ်းကပ်လျက် ထိုင်ပြီးလျှင် ဤသို့ ကြံစည်၏- ငါ့အား ဆောင်ယူ၍ သွားနိုင်သော ငါ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည် မရှိသေးချေ။

၅၉။ ငါသည် အလွန်ပြင်းစွာ ပူလောင်သော ခါးစပ်သော ကြမ်းတမ်းသော သဘောရှိသော အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော ငရဲသို့ သွားရလိမ့်မည်တကား၊ ဤအရာ၌ ငါ့အား ယုံမှားဖွယ်သည် မရှိချေ။

၆၀။ ငါသည် ဤသို့ ကြံစည်၍ စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေပြီးလျှင် မင်းသို့ ချဉ်းကပ်လျက် ဤစကားကို လျှောက်ထား၏ -

၆၁။ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်တို့ မိန်းမတို့မည်သည် ယောကျ်ားတို့အောက် ယုတ်ညံ့သူတို့ ဖြစ်ပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်အား ရဟန်းတစ်ပါးကို ပေးပါလော့၊ ဆွမ်းကျွေးလိုပါ၏ဟု (ဤစကားကို လျှောက်ထား၏)။

၆၂။ ထိုအခါ မင်းသည် ပွါးများပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော ရဟန်းကို ငါ့အားပေးလေ၏၊ (ငါသည်) ထိုရဟန်း၏ သပိတ်ကို ယူ၍ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဖြင့် ပြည့်စေခဲ့၏။

၆၃။ ငါသည် မွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို ပြည့်စေ၍ ကောင်းသော နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံလျက် မြတ်သော အဝတ်နှင့်တကွ ဖုံးလွှမ်းပြီးလျှင် နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူခဲ့၏။

၆၄။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်လွှတ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၆၅။ တစ်ထောင်သော နတ်မင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ တစ်ထောင်သော စကြဝတေးမင်းတို့၏ မိဖုရားအဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏။

၆၆။ ပြန့်ပြောသော ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်ကိုကား ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်၊ ထိုအခါ ထိုဆွမ်းအလှူ၏ အခြားတစ်ပါးသော ကံ၏ အကျိုးသည် အထူးထူး အပြားပြား များလှပေ၏။

၆၇။ ငါ၏ အဆင်းသည် ကြာညိုပန်းအဆင်းနှင့် တူ၏၊ (ငါသည်) အဆင်းလှ၏၊ လွန်စွာ ရှုချင်ဖွယ်ရှိ၏၊ မိန်းမတို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အမျိုးမြတ်၌ ဖြစ်၏၊ အလင်းရောင်ကို ဆောင်နိုင်၏။

၆၈။ နောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်၏၊ ငါသည် သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ သားတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ မောင်းမတစ်ထောင်တို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်၏။

၆၉။ ငါသည် အိမ်၌ ငြီးငွေ့၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏၊ ခုနစ်ညမြောက် ရောက်လတ်သော် သစ္စာလေးပါးကို သိသော ဉာဏ်သို့ ရောက်၏။

၇၀။ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာ နေရာကျောင်းကို လည်းကောင်း နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၁။ မြတ်စွာဘုရား ကုသိုလ်ဖြစ်သော အကြောင်းကံကို ကျွန်ုပ်သည် ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့တော်မူပါလော့။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရား၏ အကျိုးငှါ အကျွန်ုပ်သည် များစွာသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို စွန့်လွှတ်အပ်ပါပြီ။

၇၂။ ဤကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အလှူကို ပေးလှူခဲ့ရသော အခါမှစ၍ မကောင်းသော သူတို့လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘဝကို မသိစဖူးပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၃။ ငါသည် နတ်ဘဝ သို့မဟုတ် လူ့ဘဝဟူသော ဂတိနှစ်ပါးတို့ကိုသာ သိ၏၊ အခြားတစ်ပါးသော ဂတိကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၄။ များသော စည်းစိမ် များသော ဥစ္စာရှိသော မြင့်မြတ်သော အမျိုးတို့ကိုသာ သိပေ၏၊ အခြားတစ်ပါးသော အမျိုးတို့ကို မသိရပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆွမ်းလှူရခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၅။ ဘဝကြီးငယ်၌ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ စိတ်မနှစ်မြို့ဖွယ်ကို မတွေ့မြင်ရပေ။ (ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည်) ဝမ်းမြောက်စွာ ပြုခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

၇၆။ မြတ်စွာဘုရား ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်) တို့၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယဉာဏ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၇၇။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပါပြီ၊ အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၇၈။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ၏။

၇၉။ အကျွန်ုပ်သည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၈၀။ အကျွန်ုပ်၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၈၁။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥပ္ပလဒါယိကာရဟန်းမသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။

သုံးခုမြောက် ဥပ္ပလဒါယိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၄ - သိင်္ဂါလမာတုထေရီအပဒါန်

၈၂။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်တော်မူသော လောက၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၈၃။ ထိုအခါ ငါသည် ဟံသာဝတီမြို့ဝယ် အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် တောက်ပသော ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၍ များသော ဥစ္စာရှိသော အမတ်မျိုး၌ မွေးဖွားသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၈၄။ ငါသည် လူအပေါင်းခြံရံလျက် အဖနှင့်တကွ သွား၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာကြားပြီးလျှင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၈၅။ (ငါသည်) ရဟန်းပြုပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် (ပြုအပ်သော) မကောင်းမှုကို ကြဉ်ရှောင်ခဲ့၏၊ ဝစီဒုစရိုက်ကို စွန့်၍ အသက်မွေးမှုကို သုတ်သင်ခဲ့၏။

၈၆။ (ငါသည်) မြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညို၏။ တရား၌ လည်းကောင်း၊ သံဃာ၌ လည်းကောင်း ထက်သန်သော ရိုသေခြင်း ရှိ၏။ သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားခြင်း၌ ယှဉ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်း၌ လိုလား၏။

၈၇။ ထိုအခါ ငါသည် ရဟန်းမ (တစ်ဦး)ကို သဒ္ဓါတရားဖြင့် နှလုံးသွင်းရှိသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု မြတ်စွာဘုရား ချီးကျူးသည်ကို ကြားနာခဲ့ရ၏၊ ငါသည် ထိုအရာအထူးကို တောင့်တ၍ သိက္ခာသုံးပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့၏။

၈၈။ ထိုအခါ သနားခြင်း ကရုဏာသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းကို အလိုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏၊ အကြင်သူအား မြတ်စွာဘုရား၌ မတုန်လှုပ်သော သဒ္ဓါတရားသည် ကောင်းစွာ တည်၏၊ အကြင်သူအား ကောင်းသော အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ် ချီးကျူးအပ်သော သီလသည် ကောင်းစွာ တည်၏။

၈၉။ အကြင်သူအား သံဃာ၌ ကြည်ညိုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်သော ဉာဏ် အမြင် 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ' သည် လည်းကောင်း ရှိ၏။ ထိုသူကို "ဆင်းရဲသောသူ မဟုတ်" ဟု ဆိုကုန်၏၊ ထိုသူ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် အချည်းနှီးမဟုတ်။

၉၀။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိသည် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အဆုံးအမတော်ကို အောက်မေ့လျက် သဒ္ဓါတရားကို လည်းကောင်း၊ သီလစောင့်ထိန်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်အမြင်တရားကို လည်းကောင်း အားထုတ်ရာ၏ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉၁။ ငါသည် ထိုတရားစကားကို ကြားနာရသော် ဝမ်းမြောက်၍ ငါ၏ ဆုတောင်းခြင်းကို မေးလျှောက်၏၊ ထိုအခါ မယုတ်လျော့သော လုံ့လရှိတော်မူသော မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြေကြားတော်မူခဲ့၏၊ ကောင်းသော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံပေသော ချစ်သမီး မြတ်စွာဘုရား၌ ကြည်ညိုသော သင်သည် ကောင်းစွာ တောင့်တသော ထိုအရာအထူးကို ရလတ္တံ့။

၉၂။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။

၉၃။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတို့၌ တရားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော အမွေခံသမီးတော် ဖြစ်၍ သိင်္ဂါလလုလင်၏ အမိဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မ 'သာဝိကာ' ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၄။ ထိုအခါ ထိုဗျာဒိတ်စကားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ အသက်ထက်ဆုံး မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို မေတ္တာစိတ်ရှိလျက် အကျင့် ပဋိပတ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၉၅။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၉၆။ ယခု နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ဘဝ၌ကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင် များမြတ်သော ရတနာတို့ ပေါင်းစုရာ ကြွယ်ဝသော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။

၉၇။ သိင်္ဂါလမည်သော ငါ၏ သားသည် မှားသော လမ်းခရီး၌ မွေ့လျော်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူတည်းဟူသော တောအုပ်သို့ ပြေးဝင်၏၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ပူဇော်ခြင်းလျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိ၏။

၉၈။ နတ်လူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းအကျိုးငှါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွသွားလတ်သော် အထူးထူးသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးသော ထိုသိင်္ဂါလလုလင်ကို မြင်၍ လမ်းခရီး၌ ရပ်လျက် ဆုံးမတော်မူ၏။

၉၉။ ထိုသိင်္ဂါလလုလင်အား တရားဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အသံသည် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်၏၊ နှစ်ကုဋေသော ယောကျ်ားမိန်းမတို့၏ (သစ္စာလေးပါး) တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၁၀၀။ ထိုအခါ ငါသည် ပရိသတ်သို့ သွားလျက် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော တရားစကားကို ကြားနာရသော် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၁၀၁။ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်း၌ လိုလားသော ငါသည် ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွါးများ၍ ကာလ မကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ အခါခပ်သိမ်းပင် သွား၏၊ မျက်စိကို နှစ်သက်စေတတ်သော ရုပ်အဆင်းတော်ကို မရောင့်ရဲသည် ဖြစ်၍သာလျှင် ဖူးမြင်၏။

၁၀၃။ ငါသည် အလုံးစုံသော ပါရမီတော်ကြောင့်ဖြစ်သော အသရေ၏ တည်ရာဖြစ်သော မြတ်သော အလုံးစုံသော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော ရုပ်အဆင်းတော်ကို (ဖူးမြင်ရခြင်း၌) မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

၁၀၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဂုဏ်၌ နှစ်သက်တော်မူ၍ သိင်္ဂါလသတို့သား၏ အမိသည် သဒ္ဓါတရားဖြင့် နှလုံးသွင်းရှိသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဟု ငါ့ကို ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

၁၀၅။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ် အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယဉာဏ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးဖြစ်ပါ၏။

၁၀၆။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၁၀၇။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ၏။

၁၀၈။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၀၉။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၁၀။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့် သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် သိင်္ဂါလမာတာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ ။

လေးခုမြောက် သိင်္ဂါလမာတုထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၅ - သုက္ကာထေရီအပဒါန်

၁၁၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဖူးမြော်ချင်စဖွယ် တင့်တယ်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ရှုမြင်တတ်သော ဝိပဿီမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော် မူ၏။

၁၁၂။ ထိုအခါ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့တွင် အမှတ်မရှိ တစ်ခုသောအမျိုး၌ ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားကို နာကြားရ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

၁၁၃။ ငါသည် များသော အကြားအမြင် ရှိ၏၊ တရားကို ကျင့်ဆောင်၏၊ ပဋိဘာန်ဉာဏ် ရှိ၏၊ ထိုမှတစ်ပါး ဆန်းကြယ်သော တရားကိုလည်း ဟောပြောတတ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်လေ့ရှိ၏။

၁၁၄။ ထိုအခါ ငါသည် များစွာသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွါး အလို့ငှါ တရားဟောမှုကို ပြုခဲ့၍ ထိုဘဝမှ စုတေသည်ရှိသော် တုသိတာဘုံသို့ ရောက်လျက် အခြံအရံ အကျော် အစောများသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၁၅။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ 'မီးလျှံကဲ့သို့' အခြံအရံအားဖြင့် တောက်ပတော်မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။

၁၁၆။ ထိုအခါ၌လည်း ငါသည် ရဟန်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ၌ လိမ္မာသူဖြစ်လျက် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားစကားတို့ကို ထွန်းကားစေခြင်းကြောင့် ထိုဘဝမှလည်း တာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

၁၁၇။ သုံးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ပင်လျှင် ကြီးမြတ်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော ဝေဿဘူမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏၊ ထိုအခါ၌လည်း ထို့အတူပင် ငါသည်-

၁၁၈။ ရဟန်းပြု၍ တရားကို ကျင့်ဆောင်လျက် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေခဲ့၏၊ (ထို့ကြောင့်) ပျော်မွေ့ဖွယ် နတ်ပြည်သို့ သွား၍ ကြီးစွာသော ချမ်းသာကို ခံစားရပေ၏။

၁၁၉။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ကကုသန်ဘုရားမြတ်သည် ပွင့်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ၌လည်း ထို့အတူပင် ငါသည်-

၁၂၀။ ရဟန်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို အသက်ရှိသမျှ ထွန်းလင်းစေပြီးလျှင် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် ငါသည် 'မိမိဘုံကဲ့သို့' တာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

၁၂၁။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင် လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော် မူတတ်သော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၂၂။ ထိုအခါ၌လည်း ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၍ များသော အကြားအမြင်ရှိသူ, တရားကို ကျင့်ဆောင်သူဖြစ်လျက် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေခဲ့၏။

၁၂၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင် လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူသော သေခြင်းအဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၂၄။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌လည်း ရဟန်းပြုခဲ့၍ သူတော်ကောင်း တရားကို သင်ပြီး၍ အဋ္ဌကထာ၌ ရဲရင့်သူ ဖြစ်၏။

၁၂၅။ ကောင်းသော အကျင့်သီလရှိ၏၊ မကောင်းမှုကို ရှက်လေ့ရှိ၏၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ လိမ္မာသူ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (တပည့်တော်သည်) အသက်ထက်ဆုံး များစွာသော တရားဟောမှုကို ပြုပြီးလျှင် -

၁၂၆။ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ရသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ရ၏။

၁၂၇။ ယခု နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ဘဝ၌လည်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ များစွာသော ရတနာတို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်သော သူဋ္ဌေးမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။

၁၂၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတစ်ထောင် ခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူသောအခါ သိကြားမင်းသည် (ဤသို့) ချီးကျူးလေ၏-

၁၂၉။ ယဉ်ကျေးပြီးကုန်သော ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးကုန်သော ရသေ့ဟောင်း ရဟန္တာ တစ်ထောင်တို့နှင့်တကွ ယဉ်ကျေးပြီး၍ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးတော်မူသော သိင်္ဂီနိက်ရွှေ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ဝင်တော်မူ၏ (ဟု ချီးကျူး၏)။

၁၃၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို မြင်၍ ဂုဏ်တော် အပေါင်းကိုလည်း ကြားနာ၍ မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေပြီး၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို စွမ်းအားရှိသမျှ ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၃၁။ နောက်အခါ၌လည်း အိမ်မှ ထွက်၍ ဓမ္မဒိန္နာရဟန်းမ၏အထံ၌ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြု၏။

၁၃၂။ ငါသည် ဆံပင်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်ကုန်စဉ် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေ အပ်ကုန်ပြီ၊ ငါသည် ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီ အဆုံးအမ အားလုံးကို သင်ယူခဲ့၏။

၁၃၃။ ထို့နောက် များစွာသော လူတို့၏ အစည်းအဝေး၌ တရားကို ဟော၏၊ တရားဟောအပ်သည် ရှိသော် အထောင်မကသော သတ္တဝါတို့၏ (သစ္စာလေးပါး) တရားကို ထိုးထွင်း သိခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏။

၁၃၄။ ငါ့အား အလွန်ကြည်ညိုသော နတ်သည် ထိုအကြောင်းကို သိ၍ အလွန်အံ့သြလျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို လှည့်လည်ပြီးလျှင် (ဤသို့ ကြွေးကြော်လေ၏)။

၁၃၅။ အကြင်လူတို့သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဟောပြောလျက်ရှိသော သုက္ကာရဟန်းမ (ထံ)သို့ မဆည်းကပ်ကုန်၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ဤလူတို့သည် အဘယ်ကို ပြုလုပ်နေကုန်သနည်း၊ ပျားရည်ကို သောက်၍ သာလျှင် နေကြကုန်သလော။

၁၃၆။ ခရီးသွားတို့သည် မိုးရေကို သောက်ကြရကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပညာရှိတို့သည်ကား မဆုတ်မပြန် နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော (အရသာတစ်ပါး) မသွန်းလောင်းဘဲ ဩဇာရှိသော ထိုအမြိုက်တရားရေကို သာလျှင် သောက်ကုန်ယောင်တကား (ဟု ကြွေးကြော်လေ၏)။

၁၃၇။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)တို့၌လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယဉာဏ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၁၃၈။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၁၃၉။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ၏။

၁၄၀။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၄၁။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၄၂။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် သုက္ကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ ။

ငါးခုမြောက် သုက္ကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ငါးခုမြောက် ဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၆ - အဘိရူပနန္ဒာထေရီအပဒါန်

၁၄၃။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဖူးမြော်ချင်စဖွယ် တင့်တယ်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၌ သိမြင်သော ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော ဝိပဿီမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလေ၏။

၁၄၄။ ထိုအခါ ငါသည် ဗန္ဓုမတီမြို့တွင် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော အမျိုးမြတ်၌ ဖြစ်၍ အလွန် အဆင်းလှသူ ကြင်နာသနားတတ်သူ လူအပေါင်း၏ ပူဇော်ခံရသူလည်း ဖြစ်ပေ၏။

၁၄၅။ ငါသည် ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားကို နာကြားရခြင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခဲ့၏။

၁၄၆။ ငါသည် သီလတို့၌ စောင့်ရှောက်သူဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလတ်သော် ဓာတ်တော်စေတီတော်၏ အထက်၌ ရွှေထီးကို ပူဇော်ခဲ့၏။

၁၄၇။ ငါသည် အသက်ထက်ဆုံး သီလရှိသူ လွတ်လွတ် စွန့်ကြဲခြင်းရှိသူ ဖြစ်လျက် ထိုဘဝမှ စုတေ၍ လူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာဘုံသို့ ကပ်ရောက်ရ၏။

၁၄၈-၁၄၉။ ထိုအခါ ငါသည် ရူပါရုံ, သဒ္ဒါရုံ, ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆင်း ချမ်းသာ, အခြံအရံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထို့အတူပင် အစိုးရခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း ဆယ်ပါးသော အကြောင်းအရာတို့ဖြင့် ကြွင်းသော နတ်တို့ကို ကျော်လွန် လွှမ်းမိုး၍ တင့်တယ်၏။

၁၅၀။ ငါသည် ယခု နောက်ဆုံးဘဝ၌လည်း ကပိလမည်သော မြို့တော်၌ဖြစ်၍ ခေမကသာကီဝင်မင်း၏ နန္ဒာအမည်ရှိသော သမီးတော်ဟု ကျော်စောထင်ရှား၏။

၁၅၁။ ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အလွန်အဆင်းလှသော ပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏၊ အကြင်အခါ ငါသည် အရွယ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ရုပ်အဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်၏။

၁၅၂။ ထိုအခါ ဤကပိလမြို့၌ ငါ့ကို အလိုရှိခြင်းကြောင့် သာကီဝင်မင်းတို့အား အလွန်ကြီးစွာသော ငြင်းခုံခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏၊ ထို့ကြောင့် ခမည်းတော်သည် သာကီဝင်မင်းတို့သည် မပျက်စီးပါစေလင့် ဟု ကြံစည်၍ ငါ့ကို ရဟန်းပြုစေ၏။

၁၅၃။ ငါသည် ရဟန်းပြုပြီးသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ရုပ်အဆင်း၌ ရှုတ်ချမုန်းတီး တတ်ကြောင်းကို ကြားရသဖြင့် ငါ၏ ရုပ်အဆင်းဖြင့် မာန်တက်လျက် လူတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ မချဉ်းကပ်ခဲ့ချေ။

၁၅၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်းမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမခံရာသို့လည်း မသွားခဲ့၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြောင်း ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် မိမိအထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍-

၁၅၅။ အကြောင်းဥပါယ်၌ လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်သမီး ရုပ်အဆင်းနှင့်တူသော မိန်းမပျိုကို လည်းကောင်း၊ မိန်းမအိုကို လည်းကောင်း၊ သေနေသော မိန်းမကို လည်းကောင်း မိန်းမသုံးမျိုးတို့ကို တန်ခိုးဖြင့် ပြတော်မူ၏။

၁၅၆။ ငါသည် ထိုမိန်းမတို့ကို မြင်ရသည်ရှိသော် အလွန်ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကောင်၌ တပ်ခြင်းကင်းလျက် ဘဝ၌ ငြီးငွေ့လျက် တည်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏-

၁၅၇။ ချစ်သမီးနန္ဒာ နာကျင်ခြင်း, မစင်ကြယ်ခြင်း သဘောရှိသော အထက်သို့ လျှံတက်၍ အောက်သို့ ယိုစီးခြင်း သဘောရှိသော သူမိုက်တို့သာ တွယ်တာ နှစ်သက်အပ်သော ဤခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်ကို ရှုစမ်းပါလော့။

၁၅၈။ မတင့်တယ်သော (အသုဘ) အားဖြင့် စိတ်ကို အာရုံတစ်ခုတည်း ရှိလျက် ကောင်းစွာ တည်တံ့အောင် ပွားများစေပါလော့၊ ဤသင်မြင်သော ကိုယ်ကဲ့သို့ ထိုသင်၏ ကိုယ်သည် ထို့အတူပင် တည်း၊ ထိုသင်၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဤသင်မြင်သော ကိုယ်သည်လည်း ထို့အတူပင်တည်း။

၁၅၉။ ဤသို့ ထိုကိုယ်ကို ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး မပျင်းမရိဘဲ ရှုသည်ရှိသော် ထိုရှုခြင်းကြောင့် မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော ပညာဖြင့် ဖောက်ထွင်း၍ နေရလတ္တံ့ (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၆၀။ ထိုငါသည် မမေ့မလျော့ဘဲ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်လတ်သော် အတွင်း, အပြင်နှင့်တကွ ဤကိုယ်ကို အမှန်အတိုင်း မြင်၏။

၁၆၁။ ထိုအခါ ငါသည် ကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ခဲ့၏၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်း တပ်ခြင်းကင်းခဲ့၏၊ ငါသည် မေ့လျော့ခြင်း မရှိဘဲ သံယောဇဉ် ကင်းလျက် ငြိမ်သက်အေးမြသူ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တို့၌ လည်းလေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးဖြစ်ပါ၏။

၁၆၃။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝ အားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၁၆၄။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ ပါ၏။

၁၆၅။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝမရှိဘဲ နေရ၏။

၁၆၆။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၆၇။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီး ပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အဘိရူပနန္ဒာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခြောက်ခုမြောက် အဘိရူပနန္ဒာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၇ - အဘယကာသိထေရီအပဒါန်

၁၆၈။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဗြာဟ္မဏမျိုး ဖြစ်တော်မူသော များမြတ်သော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော အနွယ်အားဖြင့် ကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၁၆၉။ ထိုအခါ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ပါတိမောက်သီလ၌ လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့၌ လည်းကောင်း စောင့်စည်းခဲ့ပေ၏။

၁၇၀။ အစားအစာ၌လည်း အတိုင်းအရှည်ကို သိလေ့ရှိ၏၊ နိုးကြားခြင်း၌လည်း ယှဉ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်း၌လည်း ယှဉ်လျက် နေလေ့ရှိသော ငါသည် အာသဝေါ ကင်းပြီးသော ရဟန်းမ (တစ်ဦး) ကို-

၁၇၁။ ငါသည် ပြစ်မှားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြည့်တန်ဆာမဟု ဆဲဆိုခဲ့မိ၏၊ ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့် ငရဲ၌ ကျခဲ့ရ၏။

၁၇၂။ ထိုကံအကြွင်းကြောင့် များစွာပင် သူတစ်ပါးတို့နှင့် စပ်သွယ်သော ပြည့်တန်ဆာမမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့ရ၏၊ နောက်ဆုံးဘဝ၌ကား-

၁၇၃။ ငါသည် မြတ်သော အကျင့်၏ အစွမ်းကြောင့် ကာသိတိုင်းတို့ဝယ် သူဌေးမျိုး၌ မွေးဖွားလျက် 'နတ်ဘုံတို့၌ နတ်သမီးကဲ့သို့' ရုပ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ခဲ့ပေ၏။

၁၇၄။ ရှုချင်စဖွယ်ရှိသော ငါ့ကို တွေ့မြင်ကုန်သည် ရှိသော် ငါ၏ ဆဲရေးခြင်း၏ အစွမ်းကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင် ပြည့်တန်ဆာမ အဖြစ်၌ သွင်းထားကုန်၏။

၁၇၅။ ထိုငါသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ရှေးဝါသနာ (အထုံ) နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရဟန်းပြု၏။

၁၇၆။ ထိုအခါ ပဉ္စင်းခံခြင်းအကျိုးငှါ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွားလတ်သော် လမ်းခရီး၌ အပျော်ကြူးသူ လူဆိုးတို့ တည်ရှိသည်တို့ကို ကြားသိရ၍ တမန်ဖြင့် ပဉ္စင်းခံခြင်းကို ရခဲ့ပေ၏။

၁၇၇။ ကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း အလုံးစုံသော ကံသည် ကုန်ခန်းပြီ၊ ထို့အတူ အလုံးစုံသော သံသရာကိုလည်း လွန်မြောက်ပြီ၊ ပြည့်တန်ဆာမ အဖြစ်ကိုလည်း ကုန်စေအပ်ပြီ။

၁၇၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (အကျွန်ုပ်သည်) ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)တို့၌ လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၁၇၉။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝ အားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၁၈၀။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ အထံ၌ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ၏။

၁၈၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲနေရ၏။

၁၈၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စစ်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၁၈၃။ လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အဘယကာသိရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ ။

ခုနစ်ခုမြောက် အဘယကာသိထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၈ - ပုဏ္ဏိကာထေရီအပဒါန်

၁၈၄။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း -

၁၈၅။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းသော ရဟန်းမ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈၆။ ငါသည် အကြားအမြင် များ၏၊ တရားကို ကျင့်ဆောင်၏၊ အကြောင်းအကျိုး (အဌကထာအနက်)ကို မေးမြန်းတတ်၏၊ တရားတို့ကိုလည်း သင်ယူ၍ နာကြားတတ်၏၊ ဆည်းကပ်တတ်၏။

၁၈၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်တွင် လူတို့၏အလယ်၌ တရားဟောတတ်သူ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ငါသည် ထိုအကြားအမြင် များခြင်းကြောင့် ချစ်အပ်သော သီလရှိသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုခဲ့၏။

၁၈၈။ ယခု နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ဘဝ၌လည်း ငါသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အိမ်၌ ရေခပ်ကျွန်မ၏ (သမီး) ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈၉။ ငါသည် ရေခပ်သွားလတ်သော် ရေ၏ အလယ်၌ အအေးဖြင့် နှိပ်စက်လျက်ရှိသော ဗေဒင်သရဏ္ဍာယ်တတ်သော ပုဏ္ဏားကို တွေ့မြင်၏၊ ထိုပုဏ္ဏားကို တွေ့မြင်၍ ဤစကားကို ပြောဆို၏-

၁၉၀။ ရေခပ်လေ့ရှိသော ငါသည် စကားအပြစ်ဘေးဖြင့် နှိပ်စက်ခံရလျက် အရှင်သခင်တို့၏ ဒဏ်ဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ ချမ်းအေးသော အခါ၌ အခါခပ်သိမ်း ရေသို့ ဆင်းသက်ရပေ၏။

၁၉၁။ ပုဏ္ဏား သင်သည် အဘယ်သူအား ကြောက်၍ အခါခပ်သိမ်း ရေသို့ ဆင်းသက်ဘိသနည်း၊ ခိုက်ခိုက်တုန်သော ကိုယ်တို့ဖြင့် ပြင်းထန်သော အအေးကို ခံစားနေဘိသနည်း (ဟု ပြောဆိုခဲ့၏)။

၁၉၂။ ချစ်သမီးပုဏ္ဏိကာ ပြုပြီးသော အကုသိုလ်ကို ပိတ်ပင်ရန် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုနေသည်ကို စင်စစ် သင် သိပါလျက် ငါ့ကို မေးမြန်းဘိ၏။

၁၉၃။ ပုဏ္ဏိကာ ကြီးသူဖြစ်စေ၊ ငယ်သူဖြစ်စေ အကြင်သူသည် အကယ်၍ အကုသိုလ်ကံကို ပြုအံ့။ ထိုသူသည်လည်း ရေသွန်းလောင်းခြင်းကြောင့် အကုသိုလ်ကံမှ လွတ်မြောက်၏ (ဟု ပုဏ္ဏားသည်ဆို၏)။

၁၉၄။ ငါသည် ရေမှတက်သော ပုဏ္ဏားအား တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကားကို ပြောကြားခဲ့၏၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် ထိုစကားကို ကြားလတ်သော် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

၁၉၅။ အကြင်အခါ ကျွန်အမျိုး၌ တစ်ရာအောက် ယုတ်လျော့သည်ကို ပြည့်စေလျက် မွေးဖွားခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ့အား "ပုဏ္ဏာ" ဟူသော အမည်သည် ဖြစ်၏၊ ထိုအရှင်သခင်တို့သည် ငါ့ကို တော်လှန်ပြီးသည် (ကျွန်မဟုတ်သည်) ၏ အဖြစ်ကို ပြုကုန်၏။

၁၉၆။ ထို့နောက် ငါသည် သူဌေးကို ခွင့်ပြုစေ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြု၏၊ ကာလမကြာမီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့ပေ၏။

၁၉၇။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)တို့၌ လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၁၉၈။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝအားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၁၉၉။ မြတ်စွာဘုရား၏ အစွမ်းကြောင့် အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်၏ အသိဉာဏ်သည် အညစ်အကြေး ကင်း၍ စင်ကြယ်ပါ၏။

၂၀၀။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာကြောင့် ကြီးသော ပညာရှိသူ ဖြစ်၏၊ အကြားအမြင်ကြောင့်သာလျှင် အကြားအမြင် များသူ ဖြစ်၏၊ မာနကြောင့် ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏၊ မှန်၏ ကံသည် မပျောက်ပျက်သည်သာတည်း။

၂၀၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲနေရ၏။

၂၀၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၀၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏိကာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ ။

ရှစ်ခုမြောက် ပုဏ္ဏိကာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၉ - အမ္ဗပါလိထေရီအပဒါန်

၂၀၄။ ရောင်ခြည်တော်အစဉ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသော ဖုဿမည်သော အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိ၏၊ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ နှမတော် ဖြစ်ခဲ့၏၊ မင်းမျိုး၌ မွေးဖွားခဲ့၏။

၂၀၅။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားကို နာကြားရ၍ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် အလှူကြီးကို ပေးလှူပြီးလျှင် ရုပ်အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ဆုတောင်းခဲ့၏။

၂၀၆။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ လောက၏အမြတ်ဆုံး ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော လောက၏ ဆီမီးတန်ဆောင်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော လောကသုံးပါး၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏-

၂၀၇။ ထိုအခါ ငါသည် ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော အရုဏမြို့တွင် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းမကို အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ကျိန်ဆဲခဲ့၏။

၂၀၈။ 'ပြည့်တန်ဆာမကဲ့သို့' အကျင့်မရှိ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏ဟု ဤသို့ ဆဲရေးခဲ့၍ ထိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကြောင့်-

၂၀၉။ ကြမ်း၊ ကတ်သော ငရဲသို့ ရောက်လျက် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ထိုငရဲမှ စုတေလတ်သော် လူတို့၌ အထီးကျန်သူ (သူဆင်းရဲမ) ဖြစ်ရ၏။

၂၁၀။ ဘဝတစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး ပြည့်တန်ဆာမ အဖြစ်ကို ပြုခဲ့ရ၏၊ 'ပျက်စီးစေတတ်သော အဆိပ်ကို စားပြီး (ဤသေဘေးမှ မလွတ်မြောက်) သကဲ့သို့' ထိုအကုသိုလ်မှ မလွတ်မြောက်ခဲ့ချေ။

၂၁၁။ ငါသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို မှီဝဲ (ကျင့်သုံး)ခဲ့၏၊ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၂၁၂။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ ရောက်လတ်သော် သရက်ပင် အခက်ကြား၌ မွေးဖွား၍ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေနေသူ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ငါသည် "အမ္ဗပါလီ" ဟု ထင်ရှားခဲ့၏။

၂၁၃။ သတ္တဝါအကုဋေတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်၌ ဖြစ်သော သမီးတော်ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ ရောက်ခဲ့ရပေ၏။

၂၁၄။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)တို့၌ လည်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၂၁၅။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝ အားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၂၁၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ အစွမ်းကြောင့် အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်၏ အသိဉာဏ်သည် အညစ်အကြေးကင်း၍ စင်ကြယ်ပါ၏။

၂၁၇။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အာသဝ မရှိဘဲ နေရ၏။

၂၁၈။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၁၉။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ပ။ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီး ပါပြီ။

ဤသို့လျှင် အမ္ဗပါလီရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ ။

ကိုးခုမြောက် အမ္ဗပါလိထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော်

=== ၄ - ခတ္တိယာဝဂ် ===

၁၀ - ပေသလာထေရီအပဒါန်

၂၂၀။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်သော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော အနွယ်အားဖြင့် ကဿပမည်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။

၂၂၁။ ငါသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် ဥပါသကာအမျိုး၌ မွေးဖွားပြီးလျှင် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်၍ တရားကိုလည်း နာကြားရခြင်းကြောင့်-

၂၂၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်လျက် သီလတို့ကိုလည်း ဆောက်တည်ခဲ့၏၊ တစ်ရံရောအခါ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူတို့၏ အစည်းအဝေး၌-

၂၂၃-၂၂၄။ ရှေး၌ မကြားဖူးသေးသော ဒုက္ခသစ္စာစသော သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌ ပညာမျက်စိသည် လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ပညာသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာအလင်းရောင်သည် လည်းကောင်း ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏ဟု မိမိ၏ သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိခြင်းကို ပြတော်မူလေ၏။ ထိုတရားစကားကို ကြားနာရ၍ သင်ယူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို လည်း မေးမြန်းခဲ့၏။

၂၂၅။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ထိုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ, တောင့်တမှုတို့ကြောင့် လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော် ငါသည် တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၂၆။ ယခု နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌လည်း ကြီးကျယ်သော သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏၊ မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်သော သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားရခြင်းကြောင့်-

၂၂၇။ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီပင် သစ္စာလေးပါးတို့၏ အနက်သဘောတို့ကို ဆင်ခြင်လတ်သော် အာသဝေါ အားလုံးတို့ကို ကုန်ခန်းစေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

၂၂၈။ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဣဒ္ဓိဝိဓ (အဘိညာဉ်)တို့၌ လည်းလေ့လာပြီးသူ ဖြစ်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လည်းကောင်း လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်ပါ၏။

၂၂၉။ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အာသဝ အားလုံး ကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

၂၃၀။ ဘုရားမြတ်၏ အစွမ်းကြောင့် အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ, ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ, နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ထို့အတူပင် ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်၏ ဉာဏ်သည် အညစ်အကြေးကင်း၍ စင်ကြယ်ပါ၏။

၂၃၁။ ငါသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက် လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးကို ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ 'ဆင်မသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နေသကဲ့သို့' ငါသည် အာသဝ မရှိဘဲနေရ၏။

၂၃၂။ ငါ၏ လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေ၏၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပါပြီ။

၂၃၃။ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ပါးသော ဧဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ပေသလာရဟန်းမသည် ဤဂါထာတို့ကို လျှောက်ဆိုခဲ့၏။ ။

ဆယ်ခုမြောက် ပေသလာထေရီအပဒါန် ပြီး၏။

လေးခုမြောက် ခတ္တိယာဝဂ် ပြီး၏။

ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီးပြီ။